Arhim. IOACHIM PARVULESCU,
staret al Sfintei Mănăstiri Lainici

CARTE DE RUGĂCIUNI CU ACATISTELE CELE MAI FOLOSITOARE DIN VIATA* OMULUI

Cu povețe şi învățături

Tipărită cu binecuvântarea
înalt Prea Sfințitului
Acad. Dr. NESTOR VORNICESCU
Arhiepiscop al Craiovei şi Mitropolitul Olteniei

Cuvânt înainte

Foarte mulți oameni din zilele noas tre nu ştiu cum să se roage, pentru ce, când şi unde să se roage. Cei care sunt sinceri şi insistenți reuşesc să cunoască aceste re guli minime. însă cei ce sunt mai puțin in sistenți, mai puțin interesați sau mai puțin conştienți, nu reuşesc niciodată să ajungă la nişte adevăruri existențiale, ci trăiesc si se sfârşesc din această viață fără nicio nădej de creştină, fără a înțelege sensul vieții, fără a gusta dintr-o bucurie de ordin existențial.

Cauzele care generează o asemenea si tuație sunt multiple şi complexe, vinova ții fiind atât ei ca persoane umane, cât şi cei care i-au născut,7 i-au crescut si_J i-au educat în viață.

Rugăciunea nu ne înrobeşte şi nu ne în grădeşte, ci, dinpotrivă, ne înnobilează şi ne dă libertate,7ne luminează si_J ne arată sensul

vieții noastre pământeşti.

Prin rugăciune, ajungem într-o lume transcendentă, reuşim să cunoaştem "ade-vărul adevărat". în privința dimensiunii, ru găciunea este de mai multe feluri, întinzân-du-se de la un cuvânt la o propoziție sau la o frază, iar uneori chiar până la cărți întregi.

Cea mai scurtă rugăciune este „Rugăciu nea lui Iisus", „Rugăciunea minții" sau „Ru găciunea inimii". Această rugăciune cuprin de cuvinte lucrătoare, pline de har: „Doam ne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, mi-luieşte-mă pe mine păcătosul", putând fi spusă de oricine, oriunde şi oricând. Nu este legată de timp, de loc sau de spațiu, de pozi ție sau de starea sufletească.

Alt fel de rugăciune este cea scrisă şi ci tită în fiecare zi, fireşte după o anumită rân-duială impusă.

Asemenea rugăciuni am încercat să le includem în paginile prezentei cărți. Ele se rostesc în anumite momente dificile ale vie ții. Ne-am dat silința să facem o selecție de

acatiste dintre cele mai importante şi cu care putem intra în legătură zilnic. De aceea, prima dată a fost ales **Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului,** Sfânta Născătoare de Dumnezeu, căci este cea care ne acoperă şi ne fereşte de toate necazurile şi greutățile vieții. Apoi, am rânduit **Acatistul Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos,** patimi care generează umilință şi căin ță de toate păcatele pe care le-am înfăptu it în viață.

Urmează **Acatistul Sfântului Mucenic Mina,** descoperitorul furtului şi al pagube lor din casă, **Acatistul Sfântului Duh,** dătă tor de înțelepciune, luminare de minte şi de reuşită la examene, care pentru prima dată a fost tradus din limba rusă în limba română, (în anul 1997).

S-a preferat, de asemenea, **Acatistul Sfântului Ciprian,** izbăvitor de farmece, vrăjitorii şi de duhuri necurate trimise asu

pra noastră de către satana.

tului Pantelimon,7 cel care ne izbăveşte de

boli si suferințe, **Acatistul Maicii Domnului "Potirul nesecat",** apărut pentru prima dată în limba română în 1997,7 si/ care este ajutător şi izbăvitor pentru cei ce au patima beției, **Acatistul Sfinților Drepților dum nezeieşti Părinți Ioachim şi Ana,** părinții Maicii Domnului, cei care au putere a ajuta în căsătorie, în naştere de prunci şi a asigu ra o căsnicie fericită şi **Acatistul Sfântului Modest,** ocrotitorul animalelor, gospodări ilor si holdelor, toate acestea la un loc sunt ziditoare, rodnice, aducătoare de pace şi li nişte sufletească, dătătoare de tărie şi păs trătoare de credință.

Cu alte cuvinte, acatistele de mai sus sunt cele care ne mențin lângă Dumnezeu, indiferent cine suntem şi ce facem pe acest pământ. La urma urmelor, toți suntem oa meni şi avem responsabilități înaintea lui Dumnezeu, toți avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu şi al Sfinților Săi.

Numai Biserica Ortodoxă oferă credin cioşilor asemenea comori, păstrând neştir bită învățătura Mântuitorului, care zice:

"Căci unde este comoara ta,7 acolo va fi si/ inima ta". (Matei VI, 21).

Rugăciunea leagă cele pământeşti de cele cereşti, cele trecătoare de cele nepieri toare, mărturie fiind sfinții şi viețile lor pil duitoare. Apropierea de cele spirituale este posibilă prin lucrarea sfințitoare a Duhului Sfânt, prin energiile Sale necreate, despre care ne-a vorbit Sfântul Grigore Palama, Ar hiepiscopul Tesalonicului şi pe care minu nat a reuşit să ni le facă înțelese vrednicul de pomenire, Părintele Dumitru Stăniloaie.

Adevărata sfințenie nu poate fi aflată în afara Ortodoxiei. Căutarea ei în altă parte duce la rătăcire, la înstrăinarea de cele ce reşti, la pierderea harului, la adâncirea în cele vremelnice, la acea risipă pe care o fa cem pentru a aduna cele netrebuincioase.

Prin rugăciunile existente în Biserica Ortodoxă, omul poate să zboare către cer, să devină ceresc. Fiecăruia i se oferă hrana su fletească prin care poate pregusta din reali tatea Raiului.

Acatistele enumerate sunt de un real fo los în orice împrejurare şi sperăm din toată inima ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fie utile la cât mai mulți oameni şi îi rog să ne pomenească şi pe noi în rugăciunile lor.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos şi dragostea lui Dumnezeu Tatăl şi împărtăşi rea Sfântului Duh să fie cu noi cu toți. *Amin!*

Arhim. Ioachim Pârvulescu
Stareț al Sfintei Mănăstiri Lainici

24 iunie 2000
Naşterea Sf. Ioan Botezătorul

RUGĂCIUNILE INCEPATOARE

Sculându-ne din somn, fă ră lene, să ne îndepărtăm de aşternut şi întorcându-ne cu fa ța către răsărit să ne închinăm de trei ori cu mâna până la pământ, zicând:

în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântu lui Duh. *Amin!*

Slavă Tie, Dumnezeul nostru, slavă Tie. *îm părate Ceresc,* Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăților şi Dătătorule de viață, vino si Te sălăsluieste întru noi, şi ne curățeşte pe noi de toată întinăciunea si mântuieste, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâ ne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cerce teazăşi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte. Doamne miluieşte. Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru,7 Care esti_J în ceruri,' sfinteas_J - că-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa si pe pământ. Pâi nea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. *Amin!*

NOTĂ:

Aceste rugăciuni începătoare este foarte bine să Ie învățăm pe de rost.

Ele se spun Ia începutul fiecărei rugăciuni pe care o rostim zilnic.

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ

- POVĂȚUIRE -

Dimineața fiecărei zile din viața noastră înseamnă un nou început, înseamnă începu tul dactilografierii unei noi pagini din rom a nul vieții noastre. De aceea trebuie să conști- entizăm acest lucru şi să ne forțăm din toate puterile pentru a scrie o pagină a acelei zile cât mai plăcută, cu foarte puține cuvinte ne lalocul lor, iar dacă este posibil să nu apară niciun cuvânt negativ.

Pentru a concretiza acest ideal, noi o a menii trebuie să fim ajutați de Cineva, trebu ie să invocăm ajutorul Cuiva, altfel, singuri, este foa rte greu şi chiar imposibil. Singurul ajutor pe care-l primim şi la care trebuie să alergăm este ajutorul lui Dumnezeu primit în timpul rugăciunii către El şi către Sfinții Săi, către casnicii Săi.

Pentru a primi acest ajutor pe durata unei zile este necesar ca fiecare om, cum s-a sculat de dimineață, primul gând să şi-l în drepte către Dumnezeu, să-i mulțumească lui Dumnezeu pentru noaptea care a trecut şi pentru clipa pe care i-a dat-o de a păşi pe pragul unei noi zile din viața sa, şi să-L roage să-i binecuvânteze ziua în care a intrat.

După ce ne-am spălat pe față, îngenun-chem înaintea icoanei pe care o avem în dor mitor, aprindem candela sau o lumânare, ne închinăm (sau facem câteva metanii dacă avem un timp mai m are la dispoziție) şi înce pem cu rugăciunile începătoare (vezi pag. 9) şi apoi următoarele:

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dum nezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doam ne; mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Prea sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dum

nezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

Fără de veste Judecătorul va veni şi fap tele fiecăruia se vor descoperi, ci cu frică să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ru găciunea aceasta:

Din somn sculându-mă,7 multumescu*J*-Ti*J* Ție, Preasfântă Treime, că pentru multă bu nătatea Ta şi pentru îndelungă-răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine leneşul şi pă cătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obi cei; şi în deznădăjduire zăcând eu, m-ai ri dicat, ca să mânec şi să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăț cuvintele Tale, să înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-ți cânt în mărturisirea inimii şi să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în ve cii vecilor. *Amin!*

Altă rugăciune

Slavă Ţie, împărate, Dumnezeule atot puternice, Care cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască şi de oameni iubitoare m-ai învrednicit pe mine păcătosul şi nevredni cul,7 a mă scula din somn si/ a dobândi intrare în sfântă casa Ta. Primeşte, Doamne, şi gla sul rugăciunii mele, ca şi al sfintelor şi în ţelegătoarelor tale Puteri, şi binevoieşte ca, din inimă curată şi cu duh de umilinţă să Ţi se aducă Tie/ laudă din necuratele mele buze,7 ca şi eu să mă fac părtaş fecioarelor celor în ţelepte, cu luminată făclia sufletului meu, şi sa Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul, Cel slăvit în Tatăl şi în Duhul Sfânt. *Amin!*

Apoi:

Veniţi să ne închinăm împăratului nos tru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos, împăratul şi Dumnezeul nostru.

Şi trei închinăciuni

Apoi îndată:

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulțimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spa lă de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curățeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvinte le Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Ca iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit,7 cele nearătate si/ cele ascunse ale în-țelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăți, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie si veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. întoarce fața Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegi le mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepă

da de la fata Ta, si Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. în-vaţă-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbă-veşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeu le, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lau da Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arde rile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dum nezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smeri tă Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doam ne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zi dească zidurile Ierusalimului. Atunci vei bi nevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Simbolul Credinţei

*

Cred întru-Unu Dumnezeu,7 Tatăl Atottii¡-torul, Făcătorul cerului şi al pământului, vă zutelor tuturor şi nevăzutelor.

Si¡ întru-Unu Domn Iisus Hristos,7 Fiul lui Dumnezeu, Unu-Născut, Care din Tatăl S-a

născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o fiin ță cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mân tuire S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt si din Maria Fecioara, si S-a făcut om. Şi S-a răstignit pentru noi în zi lele lui Ponțiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngro pat şi a înviat a treia zi, după Scripturi. Şi S-a înălțat la ceruri şi sade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârşit.

Si întru Duhul Sfânt, Domnul de viată Făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cel ce îm preună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci. întru Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească Bi sericâ; Mărturisesc Un Botez, spre iertarea păcatelor; Aştept învierea morților; Şi viața veacului ce va să vie. *Amin!*

Rugăciunea întâia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curăţeşte-mă pe mine păcăto sul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăveste-mă, deci de vicleanul si fă să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică şi să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în ve cii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a doua,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ţie, Mântuitorule, şi înain tea Ta cazând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieşte Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine, cel ce zac în lene, grăbind mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta în rugăciuni; iar după somnul nopţii, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a treia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stă pâne, Iubitorule de oameni, scap şi spre lu crurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ţie, aju-tă-mi cu milostivirea Ta în toată vremea şi în tot lucrul. Izbăveşte-mă de toate lucruri le lumeşti cele rele şi de sporirea diavoleas că izbăveşte-mă şi mă du întru împărăţia Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu şi Pur tătorul de grijă şi Dătătorul a tot binele şi în Tine este toată nădejdea mea şi Ţie sla vă înalţ, acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin!

Rugăciunea a patra,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne,7Cel ce cu multă bunătatea Ta si/ cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopţii acesteia fără ispită de toata răutatea pizma şului, Tu însuţi Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt,7învredniceste/ -mă cu adevărată lu-

mina Ta, ca să fac voia Ta cu inima lumina tă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a cincea:

Doamne, Dumnezeule, Atotțiitorule, Care primeşti de la puterile Tale cele cereşti cântarea Sfintei Treimi, primeşte şi de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi şi ne dăruieşte ca, în toți anii vieții noastre şi în tot ceasul, Tie slavă să-Ti înălțăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a şasea:

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeul pute rilor şi a tuturor trupurilor, Care între cele de sus locuieşti şi spre cele de jos priveşti; Cel ce ispiteşti inimile şi rărunchii şi taine le oamenilor le stii; cu adevărat; Lumina fără de început şi pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; însuți, îm părate fără de moarte, primeşte rugăciuni le noastre pe care le aducem Ție din gurile noastre cele necurate, în acest ceas al nopții,

îndrăznind pentru mulțimea milelor Tale. Lasă noua greşelile ce am greşit înaintea Ta, cu cuvântul, cu lucrul, din stiinta si din ne-ştiință. Curățeşte-ne pe noi de toate întină-ciunile trupeşti şi sufleteşti, făcându-ne pe noi casa cinstitului şi Sfântului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă cu inimă veghetoare şi curată să trecem toată noaptea acestei vieți, aşteptând luminata şi sfânta zi a Unuia-Năs-cut Fiului Tău,7 a Domnului Dumnezeului si/ Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slava să judece pe toți şi să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflați zăcând şi dormitând, ci prive ghind şi sculați în lucrarea poruncilor Lui şi să fim gata a intra în bucuria şi cămara sla vei Lui celei dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă şi nespusa dulceață a celor ce văd pururea frumusețea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti lumina cea adevărata, Care luminezi si sfintesti toa-te, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci.

Amin!

Rugăciunea a şaptea:

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalte şi Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi cu anevoie de urmat, slăvite şi prea minunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputinţelor noastre şi spre repaos de ostenelile trupului, mulţumindu-Ţi că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obicei Te-ai arătat iubitor de oameni şi ne-ai ridicat pe noi a mâneca şi a slăvi stă pânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătă ţii Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei şi ne deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale, ca să pu tem în linişte a cânta, a striga şi a ne măr turisi pururea Ţie: Dumnezeului Celui slăvit în toate si de toti, Tatălui Celui fără de înce-put, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătoru lui Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii ve cilor. *Amin!*

Rugăciunea a opta,
a Sfântului Ioan Gură-de-Aur

12 cereri după numărul ceasurilor nopții

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc.

*Doamne,*7 izbăveste*ȷ* -mă de chinurile cele veşnice.

Doamne, de am greşit fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă.

*Doamne,*7 izbăveste*ȷ* -mă de toată nestiin*ȷ* -ța şi uitarea, de neîndrăznirea şi de nesimți rea cea împietrită.

Doamne, izbăveşte-mă de toată ispitirea.

Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea.

Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu ca un Dumnezeu îndurător, miluieşte-mă, vă zând neputința sufletului meu.

Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu, ca să preaslăvesc preasfânt numele Tău.

Doamne Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine,7 robul Tău,7 în cartea vieții*ȷ* si*ȷ*-mi dăruieste sfârşit bun.

Doamne Dumnezeul meu,7 desi_J n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după ha rul Tău, să pun început bun.

Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău.

Doamne al cerului şi al pământului, pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ruşinatul şi necuratul robul Tău, întru împărăția Ta.
Amin!

Alte 12 cereri ale aceluiaşi autor, după numărul ceasurilor zilei

Doamne, primeşte-mă întru pocăință.

Doamne, nu mă lăsa pe mine. *Doamne,* nu mă duce pe mine în ispită. *Doamne,* dă-mi cuget bun.

*Doamne,*7 dă-mi lacrimi si_J aducere amin-te de moarte şi umilință.

Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele.

*Doamne,*7 dă-mi smerenie,' curăție_J si_J ascultare.

*Doamne,*7 dă-mi răbdare si_J voie nebirui-tă şi blândețe.

*Doamne,*7 sădeste_J în mine rădăcina bunătăților şi frica Ta în inima mea.

*Doamne,*7 învredniceste*ȷ* -mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gândul meu şi să fac în toa te voia Ta.

Doamne, apără-mă de oamenii gâlce-vitori, de diavoli, de patimile trupeşti şi de toate celelalte lucruri necuvioase.

Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie şi întru mine, păcătosul, voia Ta, că bi necuvântat eşti în veci. *Amin!*

Rugăciunea a noua, către Sfântul înger, păzitorul vieții:

îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care eşti dat mie de la Sfântul Botez spre pă-zirea sufletului şi a păcătosului meu trup. Iar eu,7 cu lenea mea si*ȷ* cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta şi te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de ruşine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neple-carea, cu neiubirea de frați si cu tinerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu des-frânarea, cu mânia, cu scumpetea, cu mân

carea cea fără de sat,ȷ7 cu beția,ȷ' cu multă vorbire, cu gândurile cele rele şi viclene, cu obi ceiurile cele rele şi cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pof ta cea trupească. 0, rea voire a mea, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauți spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine,7 cel ce m-am încurcat asaȷ rău în lucru-rile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele siȷ viclene,7 în care cad în toate zilele siȷ nopțile şi în tot ceasul? De aceea cad înain tea ta şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, mi-lostiveşte-te spre mine, păcătosul şi-mi fii mie într-ajutor si sprijinitor asupra pizma şului meu cel rău, cu sfintele tale rugăciuni, şi împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaş, cu toți sfinții, acum şi pururea şi în vecii veci lor. *Amin!*

Rugăciunea a zecea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi preaputernice-le tale rugăciuni izgoneşte de la mine, sme ritul şi ticălosul robul Tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoştința, nepurtarea de grijă şi toate gândurile cele întinate, cele rele şi hu litoare de la ticăloasa mea inima şi de la în tunecata mea minte. Şi stinge văpaia pofte lor mele,7 că sărac sunt si/ ticălos. Si/ mă izbă-veste de multe rele şi aduceri-aminte şi nă ravuri, şi de toate faptele cele rele mă slobo-zeşte. Că binecuvântată eşti de toate neamu rile, şi preacinstitul tău nume se slăveşte în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciune către Sfântul al cărui nume îl porți

Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, Sfinte, plăcutule al lui Dumnezeu (...), căci eu cu osârdie alerg către tine cel grabnic ajută

tor şi rugător înaintea lui Dumnezeu pentru sufletul meu.

Altă rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

împărăteasa mea prea bună şi nădej dea mea, Născătoare de Dumnezeu, primi toarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bu curia celor mâhniți, acoperirea celor necă jiți, vezi nevoia mea, vezi necazul meu; aju-tă-mă ca pe un neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin. Necazul meu îl ştii; dezleagă-1 precum vrei, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mân gâietoare bună afară de tine, Maica lui Dum nezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. *Amin!*

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim, Năs cătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heru vimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumne

zeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu ade vărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. *Amin!*

- POVĂȚUIRE -

Dacă nu avem timp să citim aceste rugă ciuni acasă (am fost obosiți şi ne-am sculat târziu, sau suntem bolnavi, sau suntem g ră biți, sau ne-a stricat cineva programul, etc.) mai putem folosi urm ătoarele variante, cu atenționarea ca ele să nu devină obişnuințe, ci să se folosească numai în cazurile enume rate mai sus.

Putem lua cartea de rugăciuni cu noi şi le putem spune (dacă avem posibilitatea) stând în picioare sau chiar şezând, mergând pe drum sau după ce am ajuns la serviciu (la şcoală). Nu atât de importantă este poziția trupului pe cât poziția sufletului. Cel mai im

portant lucru este să avem căința şi zdrobi rea de inimă că nu am putut să ne rugăm în acea dimineață lui Dumnezeu. Rugăciunea nu trebuie să devină un exercițiu steril, ci tre buie să ajungem la acel dor după Dumnezeu, să ajungem să-L îndrăgim pe Dumnezeu aşa cum îndrăgim pe cineva foarte mult şi iarăşi, dacă nu putem să citim deloc din cartea de rugăciuni din diferite motive (avem colegi care ne invidiază, ne ignoră ori ne ironizea ză; sau suntem bolnavi, nune simțim bine su fleteşte, etc.) atunci putem spune rugăciunea lui Iisus: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul" de sute de ori sau de mii de ori pe tot parcur sul unei zile, indiferent de ce facem , mergând, stând, lucrând sau oriunde suntem, în casă, pe stradă, la serviciu, în maşină, etc.

Dacă vom îndeplini cât de cât din aceste indicații, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom pu tea să scriem numai cuvinte bune pe acea p a gină a zilei din romanul vieții noastre şi pu tem fi feriți de multe necazuri şi greutăți din acea zi.

RUGĂCIUNILE DE SEARA

- POVĂȚUIRE -

După trecerea unei zile din viața noas tră să încercăm să medităm cât mai mult la Dumnezeu ca să mai adăugăm o filă la rom a nul vieții noastre. Le putem număra pe toa te din trecut, însă nu putem şti câte vor mai veni. Trebuie să privim sfârşitul unei zile ca Sfârşitul vieții, să fim pregătiți în fiecare zi.

Să nu zicem niciodată că vom fa ce mai târziu fap te bune, ne vom ruga, vom da mi lostenie, ne vom spovedi, ne vom pocăi, etc. că ne putem înşela.

Trecutul vieții noastre este concret, p a ginile romanului sunt scrise, bune sau rele, mâine şi viitorul este incert, niciodată nu pu tem şti dacă-l vom ajunge sau dacă vom pu tea fa ce ceva.

Fiecare zi din viață sau chiar fiecare cli pă este unică din toate punctele de vedere. Să

ne luptăm cu toată puterea împotriva sata nei care ne pune în minte fe l d efel de amăgiri şi minciuni. „Să nu lăsăm pe mâine ce putem fa c e azi". Chiar dacă mâine vom putea fa ce lucrul de azi nu-l putem fa c e în acelaşi mod. Fiecare lucru şi fap tă îşi are timpul său.

De aceea, oricât de obosiți am fi, să ne re tragem în cam era noastră, să îngenunchem înaintea icoanelor din cameră, să aprindem candela sau o lumânare si¡ din toată inima să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru ziua ce a trecut, indiferent cum a fost, cu mai multe sau mai puține dificultăți de învins. Să-L ru găm să ne ierte de toate păcatele şi greşelile pe care le-am făcu t în ziua care a trecut, une le intenționat, altele neintenționat, cu cuvân tul asupra cuiva, sau cu fapta, sau cu influen ța sau cu gândul, etc.

Spun Sfinții Părinți că celui ce-şi face rugă ciunile seara din toată inima, Dumnezeu îi iar tă păcatele mici pe care le-a făcut în acea zi.

Să deschidem cartea şi să începem...

începutul obişnuit, vezi pagina 9 cu Rugăciunile începătoare.

Apoi, zi acestea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieş-te-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieş-te-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că în Tine am nădăjduit, nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Uşa milostivirii deschide-o nouă bine cuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioa ră, ca să nu pierim cei ce nădăjduim în Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Doamne miluieşte (de 12 ori)

Apoi:

Rugăciunea întâia,
a Sfântului Macarie cel Mare,
către Dumnezeu Tatăl

Dumnezeule cel veşnic şi împărate a toata făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajun ge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi: cu lucrul, cu cuvântul, şi cu gândul, şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet, de toată întinăciunea trupului si a sufletului. Si-mi dă, Doamne, în aceas-tă noapte, a trece somnul în pace, ca sculân-du-mă din ticălosul meu aşternut, bine să plac Preasfântului Tău nume, în toate zilele vieţii mele, şi-mi ajută cu harul Tău să calc pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Izbăveşte-mă Doamne de gândurile cele deşarte, care mă întinează şi de poftele cele rele, că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fi ului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh, către Domnul nostru Iisus Hristos

Atottiitorule Cuvinte al Tatălui, însuti fiind desăvârşit, Iisuse Hristoase, pentru multă mi lostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihneşte întru mine pururea, Iisuse, Cel ce eşti Păstor bun oilor Tale. Nu mă da ispitei şar pelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că să mânța putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Celui ce ne închinăm, împărate Sfinte Iisuse Hristoase, păzeşte-mă cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi Doamne şi mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în aşternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii Sfintei Tale Evangheliei, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu sme renia Ta îl păzeşte, şi mă ridică în vreme cuvi oasă spre a Ta slăvire, că preaslăvit eşti cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul Duh, în veci. *Amin!*

Rugăciunea a treia,
către Sfântul Duh

Doamne, împărate Ceresc, Mângâieto-rule, Duhul adevărului, milostiveşte-Te spre mine, păcătosul robul Tău, şi mă miluieş-te si-mi iartă mie, nevrednicului toate câte am greşit

Ţieastăzi ca unom, şi nu numai ca un om,7 ci ȷsimai rău decâtdobitocul. Pă-catele mele cele

de voie siȷ cele fără de voie,7 cele ştiute si cele neştiute, care sunt din ti-nereţe şi din obiceiul cel rău şi care sunt din voia cea slobodă şi din lene: ori de m-am ju rat cu numele Tău, ori de L-am hulit în gân dul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe ci neva am clevetit în mânia mea, sau am scâr bit, sau de ceva m-am mâniat, sau am min ţit, sau fără de vreme am dormit, sau

vre un sărac a venit la mine siȷ nu l-am socotit,7 sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau stând la rugăciu ne mintea mea s-a îngrijit de vicleniile aces tei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebu

neşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcate le mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte;7 că acestea toate si mai mari decât acestea am făcut. Miluieste-mă,7 Stăpâne şi Făcătorul meu pe mine leneşul si nevrednicul robul Tău, si mă uşurează, si mă slobozeste si mă iartă, ca un bun si de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu păcătosul, necuratul şi ticălosul şi să mă închin, să cânt şi să preaslăvesc prea cinstitul numele Tău, împreună cu al Tatălui şi cu al Unuia-Născut Fiului Lui, acum şi pu rurea şi în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a patra

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greşit în această zi: cu cuvântul, cu gândul, si cu lucrul,7 ca un bun si iubitor de oameni,7 iartă-mi. Somn cu pace şi fără scârbă dăru-ieşte-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl tri

mite să mă acopere şi să mă păzească de tot răul; că Tu eşti păzitorul sufletelor şi trupu rilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a cincea

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut şi al Cărui nume mai vârtos decât tot numele îl chemăm, dă-ne nouă iertare su fletului şi trupului, celor ce mergem spre somn; păzeşte-ne de toată nălucirea şi fără întunecata dulceaţă, potoleşte pornirea pof telor, stinge aprinderea zburdării trupeşti şi ne dă în curăţie a vieţui cu lucrurile şi cu cu vintele, ca dobândind viaţă cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine eşti cuvântat în veci. *Amin!*

Rugăciunea a şasea, către Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată şi binecuvântată de Dumne zeu Născătoare Mărie, Maica cea bună a Bu-

nului împărat, varsă mila Fiului Tău şi Dum nezeului nostru, spre pătimaşul meu suflet, şi cu rugăciunile tale mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieții mele, fără prihană să o trec, şi pentru tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născă toare, care esti una curată si binecuvântată.

Rugăciunea a şaptea, către Sfântul înger, păzitorul vieții

îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi, şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte, ca să nu mâ nii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine, păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăți vrednic bunătătii si milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinților. *Amin!*

Condacul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem

ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tai. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveş-te-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bu-cură-te, Mireasă, pururea fecioară.

Fecioară, care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Mărie, Maica lui Hristos Dumnezeul nostru, primeşte rugă ciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumne zeului nostru,7 ca să mântuiască si/ să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Mai ca lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperă mântul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău şi de folosința ta, că spre tine nădăjduieşte sufletul meu, şi mă miluieşte.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

(Aceasta să o zici arătând spre patul tău)

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doar numi va fi mie acest pat groapă? Sau încă

vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată groapa îmi zace înainte şi iată moar tea îmi stă înainte. De judecata Ta, Doamne, mă tem, si de munca cea fără de sfârsit; iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Dom nul Dumnezeul meu, pururea Te mânii şi pe Preacurata Maica Ta şi pe toate puterile ce reşti şi pe sfântul înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osân da şi chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuieş-te-mă după mulțimea bunătății Tale, că de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta; ci spre mine, pă cătosul, să faci minuni cu mila Ta, în aceas ta să arăți iubirea Ta de oameni, ca să nu bi-ruiască răutatea mea,7 bunătatea si/ milosti-virea Ta cea nespusă, ci, precum voieşti, toc meşti pentru mine lucrul.

Apoi, cu închinăciune până la pământ, zi:

Mă închin Ție, Preasfântă Treime, care eşti o Ființă, de viață făcătoare şi nedespăr țită:/ Părinte si/ Fiule si/ Duhule Sfinte;7 cred întru Tine si/ Te mărturisesc si/ Te slăvesc,7

multumescu-Ti si Te laud, cinstescu-Te, Te preaînalț şi Te rog: miluieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău.
[de trei ori)

Mă închin tie,*j'* Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu naşterea ta, împărăteasa ceru lui şi a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor şi îm păcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoşilor. Tu mă acoperă şi mă apără de toate nevoile şi împresurările sufleteşti şi trupeşti, şi-mi fii folositoare cu prea puternicele tale rugă ciuni *(o închinăciune).*

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Năs cătoare, primeşte această puțină rugăciune si*j* o du Fiului tău si*j* Dumnezeului nostru,' ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre *(o închinăciune).*

Toate puterile cereşti: Scaunele, Domni ile, începătoriile, Stăpânirile, Puterile, He ruvimii, Serafimii, Arhanghelii şi îngerii, ru-gați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcăto
sul *(o închinăciune).*

Sfinte si Mare Proorocule Ioane, înaintemergătorule şi Botezătorul Domnului, cel care ai pătimit pentru Hristos şi ai luat în drăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine păcătosul ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale *(o închinăciune).*

Sfinților ai lui Dumnezeu: Apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, pos titorilor, temătorilor de Dumnezeu, drepți lor, locuitorilor în pustie, călugărilor, patri arhilor, şi toți sfinții care ați pătimit pentru Hristos şi ați câştigat îndrăzneală către Stă pânul, rugați-vă pentru mine păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile voastre *(o închinăciune).*

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasilie cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu cuvântăto rul,7 cu făcătorul de minuni Nicolae si/ cu toti/ sfinții începătorii preoției, ajutați-mă şi mă miluiți cu rugăciunile şi ajutorul vostru *(o închinăciune).*

Toate sfintele femei: mironosițe, mucenite,/7 temătoare de Dumnezeu si/ fecioare,7 care ați slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugați pe Dumnezeu pentru mine,

păcătosul *(o închinăciune).*

Cea nebiruită şi dumnezeiască putere a cinstitei şi de viață făcătoarei Crucii Dom nului, nu mă lăsa pe mine păcătosul, ci mă apără de toată ispita cea trupească şi sufle teasca *(o închinăciune).*

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Năs cătoare, nădejdea tuturor creştinilor, pentru că altă îndrăzneală şi nădejde nu am, fără numai pe tine, cea cu totul nevinovată Stă pâna mea şi Doamnă de Dumnezeu Născă toare, Maica lui Hristos, Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: miluieşte-mă şi mă iz băveşte de toate răutățile mele, şi roagă pe Milostivul tău Fiu şi Dumnezeul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet şi să mă izbă vească de veşnicele chinuri, şi să mă învred-nicească împărăției Sale *(o închinăciune).*

Sfinte îngere, păzitorul meu, acope-ră-mă cu aripile bunătății tale şi izgoneşte de la mine toată lucrarea cea rea a diavolu lui şi roagă pe Dumnezeu pentru mine, pă cătosul. *(o închinăciune)*

Şi apoi, vrând să te aşezi pe aşternut, zi acestea:

Luminează ochii mei Hristoase Dum nezeule, ca nu cumva să adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: întări-tu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumneze ule, că umblu prin mijlocul a multe curse, izbăveste*j*-mă de dânsele si*J* mă mântuieşte,*J'* Bunule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin!

Preaslăvită Maica lui Dumnezeu, care eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri, neîncetat te cântăm cu inima şi cu gura, mărturisind că tu esti*j* de Dumnezeu Născătoare,*'* căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat şi te rogi neîncetat pentru suflete le noastre.

Apoi să-ţi săruţi crucea şi să faci semnul sfintei cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, aşijderea şi spre toate laturile, grăind:

Rugăciunea cinstitei Cruci

Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui, să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de la faţa focului, aşa să piară diavolii de la faţa celor ce iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul cru cii şi zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită si de viată făcătoare Crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce S-a răs tignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hris-tos, şi S-a pogorât la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe Tine, cinsti tă Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmaşu lui. 0, preacinstită şi de viaţă făcătoare Cru cea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoarea de Dumnezeu, şi cu toţi sfinţii în veci. *Amin!*

Apoi făcându-ți sem nul crucii şi cu rugă ciunea în gu ră adormind, gândeşte-te la ziua judecății, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumne zeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heru vimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumne-zeu-Cuvântul ai născut, pe Tine, cea cu ade vărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Şi acum ... Doamne miluieşte (de 3 ori)
Binecuvântează şi otpustul.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dum nezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Mai cii Tale, ale preacuvioşilor părinților noş tri şi ale tuturor sfinților, mântuieşte-mă pe mine păcătosul.

Dacă cumva din motive bine întemeiate (suntem obosiți, bolnavi, supărați) nu putem să ne facem rugăciunile de seară, atunci cu multă zdrobire de inimă si cu multă căință în suflet că nu le-am putut citi, îngenunchem m ăcar câteva minute lângă patul în care dor mim, spunem rugăciunile pe care le ştim pe de rost (Tatăl nostru, Crezul, Psalmul 50, etc.) şi aşa cu rugăciunile pe buze şi cu gândul la Dumnezeu să adormim. Când ni se întâmplă asem enea cazuri, Dumnezeu care este dea supra noastră ne cunoaşte inima, ne ştie sta rea sufletească, ne poate ierta că nu am pu tut fa ce rugăciunile scrise.

Cel mai important lucru este ca atunci când ne culcăm, măcar câteva minute să ne alungăm toate gândurile din minte şi să-I facem loc lui Dumnezeu, să-I dăm voie şi să-L chemăm să in tre în mintea si în inima noastră.

Spun Sfinții Părinți că un lucru funda mental pentru iertarea păcatelor din ziua respectivă este ca să nu adormim cu supăra-

re pe cineva şi nici ca cineva cu care am avut tangență în ziua respectivă, să nu aibă supă rare asupra noastră.

Certurile cu diferite persoane, survenite în timpul zilei, am putea spune că sunt inevi tabile, însă iertarea este cel mai virtuos lucru şi cel mai plăcut înaintea lui Dumnezeu. Cu gândul la Dumnezeu, cu zdrobire de inimă, cu căință şi cu rugăciunea pe buze să ador mim şi Dumnezeu ne va mântui.

PARACLISUL PREA SFIN TEI NĂSCĂTOARE DE DUM NEZEU

(Care se zice la întristarea sufletului şi la vreme de nevoie)

- POVĂȚUIRE -

Această rugăciune către Maica Domnu lui, alcătuită cu 15 secole în urmă, în chip mi nunat a fost, este şi va fi pentru cei ce o ros tesc din toată inima ca un stâlp de fo c ce p ă trunde până în ceruri.

Paraclisul Maicii Domnului se rosteste¡ de obicei zilnic de către cei ce au evlavie la Mai ca Domnului si¡ de către cei ce au mari neca-zuri şi sunt în primejdii. Maica Domnului este mai presus decât toți sfinții şi decât toți înge rii înaintea lui Dumnezeu. Este cea mai mare mijlocitoare pentru oameni. Zilnic este foarte bine să înălțăm rugăciuni Maicii Domnului, atât în necazuri cât si¡ în bucurii.

Pentru cei ce au un m are necaz sau o mare ispită, sau încercare în viață, este bine să fa că următorul lucru: să se spovedească la un du hovnic şi să ia dezlegare pentru a citi Paracli sul 40 de zile la rând. Dacă poate să posteas că cele 40 de zile la rând este cel mai mare lucru, dacă nu poate să postească 40 de zile la rând atunci să postească m ăcar luni, mier curi şi vineri şi să se roage toți ai casei. Să-l citească fiecare membru al familiei, dacă nu există o înțelegere în acest sens, atunci măcar unul din casă să-l citească zilnic.

Chiar dacă simțimj sau chiar dacă nu simțim nici un efect în timpul rugăciunii sau la sfârşitul rugăciunii, noi suntem datori să con tinuăm. Să ne ferim a ispiti pe Dumnezeu în felul acesta de a aştepta un efect palpabil şi la comandă.

Atunci deja am căzut într-o ex tremă necrestinăj.

Efectul, roadele şi bucuriile cu siguranță nu le vom pierde pentru rugăciunile pe care le-am rostit în viață, însă timpul primirii lor numai Dumnezeu îl stiej.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumneze

ul nostru, miluieşte-ne pe noi. *Amin!*

împărate ceresc...

în cep utul obişnuit (vezi pag. 9)
cu Rugăciunile începătoare.

Doamne miluieşte. (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururi şi în vecii vecilor. Amin!

Veniți să ne închinăm împăratului nos tru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm şi să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm şi să cădem la în suşi Hristos, împăratul şi Dumnezeul nos tru. (*cu trei închinăciuni*)

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viața mea o calcă în picioare; făcu-

tu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cuge-tat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâi nilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ în-setoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slă bit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoa ră în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. învață-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viață. întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toți cei ce necă jesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi s-a arătat nouă. Bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului, (de 3 ori)

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi sme riţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din tru adâncul sufletului: Stăpână, milostiveş-te-te spre noi şi ne ajută; sârguieşte că pie rim sub mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi în deşert, că numai pe tine te avem ajutătoare, (de două ori)

Slavă... Şi acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururi a spune puterile tale, noi, nevredni cii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate ne

voile.

Psalmul 50:

Apoi Miluieşte-mă, Dum nezeule... *(vezi Rugăciunile de dimineaţă -*

pagina 16).

Cântarea l-a

„Apa trecând-o ca pe uscat şi din răuta tea egiptenilor scăpând, israeliteanul stri ga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine, căutând mântuire; o, Maică a Cuvântu lui si Fecioară, de rele si de nevoi mântuies-te-mă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Asuprelile chinurilor mă tulbură şi de multe scârbe se umple sufletul meu; aşea-zăle,7Fecioară,7 cu liniştea/ Fiului si/ Dumnezeului tău, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăveşte-mă din nevoi, că la tine scăpând acum, îmi tind sufletul şi gândul meu.

Şi acum...

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei dumnezeieşti şi purtării tale de grijă învredniceşte-mă tu, Maica lui Dumnezeu,7 ca ceea ce esti/ bună si/ Născătoarea Celui Bun.

Cântarea a 3-a

„Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasu pra crugului ceresc şi ai zidit Biserica Ta, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Folositoare şi acoperământ vieții mele te pun, pe tine Născătoare de Dumnezeu Fe cioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce eşti pricina bunătăților şi credincio şilor/ întărire,7 una întru tot lăudată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Rogu-mă, Fecioară, risipeşte-mi tulbura rea sufletului şi viforul scârbelor mele, că tu,

Mireasă Dumnezeiască, pe Hristos, începă torul liniştii ai născut, ceea ce eşti de Dum nezeu fericită.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăşte-o tuturor, că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Şi acum...

Cu neputințe cumplite şi cu chinurile bo lilor fiind cuprins, Fecioară, tu îmi ajută, că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîm puținată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Născă toare de Dumnezeu Fecioară, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Caută cu milostivire, cu totul lăuda

tă Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebi ruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu dea-dinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbă veşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singura grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

„Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înțeles-am lucrurile Tale şi am preaslă-vit Dumnezeirea Ta."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Tulburarea patimilor mele şi viforul gre şelilor mele alinează-1, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, Dumnezeiască Mireasă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-1 mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile tale, tie cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Şi acum...

Nădejde şi întărire şi zid de scăpare ne mişcat câştigându-te pe tine, ceea ce eşti în tru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a

„Luminează-ne pe noi, Doamne, cu po runcile Tale şi cu brațul Tău cel înalt. Pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Izbăveşte-ne pe noi din nevoi, Născătoa re de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut iz băvirea cea veşnică şi pacea care covârşeşte toată mintea.

Slavă...

Risipeşte negura greşelilor mele, Dum nezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumneze iască şi veşnică.

Şi acum...

Tămăduieşte, curată, neputința sufletu lui meu, învrednicindu-mă cercetării tale, şi sănătate cu rugăciunile tale dăruieşte-mi.

Cântarea a 6-a

„Rugăciunea mea voi vărsa către Dom nul şi Lui voi spune necazurile mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți şi viața mea de iad s-a apropiat, ci ca Iona mă rog: Dum nezeule, din stricăciune scoate-mă!"

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Cum a mântuit de moarte şi de putre-

june firea mea, care era ținută de moarte şi de putrejune, însuşi pe Sine dându-se spre moarte, Fecioară roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, să mă izbăvească de răutățile vrăjmaşului.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe tine te ştiu folositoare şi păzitoare prea tare vieții mele, Fecioară, care risipeşti tulburarea năpastelor şi izgoneşti asupre-lile dracilor; ci mă rog totdeauna: Izbăveş-te-mă din stricăciunea chinurilor mele.

Slavă....

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare şi sufletelor mântuire desă vârşită si desfătare întru scârbe; si de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână, şi acum, ne izbăveşte din nevoi si din chinuri.

Şi acum...

Acum zac în patul durerilor şi nu este tă măduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu şi Mân tuitorul lumii si Tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Ceea ce eşti păzitoare creştinilor nebi ruită şi rugătoare neîncetată către Făcăto rul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună spre aju torul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbeşte-te spre rugăciune şi sârguieş te spre îmblânzire, apărând pururea Născă toare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul şi neamul.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Slavă...

Părinte, Cuvântule şi Duhule, Treime Sfântă, curățeşte mulțimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dum nezeu, Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, curățeşte mulțimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulțimea îndurărilor Tale curăţeşte toate fărădelegile noastre.

Şi stihirile acestea, glasul al 6-lea

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primeşte rugă ciunea robilor tăi, că scârbele ne cuprind şi nu mai putem răbda săgetările dracilor; aco perământ nu ne-am agonisit nicăieri, unde să scăpăm noi, păcătoşii, pururea fiind biru iți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea şi folositoarea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți,j' izbăvirea celor neputincioşi fiind, Născătoare de Dumne zeu Fecioară, mântuieşte cetatea şi poporul, pacea celor din războaie, liniştea celor învi-forați, singura folositoare a credincioşilor.

Cântarea a 7-a

„Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii văpa ia cuptorului au călcat-o, cântând: Bine eşti

cuvântat Dumnezeul părinților noştri!"

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Când ai vrut să tocmeşti mântuirea noas tră, Mântuitorule, Te-ai sălăşluit în pântece le Fecioarei, pe care o ai arătat folositoare lumii. Bine eşti cuvântat Dumnezeul părin ților noştri!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Maică Preacurată, roagă pe Domnul mi lei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de pă cate şi de întinăciune sufletească pe cei ce strigă cu credință: Bine eşti cuvântat Dum nezeul părinților noştri!

Slavă...

Comoară de mântuire şi izvor de cură ție, turn de tărie şi uşă de pocăință, pe ceea ce Te-a născut pe Tine, o ai arătat-o celor ce strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părin ților noştri!

Şi acum...

De neputințele trupeşti şi de păcatele

sufleteşti pe cei ce vin cu dragoste către aco perământul tău cel dumnezeiesc, învredniceste-i să fie tămăduiti, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a

„Nu trece cu vederea pe cei ce au trebu ință de ajutor de la tine, Fecioară, care cântă şi te preaînalță întru toți vecii."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Tămăduieşte neputința sufletului meu şi durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să te slăvesc, Preacurată, în veci.

Slavă....

Bogăție de tămăduiri verşi, Fecioară, ce lor ce te laudă cu credință şi preaînalță Naş terea ta, cea negrăită.

Şi acum...

Tu izgoneşti asuprirea ispitelor şi năvă lirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te lă udăm întru toți vecii.

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălțându-L întru toți vecii.

Irmosul:

Pe împăratul Ceresc, pe Care îl laudă Os tile îngereşti, lăudați-L şi-L preaînălțați în tru toți vecii.

Cântarea a 9-a

„Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Să nu te întorci Fecioară de la izvorul la crimilor mele, care ai născut pe Hristos, Cel ce a şters toată lacrima de pe fața tuturor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei şi ai pier

dut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale, luminează, Fecioară, negura neştiinţei şi o izgoneşte de la cei ce cu credinţă te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Pe mine, care zac de boală, în locul cel de răutate, tămăduieşte-mă, Fecioară, şi mă în toarce dintru nesănătate în sănătate.

0, prealuminate nor, Maica lui Dum nezeu, pe cei ce se luptă cu noi, surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputerni că, şi celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi îi dezleagă de păca te pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi câte le voieşti.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fe ricită şi prea nevinovată şi Maica Dumne zeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită de cât Heruvimii si*j* mai slăvită,' fără de asemă-nare, decât Serafimii, care fără stricăciune

pe Dumnezeu Cuvântul L-ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea:

Pentru toți care scapă cu credința sub acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce eşti bună; că noi, păcătoşii, nu avem către Dumnezeu, în nevoi şi în necazuri, altă izbă vire, fiind pururea încărcați cu multe păca te, Maica Dumnezeului celui de Sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

Tuturor scârbiților bucurie, celor asu-priți folositoare şi flămânzilor de hrană dă tătoare, străinilor mângâiere, celor învălu iți adăpostire, cercetare celor bolnavi, aco perământ neputincioşilor şi sprijinire, toiag bătrâneților, tu eşti, Preacurată, Maica Dum nezeului celui de sus; ție ne rugăm, grăbeşte de mântuieşte pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară Preacurată; bucu-ră-te, cinstitul sceptru al împăratului Hris tos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumina a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mân tuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, stăpână!

Slavă... Şi acum...

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucu-ră-te, casa Domnului; bucură-te, munte um brit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Preacurată, ceea ce esti; slava creştinilor; bucură-te, Ma-rie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bu-cură-te, biserică; bucură-te, năstrapa de aur; bucură-te, bucuria tuturor!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile si mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îm bolnăveşte trupul şi slăbeşte sufletul meu; la tine scap, ceea ce eşti plină de daruri; nădej dea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Stăpâna şi Maica izbăvitorului, primeş te rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Cântăm acum cu osârdie cântare de bu curie, ție celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Mergătorul înainte şi cu toți Sfinții roagă-L, Născătoare de Dumne zeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate ostile îngereşti, Mergătorule îna inte al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântu iască pe noi.

Mută să fie gura păgânilor, care nu se în chină cinstitei icoanei tale, celei zugrăvite de Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca, ceea ce se cheamă povățuitoare.

Milostivă fii mie, smeritului, Maica lui Dumnezeu, că afară de tine altă scăpare nu ştiu, eu cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

Rugăciune către Maica Domnului

Prea Sfântă Stăpână, Născătoare de Dum nezeu, ceea ce eşti singură pre Curată şi cu sufletul şi cu trupul, ceea ce singură eşti mai presus de toată curăția şi întreaga înțelepciu ne şi feciorie; Ceea ce singură toată te-ai fă cut locaş a tot darului prea Sfântului Duh şi pe înseşi puterile cele fără de materie, fără de asemănare le covârşeşti cu curățenia şi cu sfințenia sufletului şi a trupului. Caută spre mine pângăritul, şi necuratul, şi întina tul, şi cu sufletul şi cu trupul cu întinăciunea împătimirii vieții mele celei dezmierdate. Curățeşte-mi mintea mea cea pătimaşă, spa-lă-mi şi îndreptează-mi gândurile mele cele rătăcite şi orbite, îndreptează-mi şi povățu-

ieşte-mi simţirile mele. Slobozeşte-mă de obiceiul cel prea rău şi urât care de-a puru rea ziua şi noaptea mă tiraniseşte pe mine, al necuratelor mai înainte prinderi în minte, şi al patimilor. Opreşte-mă de la tot păcatul cel cu lucrare, si îmi dăruieşte trezire si so-cotealã desluşitoare întunecatei şi ticăloasei minţii mele, spre îndreptarea greşelilor şi a căderilor mele. Ca de întunericul păcatelor izbăvindu-mă, să mă învrednicesc a te slăvi şi a te lăuda cu îndrăzneală, pe Tine cea sin gură adevărată Maică a adevăratei Lumini, a lui Hristos, Dumnezeul nostru. Că tu singură împreună cu Dânsul, şi printr-însul eşti bi necuvântată, şi prea proslăvită de toată zi direa cea văzută şi cea nevăzută, acum şi pu ruri şi în vecii vecilor. *Amin!*

Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi alte tuturor sfinţilor părinţilor noş tri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumneze ul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe
noi. *Amin!*

RUGĂCIUNI ÎNAINTE SI DUPĂ SFÂNTA SPOVEDANIE

*

POVĂȚUIRE -

Sfânta Spovedanie sau Sfânta Mărturisi re este una din principalele Sfinte Taine ale Bisericii lui Hristos cu repercusiuni funda mentale în viataȷ omului.

Când privim la un copil mic, observăm câtă nevinovăție are, câtă dragoste, câtă transparență, câtă curățenie, câtă gingăşie, toate acestea datorită lipsei de păcat. însă omul, cu cât înaintează în viață, satana îi în tinde curse cât mai mari pentru a -lface par tenerul lui, pentru a-l întina în păcate.

O puternică arm ă împotriva diavolului este Sfânta Spovedanie în care omul liber şi de bună voie îşi fa ce o igienizare sufleteas că, îşi mărturiseşte păcatele şi îl părăseşte pe diavol siȷ vicleniile lui.

Numai printr-o igienizare sufletească,

adică prin Sfânta Spovedanie omul poate re dobândi nevinovăția unui suflet de copil.

Numai preotul, prin Sfânta Spovedanie cu puterea ce-i este dată de către Hristos prin succesiunea apostolică până azi, are această m are putere. Mântuitorul le-a promis Sfinți lor Apostoli şi i-a împuternicit prin cuvinte le: „Câte veți ierta pe păm ânt vor fi iertate şi în ceruri şi câte veți dezlega pe păm ânt vor fi dezlegate şi în ceruri".

Pentru tineri este necesară Sfânta Spove danie deoarece îi curăță sufleteşte şi trupeş te, le luminează mintea, îi întăreşte în credin ță, îi izbăveşte de necazuri şi le dă mari pu teri pentru a întâmpina greutățile vieții.

De la vârsta de 7 ani fiecare om trebuie să se Spovedească, deoarece de la această vâr stă fiecare înfăptuieşte păcate personale.

Pentru cei ce sunt căsătoriți şi pentru cei ce sunt mai în vârstă, Sfânta Spovedanie este necesară şi fundam entală pentru sănătatea fiecărui arbore genealogic al familiei.

Asa cum medicina si stiinta au demonstrat transmiterea genelor de la părinți la copii, tot astfel şi Biserica recunoaşte trans miterea păcatelor de la părinți la copii şi la

nepoți. Păcatele se transmit până la al p a trulea neam. Deci un copil poate să se nască bolnav sau poate să aibă foarte multe neca zuri în viață datorită păcatelor părinților şi strămoşilor lui. De aceea, fiecare om căsăto rit care are copii trebuie să se spovedească de toate păcatele sale pentru a nu se transmite asupra copiilor. Să nu aştepte înaintarea în vârstă pentru a fa c e acest lucru, ci trebuie să se spovedească imediat când a auzit de aces te urmări. Nu putem şti niciodată sfârşitul vieții j. Foarte multă lume cade în eroarea de a crede că spovedania trebuie să o fa că nu mai cei bătrâni. „Mă voi spovedi şi mă voi p o căi la bătrânețe", spun foarte mulți, însă nu se întreabă dacă vor ajunge la bătrânețe sau dacă vor mai putea fa c e pocăință.

Dacă nu ne vom îngriji de sufletul nos tru în tinerețe, nici la bătrânețe nu o vom pu tea fa c e şi astfel păcătuim de două ori. în pri mul rând transmitem genetic păcatul, iar în al doilea rând smintim şi facem rău celor din jurul nostru prin exemplu rău.

Foarte grav este când vezi un bătrân ne pocăit şi care habar nu are de biserică şi de sufletul său. Degeaba a mai trăit pe pământ.

Orice lucru facem pe pământul acesta răm â ne aici, nu luăm nimic cu noi. însă atunci când suntem exemple pozitive pentru cei din ju rul nostru, învățăm şi edificăm sufletele spre bine, ne rugăm împreună cu tinerii, mergem la biserică împreună cu ei, îi învățăm lucruri bune, acestea sunt fundam entale pentru noi.

Deci Sfânta Spovedanie este de o impor tantă¡ maximă în viata¡ noastră,' de la cel mai tânăr până la cel mai bătrân.

Trebuie să ne spovedim în cele 4 posturi de peste an sau o h de câte o h simțim nevoia de descărcare sufletească.

Atunci când ne spovedim este bine să f a cem următoarele lucruri:

- să postim câteva zile înainte (4-5 la rând); - să ne facem un examen al conştiinței şi să ne gândim la toate păcatele pe care le-am făcu t în viață, sau după ultima spovedanie;

- să ni le scriem pe o hârtie pentru a nefi mai uşor, deoarece diavolul ne dă uitare de minte;

- să consultăm un îndreptar de spoveda nie pentru a ne aduce aminte de păcate;

- să ne împăcăm cu top cei pe care i-am supărat;

- să citim următoarele rugăciuni înainte de Spovedanie.

RUGĂCIUNI ÎNAINTE DE A MERGE LA SFÂNTA SPOVEDANIE

începutul obişnuit (vezi la pag. 9) cu Rugăciunile începătoare.

Apoi:

Veniți să ne închinăm împăratului nos tru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm şi să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm şi să cădem la în suşi Hristos, împăratul şi Dumnezeul nos tru. *(cu trei închinăciuni)*

Apoi îndată: Psalmul 50

(vezi Rugăciunile de dimineață, pag. 12).

Psalmul 6

Doamne nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine,' nici cu iutimea¡ Ta să mă certi¡. Milu-

ieşte-mă, Doamne, că sunt neputincios; vindecă-mă, Doamne, că s-au desfăcut oase le mele şi sufletul meu s-a spăimântat foar te, şi Tu, Doamne, până când? întoarce-te, Doamne, izbăveşte sufletul meu, mântuies-te-mă pentru Mila Ta. Că nu este în moar te cel ce Te pomeneşte pe Tine. Şi în iad cine se va mărturisi Ție? Ostenit-am în suspinul meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu, cu lacrimile mele voi uda aşternutul meu. Tulburatu-s-a de necaz ochiul meu, înve-chitu-m-am între toți vrăjmaşii mei. Depăr-tați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădele ge, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul a pri mit rugăciunea mea. Să se ruşineze şi să se spăimânteze toți vrăjmaşii mei; să se întoar că şi să se ruşineze foarte degrabă.

Psalmul 129:

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie ure chile Tale luând aminte spre glasul rugăciu nii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doam

ne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. Pentru Numele Tău Te-am aş teptat Doamne, aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul, din straja dimineții până în noap te, din straja dimineții să nădăjduiască Israil spre Domnul. Că Domnul este mila şi multă mântuire la El, şi El va izbăvi pe Israil de toa te fărădelegile lui.

Rugăciune de umilință către Domnul nostru Iisus Hristos

Păcătuit-am şi n-am făcut dreptate îna intea Ta, Prea Bunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele mântuitoare şi juruințe-le noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sf. Botez. Numele de creştin îl purtăm noi nevrednicii, iar mâinile noastre au fost ne voitoare spre toată lăcomia. Picioarele grab nice şi cu cutezare spre toată alergarea cea rea. Gura, organul sfintelor rugăciuni şi al cuvintelor, am făcut-o organ a toată vorba nebunească. Ochii noştri şi toate simțirile noastre, peste măsură le-am umplut de pă

cate si de toată necurățenia. De aceea, Prea Bunule Stăpâne, multă iubirea Ta de oa meni am întors-o spre mânie noi, nevredni cii. Mulțimea facerilor Tale de bine am pre-făcut-o nebuneşte spre chinuri, însă nu cu iuțimea ta să ne certi pe noi, Doamne.

Ție Unuia am greşit, dar Ție unuia ne în chinăm şi cu inimă umilită ne rugăm: Slăbeşte, lasă, iartă iubitorule de oameni, Stăpâne. Biru iască mulțimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre. Adâncul bunătă ților Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăților noastre!

Adevărat Prea Bunule Iisuse, ne ru găm Ție, dăruieşte iertare păcatelor noas tre, bună aşezare minții, sănătate trupului, pace în zilele noastre, aerului bună liniş te, pământului bună rodire, credinței cele drept măritoare creştere, unire şi pace Sfin telor Tale Biserici, surpare eresurilor, strica re sfaturilor celor necurate şi toate lucrurile cele de folos ni le dăruieşte după neschim batele Tale îndurări. Cel ce nu voieşti moar tea păcătosului dăruieşte nouă timp de po căință, ca si de chinurile cele veşnice, care

vor să vie,7 să ne mântuim cu Darul si_J cu iubirea de oameni a Preacuratului Tău Părinte, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Prea Sfântul,7 Bunul si_J de viată_J Făcătorul duhul Tău, acum şi pururi şi în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciune pentru recunoaşterea_j ticăloşiilor_J noastre

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care Singur din fire eşti fără de păcat, şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta, această dureroasă a mea rugăciune că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune, şi ini ma mea s-a tulburat în mine! Tu, Doamne, înaltule împărat al cerului şi al pământu lui,7 stii_J că toată tineretea_J mea am cheltuit-o în păcate şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat pe diavolul, tăvălindu-mă întotdeauna în noroiul poftelor. întunecân-du-mi-se gândul din copilărie şi până acum, niciodată n-am voit să fac voia Ta cea Sfân tă; ci cu totul robindumă de poftele care mă

înconjoară, m-am făcut de râs şi de batjocu ră dracilor, nicidecum în minte venindu-mi că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asu pra păcătoşilor şi gătită fiind gheena focului. Din această pricină căzând în deznădăjdui-

re,7nicidecum venind în simțire/ de întoarce-re, m-am făcut pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcat n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă groza vă şi înverşunată n-am săvârşit cu covârşire şi cu sârguință. Mintea cu totul mi-am înti nat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spur cat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mă dularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra şi a sluji la păcate. Cine dar nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tân gui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am aţâţat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate

înaintea Ta,7 întrecând si/ covâr-şind pe toți păcătoşii cei din veac, păcătuind fără de asemănare şi fără de iertare. însă de vreme ce eşti mult milostiv şi mult mi-losârd, Iubitorule de oameni, şi aştepți în

toarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pe sine-mi înaintea înfricoşatului şi nesuferitu lui Tău Divan ca şi cum m-aş atinge de prea curatele Tale picioare, din adâncul sufletului strig Ție: Milostiveşte-te, Doamne, iartă-mă, îndură-Te, ajută neputinței mele, pleacă-Te ne dumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc şi, rătăcit fiind,7 întoarce-mă si/ întorcându-mă îmbrățişează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăință drepților, n-ai pus iertare celor ce nu greşesc; ci ai pus pocăință asupra mea a păcătosului, în acela cu care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta cunoscătorule de inimi Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălțimea cerului fiind împi lat de greutatea păcatelor mele. Deci luminea-zămi ochii inimii mele şi dă-mi umilință spre pocăință şi zdrobire de inimă spre îndreptare ca, cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire, să merg la lumea cea de acolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna prea Sfânt Numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântu

lui Duh, acum şi pururi şi în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciune umilită pentru recunoaşterea păcatelor

Doamne mult milostive, Dumnezeu le Prea Sfinte,7 Care iubeşti/ numai binele si/ urăşti tot răul, rogu-Te nu Te uita la mulţi mea păcatelor mele, ci priveşte la mine fiul cel risipitor, la oaia cea rătăcită care îmi re
cunosc vina si vin la Tine: mâhnit cu inima, zdrobit si/ ruşinat,77 cerşind/ iertare. Doamne fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururi. Sunt greu tulbu rat, zdruncinat şi nemângâiat. N-am liniş te, n-am odihnă în sufletul meu, văzând că m-am pus cu trup şi suflet în slujba diavolu lui. Cunosc că prin multele şi feluritele păca te, pe Tine Părintele şi Dumnezeul meu Cel prea bun Te-am jignit, mâhnit, amărât şi Te-am mâniat foarte mult. Păcatele mele apa să cumplit asupra mea, întocmai ca o piatră foarte grea şi rău mă chinuiesc. Ce voi face? Scula-mă-voi şi mă voi duce la Tatăl meu şi din adâncul inimii păcătoşite, voi zice, ca

şi fiul cel rătăcit: „Tată! Am greşit la cer şi înaintea Ta..." Aceasta voiesc să o fac chiar acum. Pentru aceasta cu căință mă rog Ție, iartă-mă pe mine păcătosul.

Doamne, eu nu mai cutezam să mai vin la Tine în starea aceasta păcătoasă în care mă aflu, dacă nu m-as fi întărit de cuvintele milostivirii Tale: „Veniți la Mine toti cei osteniți şi împovărați şi Eu vă voi odihni pe voi... Eu nu voiesc moartea păcătosului, ci doresc să se întoarcă de la calea lui cea rea şi să fie viu!" (Mt. 11,28; Iez. 18, 23-32). Cu vintele acestea mă încurajează foarte mult a veni înaintea Preotului Duhovnic şi a-mi mărturisi toate păcatele acestui minunat împuternicit al Tău, care stă văzut în Scaunul Sfintei Spovedanii în locul Tău, Dumnezeul meu, Care stai nevăzut acolo de față şi pri meşti mărturisirea cea adevărată pe care o facem noi păcătoşii. Rogu-Te, Doamne, lumi-nează-mi mintea şi buzele mele să spun nu mai adevărul şi să-mi mărturisesc păcate le mele. Nu mă lăsa Doamne ca din vreo fri că sau ruşine să ascund vreun păcat şi să-l las nemărturisit, ci luminează-mă Doamne,

ajută-mă să-mi reamintesc şi să-mi mărturi sesc toate păcatele mele mari şi mici, cu toa tă umilința, zdrobirea inimii si căința îna-intea Preotului Duhovnic si a Ta, cu hotărâ-rea de a le părăsi desăvârşit şi a face roade vrednice de pocăință (Ioan 8, 11; 5 ,1 4 ; Mt. 3,8-10; 2Co. 5,27), ca astfel să fiu iertat ca şi mulțimea Magdalenelor, samarinencelor, Zacheilor, tâlharilor şi al altor păcătoşi po căiți după dreptarul dreptei credințe creş tineşti, care acum se veselesc în Raiul des-fătărilor, îndulcindu-se pururi de nemărgi nita frumusețe a Feței Dumnezeirii Tale. As tăzi vreau a face o mărturisire cât mai amă nunțită, mai bună, mai desăvârsită, asa ca şi când ar fi din ceasul despărțirii sufletu lui meu de trup. Ajută-mi Doamne să fac această adevărată mărturisire cât mai amă nunțită, mai bună, mai desăvârsită, asa ca şi când ar fi cea din ceasul despărțirii sufle tului meu de trup. Ajută-mi Doamne să fac această adevărată mărturisire, pentru că eu nu cunosc, ci numai Tu singur, dacă voi mai avea vreme şi prilej să mă mărturisesc vre odată ori cu această mărturisire voi merge

înaintea Ta, Prea Drepte Judecătoriile. Doamne Dumnezeule, astăzi doresc
din toată inima a mă întoarce la Tine pen tru a mă curăța de toate păcatele, Părinte le meu Cel prea bun, pe Care Te-am jignit şi mâhnit, şi a mă mântui de tot păcatul. Pu terile mele cele slabe încă nu sunt în stare a mă ajuta pentru a face aceasta. Deci ro-gu-mă Ție Dumnezeule, Părintele milosti virilor, ajută-mă a face şi a desăvârşi aceas tă curățire de păcate. Rogu-Te Doamne, fie-ți milă de mine şi iartă-mă. Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorul şi Dumnezeul meu, Tu ai venit în lume să mântuieşti pe cei pă cătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu (ITim . 1, 15). Ajută-mă, Doamne, Care ai venit să chemi nu pe cei drepți, ci pe cei păcătoşi la pocăință, cheamă-mă şi pe mine păcăto sul. Ajută-mă a alerga la Tine, Izvorul vieții si Lumina Lumii, Care luminezi tuturor. Pri-meşte-mă pe mine păcătosul care mă aduc în genunchi înaintea Crucii Tale, la milosti vul Scaun al judecății Tale de aici de pe pă mânt, la Sf. Spovedanie. Pentru minunata Ta întrupare, activitate mesianică, Patimă, cru

cificare şi Moarte pe Cruce pentru mântui rea noastră şi pentru preamărita Ta învie re, rogu-Te pe Tine, Care ai iertat pe vrăjma şii Tăi răstignitori, iartă-mi şi mie toate pă catele mele!

Dumnezeule, Duhule Sfinte, Mângâietorule, Vistierul bunătăților, înzestrătorule al nostru cu toate bogatele Tale Daruri şi Dătătorule de viață, vino şi la mine păcătosul, curățeşte-mă cu Darurile Tale cele bogate, întăreşte-mă în tot binele şi ajută-mă să mă mântuiesc şi să redobândesc fericirea în împărăția ta cea Cerească, începând de aici de pe pământ.

Dumnezeule Cel Preamărit în Sfânta Tre ime, cea de o ființă şi nedespărțită, Părin te şi Duhule Sfinte, ajută-mă să mă curățesc de toate păcatele la Scaunul Judecătoresc şi milostivnic al Sfintei Spovedanii de aici de pe pământ, şi să-Ți slujesc Ție totdeauna cu trup şi suflet, că Ție se cuvine, Doamne, toa tă Slava, cinstea si închinăciunea Tatălui si Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururi şi în vecii vecilor. *Amin!*

LA SCAUNUL SFINTEI SPOVEDANII

După ce ne-am socotit, cunoscut şi în semnat bine toate păcatele şi ne-am rugat lui Dumnezeu, apoi mergem la Duhovnic, cu umilință, cu frică şi cu evlavie adâncă, aşa ca şi cum ne-am duce în fa ța judecății lui Dum nezeu, ştiind că Scaunul Sfânt al Spovedaniei e Scaunul milostivnic al judecății lui Dumne zeu aici pe pământ, unde ne curățim de p ă cate şi ne înaripăm pentru zborul la cer, în îm părăția lui Dumnezeu. Ajungând la acest Scaun de milostivnică judecată Dumnezeias că, îngenunchem cu smerenie şi zicem:

„Binecuvântează-mă Părinte Duhovni cesc ca să-mi pot mărturisi toate păcatele!"

Apoi continuăm aşa: „Eu păcătosul (N.N.), mă mărturisesc lui Dumnezeu şi sfin ției voastre duhovnicescul meu Părinte,' că de la spovedania mea cea mai de pe urmă, am greşit de multe ori. Mă aflu vinovat cu următoarele păcate: *(aici ne mărturisim toa te păcatele scrise pe hârtie şi învățate pe de rost, cele nemărturisite la ultima spovedanie şi toate câte le-am mai făcu t de atunci până*

în prezent]. După mărturisirea tuturor p ă catelor, încheiem astfel: „Pentru toate aces te păcate, ca şi pentru acelea de care nu-mi mai aduc aminte, mă căiesc, îmi pare rău, şi mă hotărăsc din toată inima a nu le mai face, şi mă rog a-mi da canon, dezlegare şi iertare.

RUGĂCIUNE DUPA SFÂNTA SPOVEDANIE

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Dom nul si toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul şi nu uita toate binefacerile Lui. Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce iz băveşte din stricăciune viaţa ta; pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătăţi dorirea ta: înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor ce lor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a fă cut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voi-le Sale. îndurat si milostiv este Domnul, în-delung-răbdător şi mult-milostiv. Nu până în sfârsit se va iuti, nici în veac se va mânia.

Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe, răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegi le noastre. în ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El. Că El a cunoscut zidirea

noastră;7 adusu-si_j-a aminte că ţărână_j suntem.

Omul ca iarba,7 zi-lele lui ca floarea câmpului; aşa va înflori. Că vânt a trecut peste el şi nu va mai fi şi nu se va mai cunoaşte încă locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, şi dreptatea Lui, spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui, şi-şi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său şi împără ția Lui peste toți stăpâneşte. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei tari la virtu te, care faceți cuvântul Lui şi auziți glasul cu vintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul, toa te puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate lucruri le Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvân

tează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 31

Un psalm al lui David: pentru pricepere

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele. Fericit băr batul, căruia nu-i va socoti Domnul păca tul, nici nu este în gura lui vicleşug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când stri gam toată ziua. Că ziua şi noaptea s-au în greunat peste mine mâna Ta şi am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut şi fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea. Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului"; şi Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cu viosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu eşti scăpa rea mea din necazul ce mă cuprinde, bucu ria mea;7 izbăveste/ -mă de cei ce m-au încon-jurat. înțelepți-te-voi şi te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre tine ochii Mei. Nu fi ca un cal şi ca un

catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală şi frâu fălcile lor vor strânge, ca să nu se apro pie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduieşte în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul şi vă bu curați drepților şi vă lăudați toți cei drepți la inimă.

RUGĂCIUNI
ÎNAINTE SI DUPĂ
*
SFÂNTA ÎMPĂRTĂŞANIE
*

- POVĂȚUIRE -

Sfânta îm părtăşanie cu Trupul şi Sânge le Domnului este merinde pentru viața veş nică. Toți trebuie să primim în viața aceasta Sfânta împărtăşanie. Se administrează în f e lul următor: copiii sub 7 ani pot să o ia fă ră Sfânta Spovedanie şi fă ră post. Se pot împăr tăşi în fiecare lună. Este de m are folos pentru copii Sfânta împărtăşanie; le luminează min tea, le dă ținere de minte, îi fereşte de boli şi de duhurile rele etc.

Copiii de la 7 ani până la 13-14 ani trebu ie să țină post m ăcar 3 zile şi să se spovedeas că, iar după aceea să se împărtăşească.

De la vârsta de 13-14 ani până la bătrâ neț e fiecare creştin trebuie să țină post 5-6

zile, după aceea să se spovedească şi cei care sunt apți să se împărtăşească.

Cei care sunt bolnavi grav şi nu pot tine post se pot împărtăşi cu Sfânta Spovedanie. Fără Sfânta Spovedanie nu este admis a fi îm părtăşit cineva. Chiar şi pe patul morții acel om care este inconştient şi nu poate fi spovedit nu se poate împărtăşi, mai ales dacă nu s-a spove dit niciodată la preot şi nu-i cunoaşte preotul păcatele. Dacă nu-şi spune păcatele conştient şi nu se spovedeşte ca să primească dezlegare de ele, preotul nu-lpoate împărtăşi.

De aceea, foarte important lucru este ca atunci când cineva se îmbolnăveşte¡ mai întâi să-l ducem la preot să fie spovedit şi împăr tăşit, după aceea la medic, deoarece se poate întâmpla ca bolnavul să treacă în inconştien ță şi preotul nu-l poate împărtăşi.

Aceste rugăciuni care urmează pentru Sfânta îm părtăşanie trebuie citite acasă de către fiecare creştin ce s-a spovedit şi a pri mit binecuvântarea pentru a lua Sfânta îm părtăşanie. Nu este admis ca cineva care ştie să citească să se îm părtăşească fă ră a citi Rânduiala aceasta a Sfintei împărtăşanii. De

aceste rugăciuni sunt scutiți copiii şi bătrânii care nu stiuȷ să citească.

în afară de aceste rugăciuni cel care tre buie să se îm părtăşească este bine ca seara înainte de a merge în ziua următoare la Bi serică pentru a se împărtăşi să fa c ă cât mai multe metanii acasă.

Adică atunci când dorim să ne îm părtă şim să ne pregătim cel mai mult: să ținem post, să ne spovedim, să ne împăcăm cu toți oamenii, să citim aceste rugăciuni seara, să facem metanii de la 50 la 100 în sus.

După ce ne-am împărtăşit să ne ferim a fa ce următoarele: a ne supăra pe cineva, a zice vorbe necontrolate, a scuipa, a săruta icoanele sau vreo persoană, a alerga, a vomi ta etc.

Atunci când ne împărtăşim cu Trupul şi sângele Domnului, trupul nostru este îndum nezeit, are pe Dumnezeu în el şi de aceea să avem multă grijă a nu-L profana.

RUGĂCIUNI ÎNAINTE DE ÎM PĂRTĂŞIREA CU D UM N EZEIESTILE TAINE

începutul obişnuit, (vezi pag. 9)
cu Rugăciunile începătoare şi
Psalmul 50 (vezi pag. 16)

Cântarea întâia

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Pâine a vieții celei veşnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt, Milostive, Doamne, şi scump Sângele Tău, şi tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

învredniceşte-mă, Stăpâne, pe mine, ne

vrednicul, să mănânc Trupul Tău cel prea curat şi să beau Sângele Tău cel preascump cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ti călosul, nu sunt vrednic să mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu dumnezeies cul Tău Sânge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Dumnezeiască Maică,7 ceea ce esti$_J$ bună si$_J$ binecuvântată, care ai odrăslit spicul cel nea rat si$_j$ de mântuire lumii,7 învredniceste$_J$-mă ca,7 mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a treia

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curăteasc$ă_j$ necuratia$_j$ inimii mele,7 ca fiind curăţit, în cuget curat, cu credinţă şi cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtăşirea

cu Duhul Sfânt şi spre viaţa de veci, iubito-rule de oameni, şi spre îndepărtarea dureri lor şi a necazurilor.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie preacu ratul Tău Trup şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt şi spre viaţă de veci, iubitoare de oameni şi spre în depărtarea durerilor şi a necazurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne,7 învredniceste$_J$ -mă să mă împărtăşesc fără de osândă cu preacurat Tru pul Tău şi cu scumpul Tău Sânge, şi să slă vesc bunătatea Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preacurată,7 ceea ce esti$_J$ masă Pâinii Vieţii, Care S-a pogorât de sus, pentru milă, şi
a dăruit lumii viată nouă, învredniceste-mă
j 7 J
acum şi pe mine, nevrednicul, să gust cu fri că din Acesta şi să fiu viu.

Foc şi lumină să-mi fie mie primirea preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păca

telor şi luminându-mă peste tot, spre cuvân tarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înşelăciunii vrăjmaşului cele sfinte, nici îți voi da sărutarea înşelătoare, ci ca desfrâna-ta, cazând înaintea Ta, şi ca tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Cântarea a patra

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Întrupându-Te, mult Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru pă catele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție să curățeşti şi păcatele mele.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Tămăduieşte¡ rănile sufletului meu,' Doamne, şi mă sfințeşte tot şi mă învredni ceşte Stăpâne, să fiu părtaş dumnezeieştii tale Cine celei de taina, eu, ticălosul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să stăm toti cu frică si cu cutremur, ti-nând ochii inimii în sus şi strigând către Mântuitorul: întăreşte-ne şi ne înțelepțeşte Milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Fă şi mie milostiv pe Cel pe care L-ai pur tat în pântecele tău, Stăpână, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, neîntinat şi fără de pri hană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgărita rul Cel duhovnicesc,7să mă sfințesc/.

Cântarea a cincea

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău şi petrece în tru mine precum ai făgăduit, că iată mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc şi beau Sânge le Tău.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cuvinte al lui Dumnezeu si*j* Dumnezeule,7

cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întu necatului, spre luminare şi Sângele Tău spre curăţirea întinatului meu suflet.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având suflet întinat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Mărie, Maica lui Dumnezeu, care eşti să laş scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale, fă-mă vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului Tău.

Cântarea a sasea

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Mintea şi trupul, inima şi sufletul, sfinteste-mi-le, Mântuitorule, şi mă învrednicește fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău

cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Ca înstrăinându-mă de patimi, să am adă ugirea harului Tău şi întărirea vieții, prin îm părtăşirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieştile Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi sfântul Lui Trup şi adevăratul, sfântul şi scumpul Lui Sânge.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu Cel Sfânt, sfințeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieştile tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii tale.

Apoi: Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum...

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi mă îm părtăşesc cu preacuratele şi înfricoşătoare le Tale taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ti călosul, spre osândă, ci spre viața veşnică şi
fără de moarte.

Cântarea a şaptea

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

împărtăşirea nemuritoarelor tale Tai ne, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăți, lumină, viață, nepătimire şi solire spre adăugirea şi înmulțirea dumnezeieşti lor Tale bunătăți, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur eşti bun.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi dumnezeieşti şi-Ți cânt Tie: Bine esti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaş, spăimântează-te văzând preaslăvitele Tai ne; lăcrimează suspinând şi bătându-te în

piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrânatul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hris-tos mai presus de minte, de Dumnezeu dă ruită, ţie celei curate, mă rog acum eu, ro bul tău cel necurat; pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curăţeşte-mă întrutotul de întinăciunea tru pului şi a sufletului.

Cântarea a opta

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Cereştilor,ȷ' înfricoşătoarelorȷ siȷ Sfinte-lor Tale Taine, Hristoase, şi Cinei Tale celei dumnezeieşti şi de taină şi pe mine, cel dez nădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceş te, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule,

cu frică strig către Tine : Petrece întru mine, Mântuitorule, şi eu întru Tine, precum ai zis; că, iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău şi beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara şi ca iarba. 0, înfricoşătoare Taină. 0, milostivire a lui Dumnezeu. Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu dumnezeiescul Trup şi Sânge şi mă fac fără stricăciune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a copt Pâinea cea dumne zeiască a Vieții, păzind nevătămat pântece le tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lău dăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, în
tru toți vecii.

Cântarea a noua

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Bun este Domnul, gustați şi vedeți; că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, şi odată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtăşesc cu Dânsul.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cu sufletul şi cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție lăcaş prin împărtăşirea Sfinte lor Taine, având-Te pe Tine locuitor întru mine, împreuna cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, făcătorule de bine, mult milostive.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca focul şi ca lumina să-mi fie mie Tru pul şi Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului şi mistu ind spinii patimilor şi luminându-mă tot pe mine cel ce mă închin dumnezeirii Tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, Stăpână, tot neamul şi te măreşte mul țimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel

ce stăpâneşte toate, luând fiinţă omenească.

Şi îndată:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieş-te-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieş-te-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că în tru Tine am nădăjduit, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbă veşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem popo rul Tău,7 toti/ lucrul mâinilor Tale si/ nume-le Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Uşa milostivirii deschide-o nouă binecu vântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim în tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Psalmul 22

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc cu păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, aces tea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locu-iese în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul şi plinirea lui,7 lumea si/ toti/ cei ce locuiesc în ea.

Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el. Cine se va sui în mun tele Domnului,7si/ cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima,7 care n-a luat în desert/ sufletul său

şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântarea de la Domnul si milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul,7 al celor ce caută fata/ Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre şi vă ridicați porțile cele veşnice, şi va intra împăratul slavei. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porți le voastre şi vă ridicați porțile cele veşnice, şi va intra împăratul slavei. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimi rea mea : „Tot omul este mincinos!". Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua şi nume le Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot popo rului Său. Scumpă este înaintea Domnului

moartea cuvioşilor Lui. 0, Doamne, eu sunt robul Tău,7 eu sunt robul Tău si$_{J}$ fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-ți voi aduce jertfă de laudă şi numele Domnului voi che ma. Făgăduințele mele le voi plini Domnu lui, înaintea a tot poporul Lui. în curțile ca sei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă Tatălui... Şi acum ... Aliluia (de 3 ori) şi trei metanii. Şi aceste tropare:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară si$_{J}$ curăteste$_{jj}$ inima mea,7 făcând-o biserică a preacuratului Tău Trup şi Sânge şi nu mă le păda pe mine de la Fața Ta, Cel ce ai nemă surată mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine, cum voi îndrăzni eu, nevrednicul ? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici,7 haina mă vădeşte$_{J}$ că nu este de cină şi osândă voi pricinui preapăcătosului meu suflet;7 ci curăteste,$_{JJ}$' Doamne,7 necurătia$_{J}$ sufletului meu si$_{J}$ mă mântuieste,$_{J}$' ca un iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Mare este mulțimea păcatelor mele, Năs cătoare de Dumnezeu, Curată, la tine alerg, având trebuință de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut,7 ceea ce esti, una binecuvântată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi metanii să facem câte vom putea. După aceasta, zicând aceste stihuri, să fim cu luare aminte spre îndreptarea noastră.

Trupul Stăpânului vrând să-L primeşti spre hrană,

Fii cu frică să nu te arzi, că foc este; Sângele Lui vrând să-L bei spre împărtăşire, Mergi şi cu cei ce te-au mâhnit te împacă, Şi aşa îndrăzneşte de ia hrană sfântă. Vrând să te împărtăşeşti cu Jertfa de Taină, Cu al Stăpânului Trup făcător de viață; întru acest chip te roagă cu cutremur.

---------- Ch D----------

RUGĂCIUNEA ÎNTÂIA
(a Sfântului Vasile cel Mare)

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dum nezeul nostru,7 Cel ce esti$_J$ izvorul vieții$_J$ si$_J$ al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzu tă si$_j$ nevăzută,7 Fiul Tatălui celui fără de în-ceput, Cel ce eşti împreună-veşnic cu Dân sul şi împreună fără de început, Care pen tru multă bunătate, în zilele cele din urmă ai purtat Trup şi Te-ai răstignit, şi Te-ai jertfit pentru noi cei nemulțumitori şi nerecunos cători şi cu sângele Tău ai înnoit firea noas tră cea stricată prin păcat, însuți împărate, Cel ce eşti fără de moarte, primeşte şi pocă ința mea, a păcătosului, şi pleacă urechea Ta către mine şi ascultă graiurile mele, că am greşit, Doamne; greşit-am la cer şi înaintea Ta şi nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, căl când învățăturile Tale şi neascultând porun cile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung răbdător şi mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul aşteptând întoarcerea mea. Că Tu

ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău : „Cu vrere nu voiesc moartea păcătosu lui, ci să se întoarcă şi să fie viu". Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voieşti pierderea oamenilor, „ci vrei ca toți să se mântuiască şi la cunoştința adevă rului să vină". Pentru aceasta si eu, desi sunt nevrednic cerului şi pământului şi acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului şi m-am făcut rob dezmier dărilor şi am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura şi zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul. Ci nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primeşte-mă deci şi pe mine, Iubito rule de oameni Hristoase, ca pe desfrânata şi ca pe tâlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul cel pierdut, şi ridică sarcina grea a păcate lor mele, Cel ce ridici păcatul lumii şi tămă-duieşti neputințele oamenilor; Cel ce chemi la tine pe cei osteniți şi împovărați şi le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocă ință pe cei drepți, ci pe cei păcătoşi, şi mă curățeşte de toată necurățenia trupului şi a sufletului. învață-mă să săvârşesc sfințenie

întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu primind părticica sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup şi Sânge, şi să Te am pe Tine locuind şi pe trecând întru mine împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Aşa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osân dă împărtăşirea preacuratelor şi de viață fă cătoarelor Tale Taine, nici să ajung nepu tincios cu sufletul şi cu trupul, împărtăşin-du-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la su flarea mea cea mai de pe urmă, fără de osân dă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, ca merin de pentru viața de veci şi răspuns binepri-mit, la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, ca şi eu, dimpreună cu toți aleşii Tăi, să fiu părtaş bunătăților Tale celor nestricăcioa-se, pe care le-ai gătit Doamne, celor ce Te iu besc pe Tine, întru care eşti preaslăvitîn ve cii vecilor. *Amin!*

pjgi^H (n?)

RUGĂCIUNEA A DOUA
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Doamne, Dumnezeul meu, ştiu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperă mântul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu şi surpat şi nu afli în mine loc potrivit ca să-Ţi pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te şi acum spre smerenia mea. Şi precum ai bi nevoit a Te culca în peşteră şi în ieslea ne cuvântătoarelor, asa binevoieşte a intra si în ieslea necuvântătorului meu suflet,7 si/ în întinatul meu trup. Şi precum n-ai socotit lu cru nevrednic a intra şi a cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon cel lepros, aşa bi nevoieşte a intra şi în casa smeritului, leprosului şi păcătosului meu suflet. Şi precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie,7 care a venit si/ s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi de mine, pă cătosul, care vin şi mă ating de Tine. Şi pre cum nu Te-ai scârbit de întinata şi necura ta ei gura, ce Te-a sărutat, aşa nu te scârbi nici de întinata şi mai necurata mea gură,

nici de buzele mele cele necurate şi pângă rite,7 si/ de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele preasfântului Tău Trup şi al scumpului Tău Sânge spre sfinți re şi spre luminare, spre însănătoşirea sme ritului meu suflet şi trup, spre uşurarea gre utății greşelilor mele celor multe, spre paza de toată lucrarea diavolească, spre îndepăr tarea şi mutarea răului şi vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plini rea poruncilor Tale, spre adăugirea dumne zeiescului Tău har şi spre dobândirea împă rății Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase, Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă şi ca nu cumva, rămânând departe prea multă vreme de îm părtăşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțele gător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce sin gur eşti sfânt, Stăpâne: sfințeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi mă runtaiele,7 înnoieste/ -mă tot si/ înrădăcinea-ză frica Ta întru mădularele mele şi sfințe nia Ta fă-o neştearsă de la mine. Şi-mi fii mie ajutător şi folositor, îndreptând în pace via ța mea, şi învrednicindu-mă a sta la dreapta

Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile şi mijlo cirile Preacuratei Maicii tale şi ale slujitori lor tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri, şi pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A TREIA
(a Sfântului Simeon Metafrastul)

Doamne, Cel ce singur eşti curat şi fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele şi fecioreştile sângiuiri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh şi cu bunăvo-irea Tatălui celui de-a pururea veşnic, Hris toase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea şi puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare şi mân tuitoare : crucea, piroanele, sulița, moarte, omoară-mi patimile cele trupeşti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfa turile mele cele viclene, prin gânduri bune şi risipeşte duhurile cele viclene. Cel ce cu

învierea Ta cea de a treia zi şi de viaţă pur tătoare ai ridicat pe strămoşul cel căzut, ridică-mă şi pe mine, cel ce am alunecat în pă cat, punându-mi înainte lacrimi de pocăinţă. Cel ce cu preaslăvită înălţarea Ta la cer ai în dumnezeit trupul pe care l-ai luat şi l-ai cin stit cu şederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiţi. Cel ce prin pogorârea mân gâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfin ţii Tăi ucenici, arată-mă şi pe mine a fi lă caş al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăşi să ju deci toată lumea întru dreptate, binevoieş te să Te întâmpin şi eu pe nori, pe Tine Jude cătorul şi Făcătorul meu, împreună cu toţi Sfinţii Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc si să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

@) ----------

RUGĂCIUNEA A PATRA
(a Sfântului Simeon Metafrastul)

Precum voi sta înaintea înfricoşătoru lui şi nefățarnicului Tău scaun de judeca tă, Hristoase Dumnezeule, primind întreba re şi dând răspuns de relele ce am făcut, aşa si astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândi-rii mele, stând la Sfântul Tău altar, înaintea Ta şi înaintea înfricoşătorilor şi sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetu lui, pun înainte faptele mele cele rele şi fă rădelegile, dându-le pe față şi vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea şi-mi iar tă toate păcatele mele; vezi că s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu fărădele gile mele. Căci ce rău n-am săvârşit? Ce pă cat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipu it în sufletul meu? Că, iată, şi cu faptele am făcut desfrânare şi preadesfrânare, mân drie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deşartă, înfierbântare la râs, beție, lăcomie a pânte-celui, mâncare peste măsură, răutate, piz mă, iubire de argint, iubire de avuție, cămă tărie, iubire de mine însumi, iubire de mă

rire, hrăpire, nedreptate, agonisire de ruşi ne, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simţurile şi toate mădularele mi le-am înti nat şi le-am stricat şi de nicio treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Şi ştiu, Doamne, că fărădelegile mele au covâr şit capul meu, dar mulţimea îndurărilor Tale este neasemănată, si mila bunătătii Tale cea fără de răutate este nespusă şi nu este ni-ciun păcat care să biruiască iubirea Ta de oa meni. Pentru aceasta, preaminunate împăra te, fără de răutate, Doamne, fă minunate mile le tale spre mine, păcătosul; arată-mi puterea bunătătii Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate şi mă primeşte pe mine, păcăto sul, cel ce mă întorc, primeşte-mă cum ai pri mit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul şi pe desfrâ nata. Primeşte-mă pe mine, cel ce peste măsu ră Ţi-am greşit şi cu cuvântul, şi cu lucrul şi cu pofta cea fără de cale şi cu gândul cel dobito-cesc. Şi precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, aşa mă primeşte şi pe mine, păcătosul; că mult am greşit şi m-am spurcat şi am scâr bit Duhul Tău cel Sfânt şi am mâniat milosti

virea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul şi cu gândul, noaptea sau ziua, pe față si într-ascuns, cu voie si fără de voie.

Şi ştiu că vei pune înaintea mea păcatele mele în acelaşi chip în care le-am făcut şi mă vei întreba de cele ce cu stiintă, fără de ier-tare, am greşit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia ta să mă mus tri pe mine şi nici cu urgia Ta să mă pedep seşti. Miluieste-mă, Doamne, că nu sunt nu-mai neputincios, ci şi zidirea Ta sunt. Că Tu Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție unuia am greşit; dar Te rog să nu intri la judeca tă cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta. Că eu sunt adâncul păcatului şi nu sunt vrednic, nici în stare a căuta şi a privi la înăl țimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele, celor fără de număr; că toate lucrurile rele, închipuirile şi meşteşugirile diavoleşti, toată răutatea iadului, îndemnurile spre pă cat, dezmierdările şi alte patimi nenumăra te n-au lipsit de la mine. Căci, cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am

fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată des fătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dum nezeul meu,7si/ înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea pă cate rele? Doamne, Dumnezeul meu, de mai este pentru mine nădejde de mântuire, de bi-ruieşte iubirea Ta de oameni mulțimea fără delegilor mele, fii mie Mântuitor şi după îndu rările si/ milele Tale slăbeste,/7 lasă,7 iartă-mi toa-te câte am greşit Ție; că s-a umplut de multe rele sufletul meu şi nu aflu întru mine nădej de de mântuire. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi să nu-mi răsplăteşti mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijineş-te-mă,7 izbăveşte/ sufletul meu de relele ce au crescut întrânsul şi de agonisirile lui cele cum plite. Miluieşte-mă pentru mila Ta, ca, unde s-a înmulțit păcatul, să prisosească harul Tău, şi să Te laud şi să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu eşti Dumnezeul celor ce greşesc şi Ție slavă înălțăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A CINCEA
(a Sfântului Ioan Damaschin)

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun şi iu bitor de oameni, treci cu vederea toate gre şelile mele cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă şi mă învredniceşte să mă împărtăşesc, fără de osândă, cu dumnezeieştile, preaslăvitele, preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Tai ne, nu spre osândă, nici spre adăugirea pă catelor, ci spre curăţie şi sfinţire şi spre do bândirea vieţii şi împărăţiei ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor mul te; că Tu esti Dumnezeul milei si al îndură-rilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înăl ţăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A SASEA*j*
(a Sfântului Vasile cel Mare)

Ştiu, Doamne, căci cu nevrednicie mă

împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu scump Sângele Tău, şi vinovat sunt, şi osân dă mie însumi mănânc şi beau, neputân-du-mi da seama, precum se cuvine, de Tru pul şi Sângele Tău, Hristoase, Dumneze ul meu. Ci îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis : „Cel ce mă nâncă Trupul Meu, şi bea Sângele Meu, în tru Mine rămâne şi Eu întru dânsul". Deci milostiveşte-Te, Doamne, şi nu mă pedep si pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire şi curățire, spre luminare şi pază, spre mântuirea şi sfințirea sufletu lui şi a trupului, spre izgonirea a toată nă lucirea, a faptei rele şi a lucrării diavoleşti, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea şi dragostea cea că tre Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune şi a desă vârşirii, spre plinirea poruncilor şi spre îm părtăşirea cu Sfântul Duh, ca merinde pen tru viața de veci şi spre răspuns bine-primit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

RUGĂCIUNEA A ŞAPTEA

(a Sfântului Simeon Noul Teolog)

Din buze spurcate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi neînlăturându-mi nici cuvintele,7 nici obisnuinţele, nici neruşinarea, dă-mi voie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, si mai vârtos mă si învaţă ce mi se cu-vine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult de cât desfrânata,7 care aflând unde sălăslu - ieşti, cumpărând mir, cu îndrăzneală a ve nit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepă-dat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale şi cu izvor de lacrimi,7 ca si cu nişte mir de mult preţ, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele,7 curăteste-mă cu ele,7 Cuvinte. Iartă-mi greşelile şi îmi dă îndreptare... Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele şi rănile mi le vezi dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi suspinele mi le auzi. Nu

se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumneze ul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici pi cătură de lacrimi, nici din picătură vreo par te. Cele încă nesăvârşite de mine le-au cu noscut ochii Tăi şi în cartea Ta se află scri se şi încă cele nefăcute de mine. Vezi smere nia mea,7 vezi-mi osteneala câtă este si/ toa-te păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu gândul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tainele Tale cele preacurate şi preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot cel ce mănâncă si/ bea din ele cu inimă curată,7 că Tu ai zis, Stăpânul meu : „Tot cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul". Cu totul adevă rat este cuvântul Stăpânului şi Dumnezeu lui meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Daru rile cele dumnezeieşti şi îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei strălu ciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătoru-le de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am

apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvirea de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viaţă şi fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflân-du-mă depărtat de harul Tău, şi înşelân-du-mă să mă îndepărteze şi de îndumnezei-toarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad îna intea Ta şi cu căldură strig către Tine: Pre cum pe fiul cel pierdut şi pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrânatul şi spurcatul, Milos tive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a gre şit Ţie, nici a făcut faptele pe care le-am fă cut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărimea gre şelilor mele şi mulţimea păcatelor mele nu covârşesc răbdarea cea multă a Dumnezeu lui meu, nici iubirea Lui de oameni cea înal tă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curăţeşti şi îi luminezi şi cu lumi na îi uneşti, părtaşi Dumnezeirii Tale făcân-du-i fără pizmuire, şi lucru străin de gându

rile îngereşti şi omeneşti vorbeşti cu ei, de multe ori, ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevă raţi. Acestea mă fac îndrăzneţ, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, şi punându-mi nădej dea în multele Tale binefaceri fată de noi, bucurându-mă si cutremurându-mă, cu focul mă împărtăşesc, iarbă uscată fiind eu, şi - străină minune - mă răcoresc nears, ca rugul de de mult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pen tru aceasta, cu gând mulţumitor şi cu mulţu mitoare inimă,7 cu mulţumitoare/ mădulare ale sufletului şi ale trupului meu mă închin şi Te măresc şi Te preaslăvesc pe Tine, Dumneze ul meu, Cel ce cu adevărat eşti binecuvântat, acum şi în veci. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A OPTA
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Dumnezeule, slăbeşte, lasă, iartă-mi toa te greşelile câte Ţi-am greşit Ţie, sau cu cu vântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie,7 cu stiintă*jj* sau cu neştiinţă,*jj*7 toate mi le iartă ca un bun şi de oameni iubi tor. Şi pentru rugăciunile Preacuratei Maicii

Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri şi ale tuturor sfinților care au bineplăcut Ție în veac, binevoieşte ca fără osân dă să primesc sfântul şi preacuratul Tău Trup şi sfântul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curățirea gân durilor mele celor rele. Că a Ta este împără ția şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A NOUA
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să in tri sub acoperământul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuieşti întru mine, îndrăznind mă apropii. Porunceştemi, şi voi deschide uşile pe care Tu însuți le-ai zidit şi intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră şi lumi nează cugetul meu cel întunecat. Şi cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe des frânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai alungat,

nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pa-vel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce sin gur eşti binecuvântat totdeauna, acum şi în vecii nesfârşiți. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A ZECEA
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeste, lasă, milostiveste-Te si-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului şi nevrednicului robului Tău căderile în păcat, smintelile şi greşelile mele toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua si în ceasul de acum, fie cu stiintă, fie din neştiință, cu cuvântul sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile şi cu toate simțurile mele. Şi, pentru rugăciunile ce lei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei şi pururea Fecioarei Maria, Maicii tale, singura nădejde neînfruntată, ocrotitoare si izbăvitoare a mea, învredni-

ceşte-mă fără de osândă să mă împărtăşesc cu preacuratele, nemuritoarele, de viață fă cătoarele şi înfricoşătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vin decare şi spre sănătatea sufletului şi a tru pului şi spre ştergerea şi pierderea cu to tul a cugetelor, a gândurilor şi a deprinderi lor mele celor rele, şi a nălucirilor de noap te ale duhurilor celor viclene şi întunecate. Că a Ta este împărăția şi puterea, slava, cin stea şi închinăciunea, împreuna cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A UNSPREZECEA
(a Sfântului Ioan Damaschin)

înaintea uşilor casei Tale stau şi de gân durile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hris toase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe va meşul şi ai miluit pe cananeeanca şi ai des chis tâlharului uşile raiului, deschide-mi si mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce vin şi mă ating de

Tine, ca pe desfrânata şi pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta atingându-se de mar ginea hainei Tale, prea lesne a luat tămădu ire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primeşte ca şi pe dânsele, si-mi luminează simțirile cele su-fleteşti, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut pe Tine, şi ale puterilor cereşti, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A DOUĂSPREZECEA

(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Cred Doamne şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Ce lui viu,7 Care ai venit în lume să mântuiesti/ pe cei păcătoşi dintre care cel dintâi sunt eu. încă cred că acesta este însuşi preacu rat Trupul Tăuşsi acesta este însuşi scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul,

cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă şi mă învredni ceşte fără de osândă să mă împărtăşesc cu preacuratele Tale taine, spre iertarea păca telor mele şi spre viaţa de veci. *Amin!*

Deci, mergând să te împărtăşeşti, să zici în taină aceste stihuri ale lui Metafrast:

Iată mă apropii de Sfânta împărtăşire
Şi împărtăşindu-mă, Doamne, să nu mă
arzi. Că Tu eşti foc şi arzi pe cei nevrednici,
Ci curăţeşte-mă de toată-ntinarea.

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dum nezeu, astăzi, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi taina Ta, nici săruta re Iti; voi da ca Iuda;' ci ca tâlharul mărturisindu-mă strig Ţie : Pomeneşte-mă, Doam ne, întru împărăţia Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele Cel îndumnezeitor, privind, te spăimântează, omule,
Că foc este şi arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeieşte si mă hrăneşte,
îmi îndumnezeieşte sufletul şi-mi hră neşte minunat mintea.

Apoi aceste tropare:

îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, şi m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dra goste: ci arde cu focul cel fără de materie pă catele mele şi mă învredniceşte a mă sătu ra de desfătarea care este întru Tine, ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunu le, venirea Ta.

întru strălucirile sfinţilor Tăi, cum voi in-tra eu, nevrednicul ? Că de voi îndrăzni să in tru în cămară, haina mă vădeşte că nu este de nuntă, şi voi fi legat şi lepădat de îngeri. Ci cu-răteste, Doamne, întinăciunea sufletului meu si mă mântuieste, ca un iubitor de oameni.

După aceasta, se zice aceasta:

RUGĂCIUNE

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curăţirea şi sfinţi rea sufletului şi a trupului şi spre arvunirea vieţii şi a împărăţiei ce va să vie. „Iar mie bi-ne-mi este a mă lipi de Dumnezeu şi a pune

în Domnul nădejdea mântuirii mele".

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dum nezeu, astăzi, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi taina Ta, nici săruta re îți; voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă strig Ție: Pomeneşte-mă, Doam ne, întru împărăția Ta.

RUGĂCIUNI DE MULȚUM IRE

*

DE DUPĂ ÎMPĂRTĂŞIREA

*

CU D UM NEZEIESTILE TAINE

*

Stihuri de îndem n :

După ce vei primi împărtăşirea sfântă A făcătoarelor de viață Daruri, Laudă adu

si mulțumire m are

Şi cu căldură Domnului te roagă : Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție, Dumnezeului nostru !

Apoi grăieşte următoarele rugăciuni:

Rugăciunea Marelui Vasile

Mulțumesc Tie, Doamne, Dumneze-ul meu, că nu m-ai lepădat pe mine păcă tosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, ne vrednicul, a mă împărtăşi cu preacuratele Tale daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, iu-

bitorule de oameni, Care pentru noi ai murit şi ai înviat şi ai dăruit nouă aceste înfricoşă toare şi de viaţă făcătoare Taine, spre bine facerea şi sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie şi mie acestea spre tă măduirea sufletului şi a trupului, spre izgo nirea a tot potrivnicul, spre luminarea ochi lor inimii mele, spre împăcarea sufleteşti lor mele puteri, spre credinţă neînfruntată, spre dragoste nefăţarnică, spre desăvârşi rea înţelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăogirea dumnezeiescului Tău har şi dobândirea împărăţiei Tale. Ca întru sfinţe nia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ţie, Stăpânului şi Binefăcătorului nostru. Şi aşa, ieşind dintru această viaţă întru nădej dea vieţii celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîn cetat al celor ce Te laudă şi dulceaţa cea fără de sfârşit a celor ce văd frumuseţea cea ne spusă a feţei Tale. Că Tu eşti dorirea cea ade vărată şi veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. *Amin!*

Altă rugăciune a Marelui Vasile

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, împă ratul veacurilor si Făcătorul tuturor, multumese Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat mie şi pentru împărtăşirea cu preacura tele şi de viață făcătoarele Tale taine. Deci mă rog Ție, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperământul Tău şi sub umbra aripilor Tale, şi-mi dăruieşte până la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat şi cu vrednicie să mă împărtăşesc cu Sfinte le Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viata de veci. Că Tu esti Pâinea vieții, Izvo-rul sfințirii, Dătătorul bunătăților şi Ție sla vă înălțăm, împreună şi Părintelui şi Sfântu lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin!

Rugăciunea Sfântului Simeon Metafrast

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Fă cătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătui

rea mădularelor mele şi întru toate încheie turile, în rărunchi şi în inimă şi arde spinii tuturor păcatelor mele, curăţeşte-mi sufle tul, sfinţeşte-mi gândurile şi oasele, numă rul deplin al celor cinci simţuri îl luminea ză, peste tot mă acoperă cu frica Ta, puru rea mă acoperă şi mă apără şi mă păzeşte de tot lucrul şi cuvântul pierzător de suflet; cu-răţeşte-mă, spală-mă şi mă îndreptează, în-ţelepţeşte-mă şi mă luminează, arată-mă lă caş numai al Duhului Tău şi să nu mai fiu lă caş păcatului, ci Ţie, casă prin primirea îm părtăşaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lu crul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toţi sfinţii, pe mai-marii cetelor ce lor fără de trup, pe înaintemergătorul Tău, pe înţelepţii Apostoli şi cu aceştia şi pe Prea cinstita si Preacurata Maica Ta, ale căror ru-găciuni primeşte-le, Milostive Hristoase al meu, şi pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii
mă fă, că Tu însuti esti, Bunule, sfinţirea si luminarea sufletelor noastre şi ţie după cu viinţă, ca unui Dumnezeu şi Stăpân, toţi sla vă îţi înălţăm în toate zilele. *Amin!*

Rugăciunea Sfântului Chirii al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viața de veci, şi Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie împ părtăşania aceasta spre bucurie, spre sănă tate şi spre veselie. Şi la înfricoşătoarea şi a doua venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinților Tăi. *Amin!*

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dum nezeu,7 care esti, lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, mângâierea, acoperământ tul, scăparea şi bucuria mea, mulțumesc ție, că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaş preacuratului Trup şi scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lu mina cea adevărată, luminează-mi ochii cei

înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvo rul nemuririi, învia ză-mă pe mine, cel omo rât de păcat. Ceea ce eşti Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului cel milostiv, miluieşte-mă şi dă umilință şi zdrobire inimii mele şi smerenie gândurilor mele şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceş te până la sfârşitul vieții fără de osândă să primesc sfințirea preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință şi de mărturi sire, ca să te laud şi să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvântată si preamărită eşti în veci. *Amin!*

A poi:

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumina spre desco perirea neamurilor şi slava poporului Tău Israil.

Sfinte Dumnezeule (de 3 ori)...
Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

(vezi Rugăciunile începătoare, pag. 9)

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumne zeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Se rafimii, care fără stricăciune pe Dumne-zeu-Cuvântul L-ai născut, pe tine cea cu ade vărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI ACOPERĂM ÂNT AL MAICII DOMNULUI

(A jutătoare grabnică în necazuri)

- POVĂȚUIRE -

Acest acatist se poate spune oricând, în orice zi şi în orice împrejurare. în special se citeşte atunci când avem diferite necazuri şi greutăți. Maica Domnului ne poate acoperi cu cinstitul ei acoperăm ânt în orice moment al vieții. Această acoperire cu Sfântul acope răm ânt înseamnă protecția efectivă a Maicii Domnului, ferirea de orice atac de la cel p o trivnic. Se cunosc atâtea cazuri când Maica Domnului a salvat de la moarte, de la acci dente foa rte grave sau boli incurabile atâtea persoane, datorită rugăciunii lor către ea, f ă cute zilnic si¡ mai ales citirea acestui Acatist. A avea pe Maica Domnului protectoare în viața

noastră păm întească înseamnă a avea sigu ranța mântuirii şi siguranța bucuriei veşnice d e a o întâlni în lumea de dincolo.

De fiecare dată când simțim nevoia de ajutor să alergăm la Maica Domnului nostru Iisus Hristos si¡ să-i citim acest acatist din toa-tă inima noastră şi să avem conştiința pre zenței reale a Ei în fa ța noastră şi cu siguran ¡ță Prea Bunul Dumnezeu se va milostivi asu-pra noastră.

Rugăciunile începătoare care se rostesc la începutul fiecărui acatist

Pentru rugăciunile sfinților Părinților noştri Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu miluieşte-ne pe noi. Amin!

împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăților şi Dătătorule de viață, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curățeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără

de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fară de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâ ne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cerce teazăşi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte. Doamne miluieşte. Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru,' Care esti, în ceruri,' sfinteas,-că-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâi nea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, pre cum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieş-te-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieş-te-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că în Tine am nădăjduit, nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Uşa milostivirii deschide-o nouă bine cuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioa ră, ca să nu pierim cei ce nădăjduim în Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Cred întru-Unu Dumnezeu,7 Tatăl Atottii*j*-torul, Făcătorul cerului şi al pământului, vă zutelor tuturor şi nevăzutelor.

Si*j* întru-Unu Domn Iisus Hristos,7 Fiul lui

Dumnezeu, Unu-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o fiin ță cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mân tuire S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt si din Maria Fecioara, si S-a făcut om. Şi S-a răstignit pentru noi în zi lele lui Ponțiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngro pat şi a înviat a treia zi, după Scripturi. Şi S-a înălțat la ceruri şi sade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârşit.

Si întru Duhul Sfânt, Domnul de viată Făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cel ce îm preună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci. întru Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească Bi serică; Mărturisesc Un Botez, spre iertarea păcatelor; Aştept învierea morților; Şi viața veacului ce va să vie. *Amin!*

Veniți să ne închinăm împăratului nos tru, Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm şi să cădem la Hristos împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos, împăratul şi Dumnezeul nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

Mâhnit e duhul în mine şi inima mea în cremenită înlăuntrul meu.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

întins-am către Tine mâinile mele, sufle tul meu ca un pământ însetoşat.

Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ti întoarce fata Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.

învată-mă să fac voia Ta, că Tu esti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Pentru numele Tău, Doamne, dăruieş-temi viață. întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Psalmul 50 (vezi pagina 16)

Condacul 1:

împărătesei celei alese mai înainte de veci, împărătesei celei mai înalte decât toa tă făptura cerului şi a pământului, care a ve nit oarecând la rugăciune în Biserica din Vlaherne şi se ruga pentru cei din întune
ric. Acesteia si noi, cu credință si cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos.

Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să stri găm ție: Bucură-te bucuria noastră, acope-ră-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Aco perământ!

Icosul 1:

Mulțimea Arhanghelilor şi a îngerilor, cu înaintemergătorul, cu Teologul şi cu soborul tuturor Sfinților, împreună cu tine, împără teasa lor,7 stând în Biserica din Vlaherne si/ ascultând rugăciunile tale pentru toată lu mea,7 cu bucurie cântă tie:/

Bucură-te,7 bunăvoința/ Tatălui celui mai înainte de veci;

Bucură-te, încăpere prea curată a lui Dumnezeu, Fiul celui fără de ani;

Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhului Sfânt;

Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngereşti;

Bucură-te, spaima cea prea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului;

Bucură-te, ceea ce eşti întâmpinată în

văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulți;

Bucură-te, ale cărei laude le cântă Serafi mii cei cu câte şase aripi;

Bucură-te, prea bunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm şi noi nea mul crestinesc;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 2:

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în Biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creştini, au cunoscut că tu eşti Maica lui Hristos Dumnezeul nostru şi căzând la pă mânt,7 cu credință,/ s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Icosul 2:

înțelegere neînțeleasă eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întru apărarea poporului celui ortodox, pentru aceasta vrăjmaşii noş tri nu se pricep cât de puternică este rugăciu nea Maicii lui Dumnezeu,7însă noi bine ştiind/

atotputernica ta apărare, cântăm către tine cu umilință, unele ca acestea:

Bucură-te, cea prea milostivă, mângâietoarea tuturor celor scârbiți şi împovărați;

Bucură-te, povățuitoarea neadormită a tuturor celor robiți si rătăciti;

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrabă potoleşti mânia lui Dumnezeu cea cu dreptate pornită asupra noastră;

Bucură-te, ceea ce, cu atotputernică amenințarea ta, potoleşti patimile noastre cele rele;

Bucură-te, puternică deşteptare a con ştiințelor celor adormite;

Bucură-te, cea prin care iadul suspină şi duhurile răutătii tremură;

Bucură-te, prin care se deschid nouă credincioşilor porțile raiului;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 3:

Puterea Celui Prea înalt umbreşte pe cei ce cu credință şi cu evlavie scapă la prea pu

ternicul tău Acoperământ, căci numai ție uneia,7 Preasfântă si/ Preacurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat de a se împlini toate ce rerile tale. Pentru aceasta credincioşii de toate vârstele te slăvesc pe tine şi pe Fiul tău cântând: Aliluia!

Icosul 3:

Având bogăție de milostivire neîmpu ținată tuturor până la marginile pământu lui le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vinde care, celor ce pătimesc alinare, orbilor vede re şi tuturor le dai toate, fiecăruia după a lor trebuință. Pentru aceasta cu mulțumire stri găm ție:

Bucură-te, tăria nesurpată şi ocrotirea tuturor creştinilor;j7

Bucură-te,7 cea mai întâi înfrumusețare/ a sfintelor lăcaşuri/ si/ altare;7

Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronu rilor împărăteşti;

Bucură-te, ajutătoarea neadormită a că peteniilor de oraşe;

Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oşti lor creştineşti;

Bucură-te, oglindă sfântă a dreptății pentru judecătorii cei nemitarnici;

Bucură-te,7minte desăvârsită; a învățătorilor;;7

Bucură-te,7 binecuvântarea caselor si; a familiilor celor evlavioase;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 4:

Fiind cuprinşi de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ne ajută nouă. Stând înaintea feței altarului Domnului şi ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, împăratul slavei să caute la ne vrednica noastră rugăciune şi să asculte ce rerile celor ce cheamă numele tău cel sfânt şi cântă Fiului tău : Aliluia!

Icosul 4:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Isus al lui Navi rugându-se şi a poruncit soarelui de a

stat până ce s-a răzbunat asupra vrăjmaşilor lui. Aude şi acum Domnul Iisus rugăciuni le tale, împărătească aleasă a Duhului Sfânt, pentru aceasta şi noi păcătoşii, nădăjduind la Acoperământul tău, îndrăznim a cânta ţie ca Maicii lui Dumnezeu unele ca acestea:

Bucură-te, cea luminată de Soarele cel veşnic care ne luminează pe noi cu lumina cea neînserată;

Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământ ul cu strălucirea preacuratului tău suflet;

Bucură-te, ceea ce ai veselit toate ceruri le prin curăţia trupului tău;

Bucură-te, Acoperământul şi păstrarea sfintelor lăcaşuri ale lui Hristos;

Bucură-te, luminarea şi înţelepţirea păs torilor celor credincioşi ai bisericii;

Bucură-te, povăţuitoarea monahilor şi a mo nahiilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu;

Bucură-te, liniştea cea netulburată a bă-trânilor celor evlaviosi;

Bucură-te, veselia cea tainică a fecioare lor şi a văduvelor ce trăiesc în curăţie;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 5:

Văzătorul de Dumnezeu Moise luptând oarecând asupra lui Amalic, când ridica mâinile, Israil biruia, iar când le lăsa în jos atunci Amalic învingea, însă, ajutat de cei ce-1 susțineau, a biruit pe vrăjmaşi. Tu însă, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deşi nesusținută de nimeni, dar totdeauna biruieşti pe vrăj maşii creştinilor şi eşti scut nebiruit nouă celor ce-ți cântăm : Aliluia!

Icosul 5:

Văzându-te pe tine cetele Sfinților stând în văzduh în Biserica din Vlaherne, ridicând mâi nile la rugăciune către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, Arhanghelii cu îngerii cântau ție cân tare de mulțumire; deci prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise întăreşte-ne şi pe noi cei ce cu umilință cântăm ție:

Bucură-te,7 cea ale cărei mâini sunt tinu/-te la rugăciune de însăşi dragostea şi milos tivirea ta cea către noi;

Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmaşii noştri văzuți şi nevăzuți;

Bucură-te, ceea ce izgoneşti din sufletul nostru patimile şi poftele cele rele şi spurcate; Bucură-te, ceea ce fără de ardere ții pe mâinile tale focul cel Dumnezeiesc al lui Hristos şi pe noi cei reci ne aprinzi cu el;

Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înțelepciune, se luptă împotriva patimilor;

Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post şi în tăcere;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor obosiți de mâhnire si de întristare;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 6:

Propovăduitor al harului tău celui neîm puținat şi al milelor tale s-a arătat Sfântul Romano, dulce cântătorul, când în vis a pri mit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care, înțelepțindu-se, a început a cânta cu înțelepciune întru slava ta şi a scris laude

Sfinților, cântând cu credință: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucit-ai Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptății, Soarele cel adevărat, lumi nând pe toți cu înțelepciune de la Dumne zeu Fiul tău şi aducând la cunoştința adevă rului pe cei ce cu credință cântă ție:

Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hris tos, puterea şi înțelepciunea dumnezeiască;

Bucură-te, ceea ce ai ruşinat înțelepciunea cea deşartă a lumii acesteia şi pe cei orbiți de dânsa îi povățuieşti la calea mântuirii;

Bucură-te, păstrarea dreptei credințe şi învățătoarea dogmelor celor ortodoxe;

Bucură-te,7 ceea ce tai eresurile si/ rătăcirile cele pierzătoare;

Bucură-te,7 ceea ce stii/ cele cu anevoie de prevăzut, şi la vreme le spui celor ce se cuvine;

Bucură-te, ceea ce ruşinezi pe cei minci noşi şi ghiciturile cele deşarte;

Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeriri lor, ne pui în minte gândul cel bun;

Bucură-te, ceea ce ne opreşti de la deprin

derile vătămătoare şi de la faptele cele rele;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 7:

Domnul atotvăzătorul, îndelung-răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemăr ginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică şi te-a făcut pe tine creştinilor apărătoare nebiruită. Că după ju decata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuşi prin Acoperământ tul tău cel puternic, capătă vreme de pocăin ță şi cântă ție : Aliluia!

Icosul 7:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurata Maica Sa, când s-a ară tat prea minunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soare lui, acoperind pe poporul ce era în Biserica din Vlaherne. Deci văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinşi de spaimă şi

de bucurie,' toti; au cântat tie:/

Bucură-te, Acoperământul nefăcut de mână, care, ca norul te-ai întins peste toa tă lumea;

Bucură-te, ceea ce ai ținut pe mâinile tale pe Fiul şi veşnicul Arhiereu;

Bucură-te, că prin aceasta ne arăți milă si har nouă în Biserica cea Ortodoxă;

Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi credincioşii, ferindu-ne de toate ispi tele si de smintelile lumeşti;

Bucură-te, stâlp de foc, care ne arăți nouă tuturor calea mântuirii, chiar şi în mij locul negurii păcatelor;

Bucură-te,7 vădită întărire a creştinilor/ nevoitori;

Bucură-te, înțelepțire tainică a robilor lui Dumnezeu, celor tăinuiți în mijlocul lu mii;

Bucură-te, ceea ce pe mine cel gol de fap te bune nu mă părăseşti, ci cu acoperămân tul si; cu harul tău mă miluiesti;;7

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 8:

Pre tine ceea ce te-ai arătat din cer în Biserica din Vlaherne, îngerii te-au cântat, Apostolii te-au preaslăvit, soborul ierarhi lor şi al cuvioşilor şi ceata sfintelor femei te-au lăudat, înaintemergătorul şi cu Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în biserică, cu veselie ți-au cântat: Aliluia!

Icosul 8:

Domnul, Cel ce stăpâneşte toate cele de sus şi cele de jos, văzându-te pe tine Mai ca Sa, stând în biserică şi cu umilință rugân-du-te Lui, a zis: cere, o, Maica mea, că nu mă voi întoarce despre tine, ci voi îndeplini cere rile tale şi voi milui pe toți care cântă ție:

Bucură-te, chivot al Legii în care se păs trează sfințirea a tot neamul omenesc;

Bucură-te, năstrapă prea sfântă în care, celor flămânzi de dreptate, li se păstrează pâinea vieții celei veşnice;

Bucură-te, vasule cu totul de aur, în care s-a gătit pentru noi trupul şi sângele Mielu

lui celui Dumnezeiesc;

Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiți de doctori;

Bucură-te, ceea ce ridici din patul dure rii pe cei slăbiți cu trupul, dar nu cu duhul şi cu credința;

Bucură-te, ceea ce dai înțelegere şi lumi nă celor ce suntîntunecati la minte;

Bucură-te, ceea ce cu înțelepciunea ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor şi a patimilor;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 9:

Toată firea îngerească aduce laudă ție, pentru că eşti cu adevărat Maica lui Dumne zeu şi apărătoarea tuturor celor ce se roa gă ție. Tu, cu Acoperământul tău cel dumne zeiesc, pe cei drepți îi veseleşti, pe păcătoşi îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăveşti şi te rogi pentru toți credincioşii care cântă ție: Aliluia!

Icosul 9:

Ritorii cei mult vorbitori, ca nişte peşti fără de glas, nu se pricep cum să laude după vrednicie serbarea ta cea mare a preacinsti tului tău Acoperământ căci toate cele grăite de dânşii nu sunt în stare a număra îndură rile tale. Dar noi văzând nenumăratele tale binefaceri,7cu bucurie cântăm tie:*J*

Bucură-te, ceea ce ne păzeşti de molimă si*j* de bolile cele aducătoare de moarte;7

Bucură-te, ceea ce păzeşti oraşele şi sate le de cutremurul cel năprasnic al pământului;

Bucură-te, ceea ce cu mână tare din re vărsarea apelor şi din cufundare ne izbă veşti pe noi;

Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale, ne izbăveşti pe noi de arderea focului;

Bucură-te, ceea ce ne scapi de foame tea cea duhovnicească şi trupească, hrănin-du-ne cu pâinea vieții;

Bucură-te, ceea ce abați de la capul nos tru loviturile fulgerului şi ale trăsnetului;

Bucură-te, ceea ce ne mântuieşti pe noi de năvălirea celor de alt neam şi de ucigaşii

cei tăinuiti;j'

Bucură-te, ceea ce prin pace şi prin dra goste, ne izbăveşti de vrăjmaşii cei de o cre dință cu noi, şi de vrăjmăşia casnică;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 10:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înşelăciunea vrăjmaşului, Domnul cel iubitor de oameni, te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă pământenilor. Tu să fii nouă aju tor, acoperământ şi scutire, celor întristați mângâiere, celor scârbiți bucurie, celor asu priți apărătoare şi să scoți din adâncul păca telor pe toți cei ce-ți cântă: Aliluia!

Icosul 10:

Preasfântă împărătească, cu îngerii stai împreună şi te rogi, zicând: împărate ceresc, primeşte pe tot omul ce se roagă Ție şi chea mă numele meu în ajutor ca să nu plece ni meni de la fața mea, neajutat şi neascultat.

Această rugăciune auzind-o adunarea sfinților, cu mulțumire strigăm ție:

Bucură-te,7ceea ce dăruieşti/ cu roduri binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate şi cu inimă curată;

Bucură-te, ajutătoarea şi răsplătitoarea tuturor celor ce fac negustorie cu dreptate; Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ şi a celor ce agonisesc cu nedreptate;

Bucură-te, grabnică ajutătoare celor ce sunt în primejdii pe uscat şi pe ape; Bucură-te,7 ceea ce veselesti/ cu roadele credinței pe părinții cei fără de copii; Bucură-te, hrănitoarea cea nevăzută a sărmanilor;

Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți şi izgoniți;

Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături şi în temnițe;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 11:

Cântarea noastră cea cu umilință auzind-o

ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născă toare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te ru găm, nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în scârbe şi în necazu rile noastre si înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm şi cântăm ție: Aliluia!

Icosul 11:

Făclie primitoare de lumină, văzându-te pe tine la rugăciune în văzduh, în Biserica din Vlaherne, poporul ce era de față a stri gat: „De unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici?". Iar Sfântul Andrei, cu Epifanie, cu smerenie către tine se rugau, zicând:

Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavis tie, a tuturor darurilor celor pământeşti şi sufletesti;

Bucură-te, credincioasă solitoare a pă cătoşilor celor ce pun început de pocăință; Bucură-te, pururea împreună ajutătoa re, a celor ce se luptă împotriva patimilor şi a curselor diavoleşti;

Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpâ nilor celor tirani si cu năravde fiară;

Bucură-te, repaus şi bucurie tainică a ro bilor celor blânzi şi primitori;

Bucură-te, liniştea prea dorită a căsăto riților celor credincioşi;

Bucură-te, grabnică şi fără suferință dez legare a maicilor celor născătoare de prunci;

Bucură-te, ajutătoarea noastră bună în ceasul sfârsitului nostru;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 12:

Harul cel Dumnezeiesc, cere-1 nouă de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru. în tin de nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul. îm pa că viața noastră ca să nu pierim cumplit şi fără de pocăință şi prim eşte-ne în săla-sele cele veşnice, ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne să strigăm: Aliluia!

Icosul 12:

Cântând puternicul tău Acoperământ, te lăudăm ca pe o mare solitoare a noastră şi

ne închinăm ţie, ceea ce te rogi pentru creş tini. Noi credem şi nădăjduim, că vei cere de la Fiul tău si Dumnezeul nostru, bucuria cea vremelnică si cea veşnică, nouă tuturor,7 celor ce cu dragoste cântăm ţie:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;

Bucură-te,7 sfinţirea tuturor stihiilor cereşti şi pământeşti;

Bucură-te, binecuvântarea tuturor tim purilor anului;

Bucură-te, călcarea curselor şi ispitelor ce vin de la trup, de la lume şi de la diavol;

Bucură-te, prea puternică, împăcarea celor învrăjbiţi;

Bucură-te, ceea ce te înduri de cei dis preţuiţi şi lepădaţi;

Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pier zării pe cei deznădăjduiţi;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 13:

0, preacântată Stăpână, preacurată Fe cioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ri

dic ochii sufletului şi ai trupului meu, către tine întind mâinile mele cele slabe şi din adâncul inimii strig ție : Caută la credința sufletului meu. Acoperă-mă cu atotputer nicul tău Acoperământ şi mă izbăveşte de toate nevoile;7 iar în ceasul sfârsitului meu să stai lângă mine, o, întru tot bună Stăpâ nă şi mă izbăveşte de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca, mântuindu-mă, pururea să cânt ție: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi zicem **Icosul 1** şi **Condacul 1** şi Cu-vine-se cu adevărat... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru şi sfârşitul obişnuit.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREA SFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

0!, Preacurată Maică a Domnului, a pute rilor celor de sus, împărăteasa cerului şi a pă mântului, atotputernică, apărătoarea şi tăria noastră, primeşte această cântare de laudă şi

de mulțumire de la noi nevrednicii robii tăi.

înalță rugăciunile noastre la Tronul lui Dumnezeu şi Fiul tău ca să fie milostiv nedreptăților noastre. Să adauge harul Sau tuturor celor ce cinstesc preacinsti tul tău nume şi cu credință şi cu dragos te se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiți de Dânsul, dacă tu Stăpâna nu-L vei mi lostivi asupra noastră. Ție toate sunt cu putință de la Dânsul şi pentru aceasta nă-zuim la tine, că eşti acoperitoarea noas tră şi grabnică ajutătoare.

Auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ție, ocroteşte-ne cu atotputernicul tău Acoperământ şi cere de la Dumnezeu Fiul tău, să dea păs torilor noştri sfințenie ca să privegheze şi să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitori-lor de oraşe înțelepciune şi putere, judecă torilor dreptate şi necăutare la față, învăță torilor minte şi smerită înțelepciune, soților dragoste şi conglăsuire, fiilor ascultare, asu priților răbdare, asupritorilor frică de Dum nezeu,7 celor scârbiți/ răbdare si/ bucurie du-hovnicească, benchetuitorilor înfrânare, şi

nouă tuturor, duhul înțelepciunii şi al cucer niciei,7 duhul milostivirii si*j* al blândeții,*j*7 duhui curăției şi al dreptății.

Aşa, Doamnă preasfântă, milostiveşte-te asupra noastră şi asupra neputinciosului tău popor. Pe cei rătăciți povățuieşte-i pe ca lea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijineşte, pe prunci îi păzeşte şi pe noi pe toți ne apără şi ne ocroteşte cu milostivirea ta. Pe toți scoa-te-ne din adâncul păcatului şi ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântui rii. Milostivă fii nouă aici în această viată,*j*7 iar la înfricoşata judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău si*j* Dumnezeul nostru. Că tu,7 Doamnă, eşti slava celor cereşti şi nădejdea pământenilor. Tu eşti după Dumnezeu nă dejdea şi apărătoarea noastră a tuturor ce lor ce ne rugăm ție cu credință. Deci ne ru găm ție, atotputernică ajutătoarea noastră şi ție ne încredințăm pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viața noastră acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

împărăteasa mea cea preabună şi nădej dea mea, Născătoare de Dumnezeu, primi toarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bu

curia scârbiților şi acoperitoarea necăjiți lor, vezi-mi nevoia, vezi-mi scârba, ajută-mi ca unui neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin, necazul meu îl ştii, deci îl dezleagă precum voieşti, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă aco peri în vecii vecilor. *Amin!*

Preacurată Doamnă, Stăpână de Dumne zeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primeşte aceste cinstite daruri care se cuvin numai tie,j' de la noi nevrednicii ro-bii tăi,7 ceea ce estij aleasă din toate neamuri-le şi te-ai arătat mai înaltă decât toate făptu rile cereşti şi pământeşti, căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor şi prin tine am cunoscut pe Dumnezeu şi ne-am învrednicit Sfântului Trup şi Preacuratului Său Sânge. Pentru aceasta,7 fericită estij între neamuri-le neamurilor,7 ceea ce estij de Dumnezeu fe-ricită,7 mai luminată decât Heruvimii sij mai cinstită decât Serafimii. Sij acum,7 Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioa ră întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pen

tru nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înşelător şi de toată primejdia şi să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea veninată a diavolului. Păzeşte-ne până în sfârşit cu rugăciunile tale neosândiți, ca prin pază şi cu ajutorul tău fiind mântuiți, slavă, laudă, mulțumită şi închinăciune pen tru toate să înălțăm Unuia în Treime Dum nezeu, Ziditorul tuturor, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

ACATISTUL SFINTELOR SI *
MÂNTUITOARELOR PATIMI ALE DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

(A jutător şi dătător de pocăință, um ilință şi iertare de p ăcate)

- POVĂȚUIRE -

Acest Acatist al Sfintelor şi Mântuitoare lor Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos se citeşte cu precădere în Sfântul şi Marele Post al Pastelui¡.

De asemenea, el se poate citi oricând sim te omul nevoia de a se umili înaintea lui Dum nezeu şi de a-I cere pocăință şi iertare de p ă cate.

Este aducător de lacrimi si¡ zdrobire de inimă si¡ este recom andat tuturor celor ce do-resc mântuirea în Iisus Hristos Domnul.

Vezi Rugăciunile începătoare de la

pag. 149 care se rostesc la începutul fiecărui acatist. Apoi Troparul Sfintelor şi Mântuitoarelor Patimi:

Astăzi s-a spânzurat pe lemn Cel ce a spânzurat pământul pe ape. Cu cunună de spini a fost încununat împăratul îngerilor. Cu porfiră mincinoasă a fost îmbrăcat Cel ce îmbracă cerul cu nori. Lovire peste obraz a luat Cel ce a eliberat în Iordan pe Adam. Cu piroane a fost pironit Mirele Bisericii. Cu su liţa a fost împuns Fiul Fecioarei.

închinămu-ne Patimilor Tale, Hristoase, arată-ne nouă şi slăvită învierea Ta. *(de 3 oh)*

Apoi:

Slavă... Şi acum... Troparul Născătoarei de Dumnezeu: Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută... Doamne miluieşte (de 3 ori)... S/avă... *Şi acum...* Psalmul 50 ...

Apoi:

Condacul 1:

Apărătorul cel mare şi Domn al cerului şi al pământului, pe Tine, împăratul cel nemuri

tor, văzându-te răstignit pe Cruce, făptura toa tă s-a schimbat, Cerul s-a înspăimântat, teme liile pământului s-au clătinat. Iar noi, nevred nicii, închinăciune de mulțumire aducând pa timilor Tale pentru noi, cu tâlharul strigăm Ție: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne întru împărăția Ta! Iisuse, Cel ce Te-ai răstig nit pentru noi, mântuieşte-ne!

Icosul 1:

Dumnezeu fiind, pentru mine om Te-ai fă cut şi pe mine, omul cel omorât de păcate, cu Trupul şi Sângele Tău cel făcător de viață, m-ai înviat. Drept aceea Ție, Căruia ne-ai arătat atâ ta dragoste, cu mulțumire strigăm:

Iisuse, Dumnezeule, dragostea cea mai înainte de veci, Cel ce pentru neamul pă mântesc ai binevoit a pătimi;

Iisuse, Cel ce trup ca al nostru ai luat şi cu moartea Ta stăpânirea morții ai stricat;

Iisuse, Cel ce cu rănile Tale lumea ai răs cumpărat;

Iisuse, Mântuitorule, întăreşte-ne în ispite;

Iisuse, Cel ce ai biruit puterile întuneri cului, luminează-ne;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne întru împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 2:

Văzându-Te pe Tine îngerul în grădina Ghetsemani, în rugăciuni nevoindu-Te până la sudoare de sânge, stând înaintea Ta, Te întărea, când Te îngreunau ca o sarcină pă catele noastre. Căci Tu, pe Adam ridicân-du-1, l-ai adus înaintea Tatălui, plecându-Ți genunchii şi rugându-Te. Pentru aceasta cu smerenie, cu credință şi cu dragoste îți cân tăm Ție: Aliluia!

Icosul 2:

înțelegerea cea neînțeleasă a patimii Tale celei de voie n-au înțeles-o iudeii. Pen tru aceea, când Te căutau pe Tine noaptea cu făclii, le-ai zis lor: „ Eu sunt", iar ei, deşi au căzut la pământ, după aceea Te-au dus legat la judecată. Dar noi, cazând cu umilință şi cu dragoste, strigăm Ție:

Iisuse, Cel ce eşti Lumina lumii, ai fost urât de toată lumea cea vicleană;

Iisuse,7 Cel ce locuieşti, întru lumina cea neapropiată, ai fost prins de stăpânitorii în tunericului;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce eşti fără de moarte, de fiul pierzării ai fost dat la moarte;

Iisuse, Cel ce dăruieşti tuturor în dar, ai fost vândut pentru treizeci de arginți;

Iisuse, Cel fără de vicleşug, de vânzăto rul Iuda cu vicleşug ai fost sărutat;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneş-te-mă întru împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 3:

Cu puterea dumnezeirii Tale ai arătat di nainte lepădarea cea de trei ori a ucenicului Tău. Dar el, deşi s-a lepădat de Tine cu ju rământ, după aceea, când Te-a văzut în casa Arhiereului pe Tine, Domnul şi învățătorul lui, a plâns cu amar. Caută dar şi spre mine,

Doamne, şi inima mea cea împietrită um-ple-o de dragostea Ta, iar ochilor mei dă-le lacrimi de pocăință, ca să-mi spăl păcatele mele, strigând către Tine: Aliluia!

Icosul 3:

Având cu adevărat stăpânire ca un Ar hiereu în veac, după rânduiala lui Melchi-sedec, ai stat înaintea arhiereului Caiafa cel fără de lege, Tu Cel ce eşti Domnul şi Stăpâ nul tuturor, primind să fii chinuit de cei pe care însuți i-ai zidit; pentru aceasta primeş te acum de la noi această rugăciune:

Iisuse, Cel ce eşti dorirea tuturor, dacă, pentru frică, Apostolul Petru de Tine s-a le pădat, nu mă lepăda pe mine, păcătosul, ci mă mântuieste;

Iisuse, ajuta-mă să nu mă lepăd de Tine; Iisuse, Cel ce eşti fără de preț, dar cu preț ai fost vândut, scăpa-mă şi pe mine de vrăjmaşi; Iisuse, Arhiereule, Cel ce în Sfânta Sfin telor ai intrat, curățeşte-mă şi pe mine cu sfânt Sângele Tău de toate întinăciunile tru peşti şi sufleteşti;

Iisuse, Cel ce ai fost legat, dar singur ai puterea de a lega şi dezlega, dezleagă păca tele mele cele multe;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneş-te-mă întru împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 4:

Iudeii, cu viforul uciderii lui Hristos suflând şi glasul tatălui minciunii ascultând, al diavolului cel ucigător de oameni, Te-au le pădat pe Tine, Cel ce eşti Calea, Adevărul şi Viața cea adevărată. Iar noi pe Tine, Hristoa se, puterea lui Dumnezeu în care sunt tăinu ite toate vistieriile înțelepciunii, mărturisin-du-te, strigăm către Tine: Aliluia!

Icosul 4:

Auzind Pilat blândețea graiurilor Tale, Te-a dat ca pe un vrednic de moarte spre răstignire, deşi singur a mărturisit că nici o vină n-a aflat întru Tine. Mâinile şi-a spălat,

însa inima si-a întinat-o, iar noi minunân-du-ne de taina Pătimirii Tale celei de voie, cu umilință strigăm către Tine:

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu şi al Fecioarei, muncit ai fost de fii celor fără de lege;

Iisuse, Cel ce îmbraci cu podoaba cerul şi pământul, gol ai fost şi batjocorit;

Iisuse, Cel ce speli rănile păcatelor, rănit ai fost;

Iisuse, împăratul tuturor, în loc de dra goste şi mulțumire, chinuri aspre de la fii lui Israil ai primit;

Iisuse, Cel ce pentru noi ai fost chinuit şi batjocorit şi rănit, tămăduieşte rănile sufle telor şi trupurilor noastre;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne în împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 5:

Cu sângele rănilor Tale Te-ai îmbrăcat, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină. Ştiu cu Proorocul, ştiu cu adevărat pentru

ce sunt roşite hainele Tale; eu, Doamne, cu păcatele mele Te-am rănit pe Tine; încă Ție, Celui ce ai fost rănit pentru mine, Iți strig cu credință: Aliluia!

Icosul 5:

Văzându-Te pe Tine cu duhul mai-îna-integrăitorul-de-Dumnezeu Isaia, plin de răni şi fără de cinste, înspăimântat fiind a strigat: „ Văzutu-L-am pe El şi nu avea chip, nici frumusețe". Iar noi, privindu-Te răstig nit pe cruce, cu credință strigăm:

Iisuse, Cel ce pentru noi necinste ai răbdat, cu slavă şi cu cinste L-ai încununat pe om;

Iisuse, Cel ce pălmuit ai fost pe față, spre a Cărui față îngerii a căuta nu pot;

Iisuse, Care cu trestia ai fost bătut pes te cap, pleacă-mi spre smerenie capul meu; Iisuse, Cel ce ochii cei prealuminoşi cu sânge i-ai avut întunecați, întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciunile lumii;

Iisuse,7 Care ai fost bătut si/ cu toate mădularele dureri ai suferit, fă-mă întreg şi sănătos; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne

în împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 6:

Propovăduitor al nevoinței Tale s-a ară tat Pilat, arătând poporului că nimic vred nic de moarte nu se află întru Tine, dar iu deii ca nişte fiare sălbatice, văzând sânge le Tău, scrâşneau din dinți strigând: „Răstig-neşte-L", iar noi, sărutând preacuratele Tale răni, cântăm: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucit-ai la arătare spre mirarea înge rilor şi a oamenilor. Pilat pentru Tine a gră it „ Iată Omul!". Veniți dar cu toții, să ne în chinăm Domnului Iisus, Celui ce pentru noi a fost batjocorit, şi să-I strigăm:

Iisuse, Făcătorul şi Judecătorul tuturor, Tu Te-ai lăsat judecat şi chinuit de cei ce prin Tine s-au zidit;

Iisuse, dătătorul înțelepciunii, celor fără

de minte răspuns nu ai dat;

Iisuse, Cel ce tămăduieşti pe cei bolnavi de păcate, dă-mi alinare prin pocăință;

Iisuse, Păstorul cel Bun, Cel ce ai fost batjocorit de demoni, umple inima mea de dragostea Ta;

Iisuse, primeşte-mă în ceata aleşilor Tăi;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne în împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 7:

Vrând să izbăveşti pe om din robia vrăj maşului, Te-ai smerit pe Tine înaintea vrăj maşilor Tăi, Iisuse, şi ca un miel fără de glas, spre junghiere ai fost adus, răni pretutin deni răbdând, ca întru totul să-l vindeci pe omul care Iți cântă: Aliluia!

Icosul 7:

îndelungă răbdare ai avut când ostaşii Te batjocoreau, după porunca judecătorului

nedrept, cu răni cumplite chinuind trupul Tău, care s-a umplut în întregime de sânge; pentru aceasta cu lacrimi de umilință stri găm Ție:

Iisuse, Iubitorule de oameni, care de oa meni cu spini ai fost încununat;

Iisuse, Cel fără de patimă, care grele pa timi ai răbdat ca pe noi din patimă să ne iz băveşti;

Iisuse, Mântuitorul nostru, mântuieş-te-ne pe noi cei vrednici de toată osânda;

Iisuse, sprijinitorul şi întăritorul nostru, Care ai fost părăsit de toți, întăreşte-ne pe noi, robii Tăi;

Iisuse, bucuria noastră, Cel ce tare ai fost necăjit de oameni, veseleşte-ne pe noi;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne în împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 8:

în chip minunat s-au arătat Ție Moi-se şi Ilie pe Muntele Taborului, grăind des

pre moartea Ta pe care aveai să o pătimeşti în Ierusalim; acolo văzând slava Ta, iar aici mântuirea primind-o, cântăm: Aliluia!

Icosul 8:

Pentru mulțimea păcatelor mele ocări şi chinuri ai răbdat, Hristoase, pretutindeni de cei răi ai fost gonit, ca unii ce Te socoteau a fi împotriva Ceazarului, iar alții ca pe un fă cător de rele Te judecau, încât strigau: „ Ia-L şi răstigneşte-L!" Dar noi pe Tine, Domnul cel răstignit pentru mântuirea noastră, din adâncul inimii Te rugăm:

Iisuse, Judecătorul nostru, Care cu ne dreptate ai fost judecat, nu ne judeca pe noi după faptele noastre;

Iisuse, ajutorul meu, Cel ce ai pătimit pe Cruce, în ceasul necazurilor nu ne lăsa pe noi;

Iisuse, Care ai strigat către Tatăl pentru ajutor, ajută-ne în neputințele noastre; Iisuse, Mântuitorul nostru, Care necinste ai primit, nu ne lipsi de slava Ta, ci ne mântuieşte;

Iisuse,7 Cel ce ne-ai învățat/ adevărata smerenie, nu ne lepăda pe noi;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne în împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 9:

Toata firea s-a clătinat, văzându-Te pe Tine răstignit pe Cruce, soarele în cer raze le şi-a ascuns, pământul s-a cutremurat, ca tapeteasma templului s-a despicat, pietrele s-au sfărmat, iadul pe morți i-a scos afară, iar noi,7cu credință/ si/ cu smerenie închinân-du-ne Sfintelor Tale Patimi, cântăm: Aliluia!

Icosul 9:

Ritorii cei mult vorbitori, deşi mult gră iesc, nu pot să dea mulțumire vrednică dum nezeieştilor Tale Patimi, iar sufletul si tru-pul nostru, inima şi toate mădularele noas tre, cu umilință se roagă către Tine, Iubito-rule de oameni:

Iisuse, Cel ce pironit fiind pe Cruce mâi nile către toți ai întins, pironeşte şi zapisul greşelilor noastre;

Iisuse, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce în coastă ai fost împuns, învredniceşte-ne a in tra în cămara Ta cea cerească;

Iisuse, Cel ce ai fost răstignit, răstigneşte păcatele şi patimile noastre;

Iisuse, Cel ce Te-ai săvârşit în munci, dă-ne nouă să nu judecăm şi să nu osândim pe nimeni;

Iisuse, Mult-milostive, să nu cadă peste noi osânda Ta;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne în împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 10:

Vrând să mântuieşti lumea, ai tămăduit, Doamne, orbii, şchiopii, surzii şi leproşii, du hurile cele rele le-ai izgonit, iar cei nerecu noscători cu răutate chinuindu-te, pe Cruce Te-au pironit, căci nu ştiau să cânte: Aliluia!

Icosul 10:

împărate Preaveşnice, Iisuse, pătimit-ai

cu trupul pentru a noastră neînfrânare ca să ne speli de păcate, dându-ne nouă putința să urmăm sfintele Tale învățături şi cu dra goste să strigăm:

Iisuse, dragostea cea fără de sfârşit, celor ce Te-au răstignit nu le-ai socotit păcatul;

Iisuse, Cel ce cu lacrimi şi cu suspinuri Te-ai rugat, învață-ne pe noi să ne rugăm;

Iisuse, Cel ce toate proorocirile despre Tine le-ai împlinit, împlineşte dorințele cele bune ale inimii noastre;

Iisuse,7 Cel ce Ti/-ai dat duhul în mâinile Tatălui, primeşte în ceasul ieşirii şi duhuri le noastre;

Iisuse, Cel ce nu ai oprit împărțirea veş mintelor Tale, cu blândețe să desparți de tru puri sufletele noastre la vremea rânduită;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne în împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 11:

Cântare cu totul umilită a adus Ţie cea cu totul nevinovată, Maica Ta, zicând: „ Deşi

pătimeşti pe Cruce, Te ştiu pe Tine din pân tece ca pe Cel din Tatăl născut mai-nainte de Luceafăr, şi văd că toată făptura cu Tine pătimeşte". Cel ce Ți-ai dat Duhul Părintelui Tău, primeşte şi duhurile noastre şi nu ne lăsa pe noi, cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul 11:

Cântăm suferința Ta cea de voie, ne închinăm Patimilor tale, Hristoase, şi credem cu sutaşul că eşti cu adevărat Fiul lui Dum nezeu. Iar când vei veni cu putere multă şi cu slavă mare pe norii cerului, atunci nu ne ruşina pe noi, cei ce suntem răscumpărați cu Sângele Tău şi care Iți strigăm:

Iisuse, mult pătimitorule, izbăveşte-ne pe noi de plânsul cel veşnic, pentru lacrimi le Preacuratei Maicii Tale;

Iisuse, Cel ce de toți ai fost părăsit, nu ne părăsi pe noi în ceasul morții noastre;

Iisuse, primeşte-ne şi pe noi ca pe Magdalena să sărutăm sfintele Tale picioare;

Iisuse,7 cu vânzătorul si, cu cei ce Te-au răstignit pe tine, nu ne osândi pe noi, smeri-

tii; Tăi robi;'

Iisuse, fă-ne părtaşi bunătăților cereşti;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne în împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 12:

Dăruieşte-ne har, dezlegătorule al tutu ror datoriilor, Hristoase, şi ne primeşte pe noi, cei ce cinstim Sfintele Tale Patimi, pre cum ai primit pe Pavel şi pe cei ce Te-au slă vit pe tine, şterge păcatele noastre, curățeş-te-ne, sfințeşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, cei ce cu credință, cu smerenie şi cu dragos te cântăm Ție: Aliluia!

Icosul 12:

Cinstind si slăvind Patima Ta, Hristoa-se, Te lăudăm şi credem împreună cu Toma că Domn şi Dumnezeu eşti, Cel ce vei judeca viii si morții; învredniceste-ne, Doamne, împărăției Tale celei veşnice pe noi, cei ce stri

găm către Tine:

Iisuse, Cel ce pentru noi ai pătimit, izbă-veşte-ne din necazuri, din patimi şi din nevoi; Iisuse, Cel ce ai fost batjocorit, scapă-ne pe noi de batjocura vrăjmaşilor noştri; Iisuse, Cel ce ai fost biciuit, nu ne pe depsi pe noi, pentru păcatele noastre, ci ne mântuieste;

Iisuse, Cel ce Te-ai umilit, dă inimilor noastre umilință si smerenie, ca să ne mărturisim greşelile şi păcatele noastre;

Iisuse, Cel ce eşti dragostea cea netrecă toare, nu îngădui să fim biruiți de răutate;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomeneşte-ne în împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne!

Condacul 13:

0, Iisuse Hristoase, Mieluşelul lui Dum nezeu, Cel ce ridici păcatele lumii, primeş te această puțină rugăciune de mulțumire, pe care o aducem Ție, şi cu mântuitoarele Tale Patimi, vindecă-ne pe noi de toată du

rerea sufletească şi trupească, izbăveşte-ne cu Crucea Ta cea Sfântă de vrăjmaşii cei vă zuți şi nevăzuți şi, la sfârşitul vieții noastre, nu ne lăsa pe noi, izbăvindu-ne cu moartea Ta din veşnica moarte, să strigăm Ție: Ali luia!

(acest condac se zice de trei ori)

Apoi se zice **Icosul 1:** Dumnezeu fiind...

şi **Condacul 1:** Apărătorul cel mare... După aceea zicem această rugăciune:

Rugăciune pentru Sfintele Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dum nezeu cel viu, Făcător al cerului şi al pămân tului, Mântuitorul lumii, iată, noi, nevredni cii şi păcătoşii, cu smerenie plecăm genun chii inimilor noastre înaintea măririi sla vei tale şi mulțumire Iți aducem, împărate al tuturor şi Doamne. Că bine ai voit ca un om a purta toate ostenelile, nevoile, ispite le şi chinurile, ca să fii nouă pildă întru toa te. Tu ai purtat toate întristările şi necazuri le fiind nouă ajutor, împreună-pătimitor şi

Mântuitor. Ştim, întru-tot-îndurate Stăpâne, că pentru mântuirea noastră Crucea şi Pa timile ai răbdat, ca pe noi să ne răscumperi din robia cea cumplită a vrăjmaşului.

Ce dar vom aduce Tie, Iubitorule de oameni, pentru toate câte ai pătimit pentru noi, păcătoşii? Sufletele şi trupurile şi toa te cele bune de la Tine sunt şi noi ai Tăi sun tem. Numai la milostivirea Ta cea nemăsu rată nădăjduim, Bune şi îndurate Doamne, lăudăm îndelungata Ta răbdare, mărim mi lostivirea Ta cea multă, închinându-ne Prea curatelor Patimi şi cu toată dragostea săru tăm mâinile Tale, strigând: Miluieşte-ne pe noi, robii Tăi, şi fă să nu fie fără de roade în tru noi Crucea Ta cea Sfântă şi ca, împărtă-sindu-ne aici cu credință Patimilor Tale, să ne învrednicim a vedea şi în ceruri slava îm părăției Tale, acum şi pururea şi în vecii ve cilor. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC MINA

(D escoperitorul furtului)

- POVĂȚUIRE -

Acatistul Sfântului Mare Mucenic Mina se citeşte în special pentru cei ce sunt păgubiți, pentru cei ce li s-au fu rat diferite obiecte.

Atunci când cineva are un fu rt în casă tre buie să facă următoarele lucruri:

- să m eargă să dea la cel puțin trei m ă năstiri sau biserici (în special acolo unde se fa c e slujbă zilnică şi se pomeneşte pomelni cul) pe 40 de zile pomelnic.

- în aceste 40 de zile cel căruia i s-a fu rat din casă să citească Acatistul Sfântului Mare Mucenic Mina în fiecare zi. Ar fi mult mai bine să-l citească mai mulți din casă, fie care pe rând.

- să se citească Acatistul Sfântului Mina

în genunchi cu o lumânare aprinsă şi în faţa icoanei lui (dacă este în casă).

- în cele 40 de zile, când se citeşte aca tistul atât la biserică, cât şi acasă în fiecare zi, este recomandabil, să se ţină post în toa tă casa. Dacă nu se poate ţine, 40 de zile la rând, post, atunci cel puţin Luni, Miercuri şi Vineri. Dacă este paguba foa rte m are necesi tă şi un efort mare.

- să se fa că cel puţin 30-50 de metanii la Sfântul Mina înainte sau după citirea acatis tului. Când se fa ce metanie se spune la fieca re: „Sfinte Mare Mucenic Mina roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul, să mi se descopere paguba din casă".

în acest fel, dacă se va ruga cel ce este p ă gubit cu toată fam ilia sa, din toată inima, Sfântului Mare Mucenic Mina şi va implica după cum am spus multe biserici să se roage pentru lucrul acesta şi chiar mai multe per soane, rude sau cunoscuţi, cu siguranţă Dum nezeu prin Sfântul Mina va fa ce milă cu per soana respectivă. Spunem aceste lucruri de oarece în Biserică avem exemple concrete de descoperire în chip m inunata atâtor furturi.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru, miluieşte-ne pe noi. *Amin!*

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție!

împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăților şi dătătorule de viată, vino si Te sălăsluieste întru noi, şi ne curățeşte pe noi de toată întinăciunea si mântuieste, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi! (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curățeşte păcatele noastre. Stăpâ ne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cerce tează şi vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte,*j'* Doamne miluieşte,*J'* Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru,' Care esti$_{j}$ în ceruri,' sfinteas$_{J}$ -

că-se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer şi pe pământ. Pâinea noas tră cea spre ființa, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiților noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. *Amin!*

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieş-te-ne pe noi, că nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieş-te-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că în Tine am nădăjduit, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururi şi în vecii vecilor. Amin!

Uşa milostivirii deschide-o nouă binecu vântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară,

ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul Credinței

*

Cred întru-Unu Dumnezeu,7 Tatăl Atottiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, vă zutelor tuturor şi nevăzutelor.

Si întru-Unu Domn Iisus Hristos,7 Fiul lui Dumnezeu, Unu-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o fiin ță cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mân tuire S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt si din Maria Fecioara,7 si S-a făcut om. Şi S-a răstignit pentru noi în zi lele lui Ponțiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngro pat şi a înviat a treia zi, după Scripturi. Şi S-a înălțat la ceruri şi sade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morții, a Cărui împărății nu va avea sfârşit.

Si întru Duhul Sfânt,7 Domnul de viață Fă-

cătorul, Care de la Tatăl purcede, Cel ce îm preună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci. întru Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească Bi serică; Mărturisesc Un Botez, spre iertarea păcatelor; Aştept învierea morților; Şi viața veacului ce va să vie. *Amin!*

Slavă ... Şi acum ...

Veniți să ne închinăm împăratului nos tru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm şi să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm şi să cădem la în suşi Hristos, împăratul şi Dumnezeul nos tru. *(cu trei închinăciuni*)

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viața mea o calcă în picioare; făcu-tu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei

din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cuge-tat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâi nilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ în-setoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slă bit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoa ră în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. învață-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viață. întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toți cei ce necă jesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă ... Şi acum ... Aliluia ... (de 3 ori)

Dumnezeu este Domnul şi s-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, (de 3 ori)

Tropar glasul al 4-lea:

Ca acela ce eşti împreună vorbitor cu cei fără de trupuri şi cu purtătorii de nevoință împreună petrecător, adunându-ne cu cre dință, te lăudăm pe tine, Mina, cerând pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Şi acum...

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumne zeu celor de pe pământ s-a arătat. Dumne zeu, întrupându-Se în unire neamestecată şi crucea de bunăvoie pentru noi primind, prin care înviind pe cel dintâi zidit, au mân tuit de moarte sufletele noastre.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulțimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spa lă de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curățeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele

Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit,7 cele nearătate si/ cele ascunse ale în-ţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie si/ veselie;7 bucura-se-vor oasele mele cele smerite. întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegi le mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepă da de la fata/ Ta,7 si/ Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. în-văţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbă-veşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeu le, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne,7 buzele mele vei deschide si/ gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit;

inima înfrântă si smerită, Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ieru salimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Condacul 1:

Folositor şi ajutător mare te-ai arătat lu mii în primejdii, Mucenice, că pe mulți ai iz băvit de pagube: pe furi urmărind, pierderi le depărtându-le şi celor ce aleargă la tine cu credință împlinind cererea lor; pentru aceas ta te rugăm, fii milostiv şi nouă care îți cân tăm: Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Icosul 1:

întrupându-se cuvântul lui Dumnezeu s-a luminat făptura, şi printr-însul a izvorât mulțimea mucenicilor, care au pătimit până la sânge, făcându-se apărători celor nepu tincioşi; pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, stea neapusă.

Bucură-te, rază de nematerialnic foc.
Bucură-te, lumina celor păgubiți. Bucură-te, căderea celor răpitori. Bucură-te,7taina care destăinuiesti/ nelegiuirea.
Bucură-te, stavilă care opreşti rătăcirea.
Bucură-te, stâlp care împiedici necuviința.
Bucură-te, adânc care pierzi lăcomia.
Bucură-te,7 suflare care întăreşti/ inimile celor suferinzi.
Bucură-te, mână care descoperi prădăciunile.
Bucură-te, lanț care fereci pe făptuitorul celor rele.
Bucură-te, negură care întuneci gându rile necurate.
Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 2-lea:

Biruitor grabnic te-ai făcut prigonito rilor celor care voiau a răpi munca săracu lui amărât de soarta şi a stinge ființa lui, fi ind amenințat de întâmplări; pentru aceas ta strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Să nu se învrednicească nelegiuiții a ne supune sub picioarele lor, Sfinte, când se pornesc asupra noastră ca valurile mării ce vin spumegând pe aripile vânturilor turba te; ci să cadă ca spicele țarinii de la fața ta şi noi să te binecuvântăm, zicând:

Bucură-te, nădejdea noastră cea tare.

Bucură-te, căderea nelegiuiților vrăjmaşi.

Bucură-te, îngrădirea nesățioaselor fiare.

Bucură-te, înfrânarea mândrilor răpitori.

Bucură-te, că se cutremură cei ce calcă poruncile tale.

Bucură-te,7 că se ticălosesc/ cei ce nu cinstesc minunile tale.

Bucură-te, că se chinuiesc cei ce nu chea mă într-ajutor numele tău.

Bucură-te, că se tulbură cei ce te amărăsc.

Bucură-te,7 că se laudă cei ce îți/ multu/-mese ție.

Bucură-te, că de mila ta toată făptura se veseleşte.

Bucură-te, că de îngrozirea ta toți cei ce au greşit se pocăiesc.

Bucură-te,7izbăvitorul celor umiliți/.
Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 3-lea:

Dreptatea şi pacea având în cugetul tău, ai părăsit tabăra Frigiei, nemaiputând su feri ca să vezi închinăciunea la idoli. Pentru aceasta, suindu-te în munte, cu post şi rugă ciuni ți-ai curățit sufletul de păcate şi te-ai în tărit în credința Domnului nostru Iisus Hris tos, cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Păgânii, nemairăbdând urmările tale cele sfinte, prin care se defăima înşelă ciunea lor cea idolească, căci propovădu ind credința lui Hristos poporului şi dove dind că El este Dumnezeu, Care face minuni, iar nu pietrele şi arama, te-au supus la chi nuri pe care le-ai primit cu dragoste. Pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, cel ce ai fost frecat peste tot trupul cu târsâne.

Bucură-te, cel ce pe urmă ai fost ars cu foc.

Bucură-te, cel ce ai răbdat usturimea ciulinilor.

Bucură-te, că ai fost străpuns peste tot cu suliţe.

Bucură-te, că ai suferit pe tâmplele tale ciocane de fier.

Bucură-te,7 că si/ alte munci ai suferit cu răbdare.

Bucură-te, că n-ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirea ta.

Bucură-te, mai ales, că te-ai luptat cu bu curie împotriva trupului şi a sângelui.

Bucură-te, că Alexandria s-a îngrozit de credinţa ta cea tare.

Bucură-te,7că tiranii erau mustrati/ de cutezarea ta.

Bucură-te, că, nemaiavând cu ce te mai spăimânta, au poruncit să fii tăiat cu sabia.

Bucură-te, că mulţi din privitori te bine cuvântau zicând: Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 4-lea:

Fericita credință a Răsăritului ridicând în sfârşit crucea între popoarele păgâne, după căderea tiranilor vrăjmaşi ai creştină tății, s-a zidit în Alexandria biserica ta, Sfin te, de către un iubitor de Hristos cetățean, în vremea lui Constantin împăratul; şi acolo au fost aduse rămăşițele moaştelor tale, cărora ne închinăm cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Glas ridicând către tine strigăm: Grăbeş-te-te, Sfinte, a ne apăra; nu ne dezlipi nădej dile de mila ta cea mare; că unde vom năzui afară de tine să ne liniştim, după noianul pă catelor noastre, după Mântuitorul şi preacu rata lui Maică, decât la tine cel ce ai pătimit cu dragoste pentru Hristos şi pentru a noas tră mântuire; tinde-ți mâna ta spre noi, Mu cenice, ca să te binecuvântam zicând:

Bucură-te, aflătorul lucrurilor pierdute.

Bucură-te, aducătorul lor în starea în care au fost.

Bucură-te, lauda cetățenilor cinstiți cu fapta. Bucură-te, fericirea neguțătorilor cu bune măsuri.

Bucură-te, păzitorul nedormit al satelor şi al oraşelor care suferă de pagube.

Bucură-te, scăparea celor amenințați de văpaie şi de vifor.

Bucură-te, uşurarea popoarelor ce se amărăsc de năvălirile grozave şi de asupre-lile nedrepte.

Bucură-te, povățuitorul drumeților ce te cer în ajutor.

Bucură-te, izbăvirea oamenilor de moar tea năprasnică.

Bucură-te, scăparea corăbiilor cuprinse de vijelie şi de furturi.

Bucură-te, mângâierea a tot sufletul asu prit şi amărât.

Bucură-te, şi al nostru apărător grabnic în suferințe.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 5-lea:

Hrană de mântuire vieții noastre trimi

te-ne nouă, Sfinte, de la Dumnezeu, ca să nu pierim de mulțimea patimilor ce se îndesesc în noi cu prisosință, că păcătoşi suntem; dar care păcat sau ce mulțime de greşeli poate covârşi vreodată nemărginita milostivire a lui Dumnezeu, având rugători cetele muce nicilor? Cu acelea împreună cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi, zice împăratul şi Proorocul Da-vid. Pentru aceasta, smerindu-ne până la moarte, cădem către tine, Mare Mucenice Mina, să te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoşii ca să ne liniştească durerile, biru ind pe vrăjmaşii care se luptă împotriva le gilor Lui. Apropie-te, dar, Sfinte, apropie-te de noi cei ce pătimim ca să slăvim minunile tale, cântând:

Bucură-te, mijlocitor fierbinte al celor suferinzi către Dumnezeu.

Bucură-te, stăruitor grabnic către Dânsul.

Bucură-te, ajutor puternic pentru cei ce păzesc poruncile Lui.

Bucură-te, nădejde neruşinată a creştinilor.

Bucură-te, tămâie bineprimită la cer în rugăciune.

Bucură-te, vas ales al Sfintei Treimi.

Bucură-te,7 cel ce nu voiesti$_J$ răutătile$_J$ oamenilor.

Bucură-te, cel ce plângi pentru neprice perea lor.

Bucură-te, cel ce pururea îi indemni la fapte bune.

Bucură-te, că îi povățuieşti a vieţui în unire şi dragoste.

Bucură-te, că pe mulți i-ai adus la pocăință.

Bucură-te, că pentru toți te rogi pururea.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-6-lea:

Evreul, care era asuprit de creştini, prin tăinuirea banilor ce îi lăsase spre păstrare la el până la întoarcerea sa, s-a botezat vă zând minunea, când i-ai descoperit adevă rul; iar creştinul, îngrozindu-se de fapta ce făcuse spre vătămarea sufletului pentru iu birea de argint, s-a pocăit, strigând lui Dum nezeu: Aliluia!

Icosul al-6-lea:

Pe călcătorul de jurământ creştin şi vi cleanul prieten al iudeului, ieşind din bise rica ta, unde mărturisise neadevărul, că nu are ştiință de acei bani, l-a răpit calul; şi tu te-ai arătat femeii lui acasă, ca să trimită bărbatului ei aurul iudeului, precum a şi ur mat şi îndată s-a descoperit vicleşugul. De aceea cântăm ție:

Bucură-te, vădirea vicleşugului tăinuit. Bucură-te, aflarea aurului răpit. Bucură-te, ruşinarea faptelor rele. Bucură-te, amărăciunea urmării lor. Bucură-te, împlinirea datoriilor credinței. Bucură-

te,7crestinătorul/ iudeului rătăcit. Bucură-te, pocăința creştinului pierdut. Bucură-te, lauda Bisericii Răsăritului. Bucură-te, întristarea neamului iudeilor. Bucură-te, că prin a ta minune s-a arătat puterea darului.

Bucură-te, că prin a ei lucrare două su flete s-au izbăvit.

Bucură-te, vrednicule lăudător al lui Hristos.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-7-lea:

Lanțurile fermecătoare ale diavolului cu care înfăşoară sufletele cele slabe spre a le trage la el, cum s-ar putea sfărâma, de nu am avea cugetul lucrător spre mântuire? Aces ta dar, întărindu-se de către puterea Sfinți lor Mucenici aleşi de Dumnezeu, risipeşte negura înşelăciunii şi dezleagă legăturile vi cleanului prin pocăință, cântând lui Dumne zeu: Aliluia!

Icosul al-7-lea:

Slavă Ție, împărate Sfinte, Dumnezeu le atotputernice, Care dintre noi oamenii şi pentru noi ai ales pe Sfinții Tăi Mucenici şi Apostoli, ca să ne izbăvească de cursele vrăjmaşului şi să ne împărtăşească de bună tățile Tale cele nemărginite; ca în acest chip să preaslăvească numele Tău cel întru tot Sfânt,7 si7 să cântăm:

Bucură-te,7Mina cel de toti7 iubit.
Bucură-te, Mucenic preafericit.
Bucură-te, luptător neostenit.

Bucură-te, viteaz neobosit. Bucură-te, cuget neprihănit. Bucură-te, privighetor neadormit. Bucură-te, doctor iscusit. Bucură-te, judecător nemituit. Bucură-te, sprijinitor

nepărtinitor. Bucură-te,7dar

nesfârsit*J*. Bucură-te, de daruri dătătorule.
Bucură-te, de multe minuni făcătorule.
Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-8-lea:

Numele tău, mai mult decât oricare al tul

dintre sfinți,*j*7 s-a făcut creştinilor*J* mai do-rit, Mina, pentru aflarea grabnică şi îndes tulătoare a orice păgubiri suferite de dân şii. Pentru care şi astăzi pătimind cei ce stau înaintea icoanei Tale cu credință se roagă a te milostivi spre ei, mângâindu-i şi îndepli nind cererea lor, ca să-ți aducă laudă, cân tând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea:

Obosiți de valurile întâmplărilor ce vin asupra noastră, nu ne putem lupta şi nici nu suntem vrednici de milostivire, pentru că pocăință nu avem, adâncindu-ne în gânduri şi fapte urâte; pentru aceasta cădem înain tea ta, să ne izbăveşti de ispitele ce ne apasă şi să ne întăreşti în dragostea lui Dumnezeu, ca să scăpăm de vrăjmaşi şi să-ți cântăm:

Bucură-te, turn de tărie. Bucură-te,
raza de bucurie. Bucură-te, ancoră
tare. Bucură-te, zid de scăpare.
Bucură-te, gând întăritor. Bucură-
te, liman izbăvitor. Bucură-te,
lumină sfântă. Bucură-te, armă
nebiruită. Bucură-te, înger ceresc.
Bucură-te, dar dumnezeiesc.
Bucură-te, apărătorul creştinilor.
Bucură-te, miluitorul săracilor.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-9-lea:

Patimile cu care tu ai pătimit să ne fie în ajutorul patimilor noastre şi rănile trupului tău acoperământ durerilor ce ne tulbură toa tă odihna. Dă-ne dar, în primejdii, răbdarea ta Sfinte, ca printr-însa să dobândim mântui rea sufletului şi întărirea neputinţelor noastre spre a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-9-lea:

Cu sângele tău cel curs pentru dragos tea lui Hristos, spală întinăciunea păcatelor noastre,7 Preafericite,7 si/ cu mulţimea/ minuni-lor schimbă cugetele celor ce ne prigonesc, spre a nu fi osândiţi cu nedreptate şi să nu întunece adevărul pricinilor, ce avem după a lor plăcere, că tu eşti cel care descoperi toate nelegiuirile şi ţie se cuvine a cânta:

Bucură-te, mângâierea celor asupriţi în judecăţi,

Bucură-te, biruinţa ostaşilor ce se luptă pentru credinţă.

Bucură-te, pământ roditor de fapte bune.

Bucură-te, floare frumoasă din părțile Siriei.

Bucură-te, mărgăritar ales de Dumnezeu.

Bucură-te, trandafir mirositor între spi
nii idoleşti.

Bucură-te, piatră scumpă din comorile Egiptului.

Bucură-te, dar prin care s-a împlinit me
nirea magilor de la Răsărit.

Bucură-te, cedru crescut între cedrii Li
banului.

Bucură-te, câmp adăpat de apele Iordanului.

Bucură-te, strajă neadormită a mănăsti
rilor din Muntele Sfânt.

Bucură-te, povățuitor osârdnic al celor ce merg la mormântul Mântuitorului.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 10-lea:

Rămăşițele călătorului omorât de gazda făcătoare de rău, spre a-i lua aurul cu care mergea la biserica ta, tăindu-1 bucăți şi îngropându-1 în gradina sa, tu le-ai dezgropat a doua zi, întrupându-1 precum a fost şi dân-du-i viață. De aceasta minune îngrozindu-se

ucigaşul, a căzut la picioarele tale cu lacrimi, rugându-se să nu-1 pierzi. Iar călătorul trezit ca din vis după moarte a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zadarnică a fost sârguința vinovatului de a ascunde uciderea străinului pe care, în noptând la dânsul, l-a găzduit; că tu urmându-i nevăzut, pentru dragostea ce avea că tre tine,7te-ai arătat a doua zi ca un ostas/ împărătesc, cerând să-ți dea pe călător; despre care, tăgăduind că ar avea ştiință, tu i-ai des coperit fapta şi l-ai mustrat cumplit. Pentru aceasta cântăm ție:

Bucură-te, minune mai presus de toate minunile.

Bucură-te, cel care ai primit darul de a întrupa şi a da viață trupului tăiat în bucăți.

Bucură-te, că vinovatul s-a îngrozit de puterea ta.

Bucură-te, că cel ucis, necunoscând de ce este mustrat acela, s-a spăimântat.

Bucură-te, că fapta aceasta n-ai voit să o descoperi îndată.

Bucură-te, că prin iconomia ta amândoi se găseau în uimire.

Bucură-te, cel prin care călătorul şi-a împlinit voința, închinându-se ție.

Bucură-te, că şi făgăduinței lui a urmat, aducând în biserica ta mari daruri.

Bucură-te, mângâietorule al tuturor ce lor ce aleargă la tine.

Bucură-te, mărite izbăvitor al celor ce te cinstesc.

Bucură-te, înzestrătorule al fetelor sărace.

Bucură-te, usurătorule al celor căzuți în datorii grele.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 11-lea:

Taina aceasta a sfintei pronii, care prin tine s-a săvârşit, Mina, putându-se reface trupul cel tăiat în bucăți al călătorului ucis şi a fi adus iarăşi la viață, este de nepătruns; pentru care, minunându-ne de darul ce ți s-a dat tie de la Dumnezeu, cu credință cân-tăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Iubitorul de sine, Eutropie, făgăduind un vas de argint pentru biserica ta, şi fă când două deopotrivă, acel cu numele tău i s-a părut mai frumos decât acel pentru dânsul; drept care a hotărât să-l opreas că pentru sine. Tu însă nesuferind înşelă ciunea aceasta, ai luat vasul de la sluga lui când se spăla în corabie şi cu dânsul împreună l-ai ţinut în mare până când s-a mus trat Eutropie însuşi de lăcomia sa. Pentru aceasta cântăm ţie:

Bucură-te, că îndată ai scos pe slugă cu vasul din mare.

Bucură-te, că sluga s-a înfăţişat stăpânu lui său întreg şi nevătămat.

Bucură-te, că el, mulţumind lui Dumne zeu,7a si/ dus vasul la biserică.

Bucură-te, mustrătorul lui Eutropie pen tru îndrăzneala ce făcuse.

Bucură-te, îndreptătorul purtării sale celei lacome.

Bucură-te, scăparea slugii de la moarte pentru nevinovăţia sa.

Bucură-te, că prin aceasta ai vrut să ară ți puterea adevăratei credințe.

Bucură-te, că pentru faptă iar nu pentru lucru ai înfrânt voința cea rea.

Bucură-te, că lui Dumnezeu s-a adus prin aceasta laudă.

Bucură-te, că numele Lui s-a preaslăvit prin facerea minunilor tale.

Bucură-te, că pentru dânsul ai pătimit ca să şi biruieşti cu Dânsul.

Bucură-te, Mucenice prea folositorule.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 12-lea:

Văzându-se Sofia, o femeie oarecare din părțile Fecozaliei, care venea la biserica ta să se închine, amenințată a fi batjocorită pe cale de către un oştean, a cerut de la tine ajutor cu glas, şi îndată ai izbăvit-o de năvă lirea aceluia,7 vădindu-1 cu ruşine/ către mai mulți; după care femeia a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Şchiopul şi o femeie mută, care de mult timp stăteau lângă biserica ta cu alți bol navi, aşteptând vindecarea, te-au văzut la miezul nopții, zicând: Şchiopule, scoală pe femeia aceea şi mergi de aici; la care cuvin te, mâhnindu-se şchiopul, pentru că s-a cre zut depărtat de la tine, nu făcea nici o mişca re; tu însă repetând porunca, el a trebuit să asculte şi îndată s-au văzut amândoi vinde cați; pentru aceasta cântăm ție:

Bucură-te, că şchiopul spăimântându-se a fugit.

Bucură-te, că muta, spăimântându-se, a vorbit.

Bucură-te, că si alti bolnavi ai tămăduit.

Bucură-te, că pe necredincioşi i-ai smerit.

Bucură-te, că pe iubitorii de Hristos i-ai veselit.

Bucură-te, că pe străini i-ai adăpostit.

Bucură-te, că pe flămânzi i-ai hrănit.

Bucură-te, că pe văduve le-ai miluit.

Bucură-te, apărătorul celor din primejdii.
Bucură-te, îndestulătorul celor prădați.
Bucură-te, izbăvitorul Sofiei.
Bucură-te, mângâietorul celor asupriți.
Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 13-lea:

0, preafericite Mucenice Mina, ascultă rugăciunea noastră ce-ți aducem din toa tă inima, ca să ne izbăveşti pe noi de boli şi de primejdii, spre a cinsti pomenirea ta şi a mărturisi minunile, pe care cu puterea Sfân tului Duh le faci nouă celor ce cu credință cântăm: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi:** întrupându-se cuvântul... şi **Condacul 1:** Folosi tor şi ajutător mare...

După aceasta se zice aceasta rugăciune:

Rugăciune foarte folositoare şi grabnic ajutătoare către Sfântul Mare Mucenic Mina

0, Preasfinte şi întru tot lăudate, Mare Mucenice Mina, şi de minuni făcătorule; pri meşte această rugăciune de la mine nevred nicul robul tău, căci către tine, ca la un ade vărat izvor de tămăduiri şi grabnic folositor şi ajutător preaminunat, scap eu ticălosul şi către sfânt chipul icoanei tale cu lacrimi fierbinți mă rog ție: Vezi, Sfinte, paguba mea, vezi sărăcia si ticăloşia mea; vezi bubele si rănile trupului şi sufletului meu. De aceea mă rog ție, Fericite şi Sfinte Mina, grăbeş-te-te de mă ajută cu neîncetatele şi sfintele tale rugăciuni şi mă sprijineşte pe mine ro bul tău. Ia aminte la suspinele mele şi nu mă trece cu vederea pe mine ticălosul şi scârbi tul, că ştiu, Sfinte al lui Dumnezeu, că de ai şi pătimit munci grele şi chinuri înfricoşătoa re de la cei fără de lege pentru dragostea lui Hristos, dar prin acele suferințe astăzi vie-țuieşti luminat şi ai aflat dar de Dumnezeu. Fiindcă ne-am încredințat că şi după muta

rea ta din viata aceasta trecătoare, cine a născuit la sfântă biserica ta şi cu credință ți s-a rugat nu a rămas neajutat. Că cine te-a che mat pe tine întru ajutor şi nu l-ai auzit? Sau cine te-a chemat pe tine, de minuni făcăto-rule, şi tu l-ai trecut cu vederea? Sau cui, în pagube fiind şi alergând spre ajutorul tău, nu i-ai descoperit paguba lui?

Minunile şi ajutorul tău m-au făcut şi pe mine, ticălosul şi scârbitul, ca să alerg la aju torul tău. Am auzit de neguțătorul acela din pământul Isauriei, care venea la biserica ta spre rugăciuni, nu numai că ai vădit pe uci gaşul său şi l-ai scos din paguba lui dându-i îndărăt punga cu galbeni; dar, o! minune, că, si din mort si tăiat în bucăți, tu l-ai vindecat şi l-ai făcut sănătos.

Asemenea şi lui Eutropie, din mare i-ai scos sluga cu vasul cel de aur ținut în mâi ni, fiindcă îl făgăduise bisericii tale. Tot aşa şi femeia Sofia, care venea spre închinare în sfânt lăcaşul tău, nu numai că a fost izbăvi-tă de ostaşul acela ce o silea spre păcat, dar şi pe ostaş după cuviință l-ai certat. La fel şi şchiopul care venea la sfântă biserica ta

spre închinare, cu rugăciunea îndată l-ai tă măduit. Asemenea si femeii celei mute, i-ai deschis graiul şi vorbea curat. De asemenea, atunci când iudeul dăduse prietenului său creştin o pungă cu galbeni, pe care creştinul tăgăduia că a primit-o, jurând pentru aceas ta chiar în biserica ta, tu, nu numai că ai iz băvit pe creştin de jurământ, dar şi evreul, văzând minunea ta,7 a crezut întru tine si/ a venit la credința creştină. Aceste minuni ale tale, Sfinte, m-au făcut pe mine a crede că la orice facere de bine eşti gata ajutător şi grabnic folositor şi minunat. De ceea încre dințat sunt că tot cel ce aleargă la tine, ce rând cu credință ajutor, nu-1 treci cu vede rea. Pentru aceasta şi eu cred că tu acelaşi eşti, Sfinte, ca atunci şi astăzi, că oricine a alergat la tine nu s-a întors neajutat. Pentru aceasta şi eu acum, fiind scârbit şi în pagu bă, alerg către tine cu credință şi cu lacrimi, îngenunchind, şi mă rog ție, Sfinte şi Mare Mucenice Mina, ca să te rogi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pentru mine păgubaşul şi scârbitul, celui ce n-a trecut cu vederea ru găciunea ta cea mucenicească, ci te-a ascul

tat şi te-a întărit şi te-a primit în cereşti-le lăcaşuri. Către Acela roagă-te ca să fiu şi eu ajutat şi miluit pentru rugăciunile tale, şi din pagube şi necazuri izbăvit, ca să laud şi bine să cuvântez şi să slăvesc întru tot lău datul şi preaputernicul nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. *Amin!*

ACATISTUL CĂTRE PREA SFÂNTUL SI DE VIATĂ FĂCĂTORUL
* j
# DUH, DUM NEZEUL NOSTRU

(A du cător de m ultă înțelepciune şi lum inarea minții pentru învățătură şi reuşită la exam ene, spor în casă)

- POVĂȚUIRE -

Acest acatist al Prea Sfântului Duh a fost tradus în limba română pentru prima dată în anul 1997 şi are o importanță deosebită pentru form area personalității, pentru înțe lepciunea noastră, pentru luminarea minții si¡ reuşită¡ la examene.

Observăm la foa rte mulți copii sau chiar maturi că nu pot ține minte nici cele mai ele mentare lucruri, nu pot învăța, nu pot avea o coerență în gândire şi prin aceasta întâmpi nă foarte multe greutăți în viață.

Motivele potfi şi datorită firii reduse a insu lui, datorită păcatelor părintilor lui, dar potfi şi

datorită lipsei prezenței Duhului Sfânt în viața şi ființa sa. Această lipsă a Duhului Sfânt în via ța şi ființa noastră este datorată lipsei noastre de împărtăşire cu tainele Bisericii. Tainele Bise ricii şi slujbele ce se fa c de către preot sunt pose soarele acelor energii ale Duhului Sfânt. Sfân tul Serafim de Sarov, la întrebarea lui Motovi-lov: „Care este sensul vieții omului pe pământ?", acesta i-a răspuns: „Dobândirea Duhului Sfânt". Sfinții de aceea au devenit Sfinți, au intrat în percepția reală a lucrurilor; deoarece au fost luminați de Duhul Sfânt pe care îl dobândiseră. A dobândi Duhul Sfânt în viața noastră în seamnă a dobândi totul. împlinirea umanului înseamnă această dobândire a Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt este a Treia Persoană din Sfânta Treime. Biserica noastră ortodoxă în vață că Tatăl este Creatorul, Fiul Iisus Hris tos este Mântuitorul lumii şi Duhul Sfânt este Sfințitorul Lumii. Duhul Sfânt purcede de la Tatăl si¡ se odihneşte¡ în Fiul.

Prin Duhul Sfânt ne vine toată înțelepciu nea si luminarea desăvârsită a mintii noastre.

Rugăciunea de invocare a Duhului Sfânt, pe lângă Acatistul ce urmează, este următoarea:

„împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Ade vărului, care pretutindeni eşti şi pe toate le
împlineşti, Vistierul bunătăților şi Dătătoru-le de viață, vino ,si te sălăsluieste„ întru noi si, ne curățeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre".

Această rugăciune trebuie să o învățăm pe de rost şi să o spunem din toată inima noastră când ne apucăm să învățăm, când mergem la examene. Când ne sculăm dimi neața, să-L rugăm pe Duhul Sfânt să ne lu mineze pentru a nu greşi în ziua ce urmează. Foarte importantă este această rugăciune să o rostim începând de la copii şi elevi şi până la cei bătrâni. Toti, avem nevoie de luminare în fiecare clipă a vieții. Dacă suntem luminați de Duhul Sfânt, nu greşim.

Acest Acatist al Duhului Sfânt poate fi ci tit în genunchi sau în picioare de către orici ne. Atunci când avem examene si, când învă-țăm pentru examen să sacrificăm în fiecare zi 15-20 minute pentru citirea acestui Acatist. Să-l citim din toată inima noastră, să implo răm Duhul Sfânt Mângâietorul să vină şi să locuiască în inima noastră.

Pe lângă cel care are examen, pot să îl ci teascâ şi cei din fam ilia lui şi apropiații lui. Este foarte recom andabil să ne rugăm pen tru aproapele nostru care are nevoie de aju tor. Puterea şi efectul rugăciunii sunt mai mari. Cel care are examene să aibă pomelni ce la cât mai multe mănăstiri si¡ biserici unde se fa ce slujbă zilnică pentru a fi pomenit.

Să se spovedească înainte de începerea examenelor pentru a fi dezlegat de preot şi pentru a curăți căm ara inimii, să-i fa că loc Duhului Sfânt. Sfântul Duh vine numai acolo unde găseşte locul pregătit şi curățit.

Acatistul Duhului Sfânt se citeşte nu numai atunci când avem nevoie de ajutorul lui, nu mai temporar (la examene, învățătură), ci în tot timpul vieții noastre, deoarece luminarea înseamnă desăvârsire¡. Desăvârşirea¡ în lumea aceasta este un urcuş continuu şi infinit.

Când primim luminarea de la Duhul Sfânt, primim noi puteri care la rândul lor ne duc la infinitatea Dumnezeirii. Este dureros când vezi un om înaintat în vârstă că nu este luminat, nu are înțelepciune divină; acel om nu a cerut nici odată Duhul Sfânt în viață să-l lumineze.

De aceea, socotim o m are binecuvânta re de la Dumnezeu traducerea acestui Aca tist al Duhului Sfânt în limba română şi spe răm să lumineze cât mai multe inimi si¡ min-ți ca să aducă rod însutit şi înmiit în îm pără ¡ția lui Dumnezeu.

Se citesc mai întâi Rugăciunile de la în ceputul Acatistului Sfântului Acoperământ (vezi la pag. 149).

Apoi:

Condacul 1:

Veniți toți credincioşii să preaslăvim po gorârea Sfântului Duh, Cel Care din sânurile Tatălui a purces asupra Apostolilor, acope rind ca şi cu nişte ape pământul de cunoş tința lui Dumnezeu şi învrednicind de harul cel de viață făcător al învierii şi de slava cea de sus pe cei ce aleargă la El întru curățire, sfințind şi îndumnezeind pe cei ce strigă:

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi te sălăşluieşte întru noi!

Icosul 1:

îngerii cu fețe luminoase în ceruri neîn cetat slavoslovesc pe Duhul cel Sfânt, după cuviință datorată Izvorului vieții şi Lumi nii celei Nematerialnice. Dimpreună cu ei Te preaslăvim şi noi, Duhule Necuprins cu mintea, pentru milele Tale cele ascunse, şi cu smerenie ne rugăm să fim adăpostiți sub adumbrirea Ta cea fericită:

Vino, Lumină Adevărată, Duhovnicească bucurie;

Vino, Nor Purtător de rouă şi Negrăită Frumusețe;

Vino şi primeşte ca pe un miros de bună mireasmă duhovnicească lauda noastră;

Vino şi dă-ne nouă să ne împărtăşim de bucuria purcederii Tale;

Vino şi înveseleşte-ne cu îmbelşugarea darurilor Tale;

Vino, Veşnicule Soare Neapropiat şi în tru noi îti fă lăcaş;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 2:

în chipul limbilor de foc, întru lumină şi suflare de vânt de bucurie făcătoare, pogorându-Se Duhul cel Sfânt peste Apostoli şi de văpaia lui fiind cuprinşi, chemat-au pes carii întreaga lume la biserica lui Hristos; necazuri şi nevoi răbdând cu bucurie pe pă mânt şi pe ape, de morțile cele cumplite nu se spăimântau, în tot pământul ieşind vesti rea cântării lor, celei de Dumnezeu insufla te: Aliluia!

Icosul 2:

Potir de ploaie dătător, izvorâtor de foc, care pe muntele Sionului ai purces asupra Apostolilor, Ție cântare îți aducem, pe Tine Te binecuvântăm şi îți mulțumim Ție, Dum nezeule, Duhule Sfinte:

Vino, Cela Ce sfințeşti Biserica şi o pă zeşti pe Dânsa;

Vino şi dă un suflet şi o inimă celor ce cred în Tine;

Vino şi aprinde evlavia noastră cea rece

si; neroditoare;'

Vino şi risipeşte negura necredinței şi a răutății, care se îndeseşte pe pământ;

Vino şi călăuzeşte pe toți pe drumul vie ții celei drepte;

Vino şi ne povățuieşte la tot adevărul;

Vino, înțelepciune neajunsă, şi cu jude cățile cele de Tine ştiute, mântuieste-mă; Vino,

Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 3:

0, Prea Adâncă Taină! Dumnezeule, Du hule necuprins cu mintea, Care împreună cu Tatăl şi cu Fiul toate le-ai zidit! Tu care ai îm podobit cetele îngerilor de sus, întru lăcaşul luminii celei neapropiate. Tu ai chemat la fi ință, cu strălucirea slavei, cetele de foc ale luminătorilor cereşti. Unind Tu trupul şi su fletul într-o minunată alcătuire, zidit-ai nea mul omenesc; pentru aceasta toată suflarea Te laudă şi cântă: Aliluia!

Icosul 3:

_d g >

Alfa şi Omega, începuturile şi Sfârşituri le, Tu, Veşnicule Duh, cu necuprinsa putere a purtării deasupra apelor şi cu înfricoşata Ta îmbrățişare ai adus pe toți şi pe toate la viață. Din suflarea Ta cea de viață făcătoare a răsărit, din genunea cea fără de chip, fru museța lumii celei întâi zidite, pentru care îți strigăm:

Vino la noi, Prea înțeleptule Ziditor al lumii;
Vino, Cel ce esti Mare în micuța floare, ca si în luminătorii cerului;
Vino, Felurime negrăită şi frumusețe veşnică;
Vino şi luminează întunecata netocmire a sufletului meu;
Vino şi ne arată pe noi zidire nouă în Hristos;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 4:

0, Duhule Prea Bun şi Neajuns, din care izvorăşte sfințenia! Tu ai înveşmântat-o pe Prea Curata Fecioară Maria cu străluci rea orbitoare şi neapropiată a Dumnezeirii

tale, făcând-o Maică a lui Dumnezeu Cuvân tul, împărătească a îngerilor, spre mântui rea oamenilor. Cu puterea cea mai presus de lume, Tu i-ai umbrit pe prooroci şi Apostoli, Tu i-ai purtat până în al treilea cer, Tu le-ai rănit inimile cu frumusețea cea de sus, pu nând în graiul lor îndemn înflăcărat, cu care aduceau pe oameni la Dumnezeu. Tu îi pre schimbi pe cei păcătoşi, iar ei, plini fiind de arzătoare bucurie,7 îti/ cântă: Aliluia!

Icosul 4:

Prin Duhul Sfânt totul viază, şi cu pute rea Lui se va scula spre învierea cea de obş te toată zidirea, în ceasul de pe urmă al vea cului acesta şi cel dintâi al veacului ce va să vie. Ridică-ne atunci din groapă Prea bunu le, Mângâietorule, nu spre osândă, ci spre a ne împărtăşi de fericire, întru Dumnezeias ca lumină, cu Sfinții toți, cu rudele şi apropi ații noştri.

Vino dar,7 si/ de a sufletului moarte ne iz-băveste;/7

Vino si,/7 înainte de sfârsitul/ nostru,7 ne în-

destulează cu trupul şi sângele Mântuitoru lui Hristos;

Vino şi dă-ne să adormim în pace, cu cu get neîntinat;

Vino şi luminoasă fă scularea noastră din somnul morții;

Vino şi ne învredniceşte ca să privim cu bucurie la norii veşniciei;

Vino si fă-ne fii ai nestricăciunii;

Vino si luminează atunci ca un soare, trupurile noastre cele fără de moarte;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 5:

Auzind glasul Tău: „Dacă cineva însetea ză, să vină la mine şi să bea", rugămu-te, Fi ule al lui Dumnezeu, astâmpără-ne setea de viață duhovnicească şi dă-ne apa vieții. Re varsă asupră-ne unda harului Duhului Sfânt, Celui ce împreună cu Tine are izvor în Tatăl, ca să nu mai însetăm în veac,7toti/ cei ce cân-tăm cu umilință: Aliluia!

Icosul 5:

Nestricăciosule si Neziditule, Vesnicu-le, Prea înduratule Duh, Apărătorule al ce lor drepți, Curățitorule al păcătoşilor, slobo-zeste-ne de orice întinăciune, ca strălucirea luminii harului Tău să nu se strice întru noi, cei care îți cântăm:

Vino, Prea Bunule si dă-ne umilință si iz-voare de lacrimi;

Vino şi ne învață să ne închinăm ție în Duh si în adevăr;

Vino, Prea înaltule Adevăr, si lămureşte îndoielile sărăcăcioasei mele înțelegeri;

Vino, Viață Neîmbătrânitoare, şi ne pri meşte din strâmtoarea veacului acesta pă mântesc;

Vino, Lumină Veşnică, şi se vor risipi toa te nălucirile şi spaimele;

Vino, Putere veşnic nouă, împrospătân-du-i pe copiii tăi cei osteniți;

Vino, Nemărginită Bucurie, şi uitate vor fi vremelnicele întristări;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 6:

Saltă, fiică a luminii, Sionule, Sfântă Maică! împodobită, Mărită Mireasă, cu cerurile deo potrivă, strălucitoare Biserică sobornicească a lui Hristos! Asupră-ți odihneşte Duhul Cel prea Sfânt, Care tămăduieşte neputințele, îm plineşte lipsurile, dăruieşte viață celor morți şi îi aduce la viaşă veşnică pe toți cei ce cu cu viință şi cu dreptate strigă: Aliluia!

Icosul 6:

„în lume necazuri veți avea", a zis Mân tuitorul. Unde vom afla alinare şi cine ne va mângâia? Tu, Duhule Mângâietor, însuți dez leagă întristarea noastră! Mijloceşte pentru noi cu suspinuri negrăite şi uşurează inimi le celor care te roagă:

Vino,7 Dulce răcoare a celor osteniti/ si/ împovărați;

Vino, împreună Grăitorule cu cei întem nițați şi Adăpostul celor prigoniți;

Vino şi miluieşte pe cei slăbănogiți de sărăcie si/ de foamete;7

Vino şi tămăduieşte patimile trupurilor si sufletelor noastre;

Vino şi cercetează pe toți cei care înse teză de lumina ta;

Vino şi alină întristarea noastră cu nă dejdea veşnicei bucurii;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 7:

„Celui care huleşte împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta aceasta nici în veacul acesta, nici în cel viitor", a spus Domnul. As cultând acest cuvânt străin ne cutremurăm, ca nu cumva să fim judecați cu cei neascultă tori şi cu luptătorii împotriva lui Dumnezeu. Nu lăsa, Duhule Sfinte, inima noastră să plece spre cuvinte de vicleşug. întoarce din schisme, eresuri şi necredință pe toți cei rătăciți, iar pe întâi-născuții Bisericii Tale învredniceşte-i să cânte în vecii vecilor: Aliluia!

Icosul 7:

Când S-a îndepărtat Duhul Sfânt de la Saul, atunci spaima şi nelinişstea l-au cuprins, iar în tunericul deznădăjduirii l-au coborât în cele mai de dedesubt; aşa mi s-a întâmplat şi mie în ziua întristării şi împietririi cugetului meu, căci m-am îndepărtat de la lumina Ta; ci dă-mi a Te chema necontenit, Ocrotirea sufletului meu, până ce lumina Ta mă va lumina pe mine, cel împuținat la suflet:

Vino dar, şi nu mă lepăda pentru cârtirea si nerăbdarea mea;

Vino şi potoleşte cumplita vijelie a tul burării şi aprinderii;

Vino şi odihneşte pe cei necăjiți de strâmtorile vieții;

Vino şi îmblânzeşte inima în ziua împie tririi si a mâniei;

Vino şi surpă urzelile, tulburările şi spai mele duhurilor întunericului;

Vino şi dă-ne cu suflarea Ta, inima zdrobită, ca prin răbdare să mântuim sufletele noastre;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 8:

Mântuieste-mă, Cerescule Părinte! Săraci suntem, neputincioşi şi orbi, şi goi duhovniceste! Dăruieste-ne aurul Tău, cel curătit în foc, cu veşmânt alb acoperă ruşinea noastră, vindecă ochii noştri cu alifia Ta. Pogoară şi în vasele cele necurate ale sufletelor noastre harul prea Sfântului Tău Duh, Cel de viață făcă tor, învrednicindu-ne bucuriei celei de a doua naşteri pe toți cei ce cântam: Aliluia!

Icosul 8:

Ca turnul Babei se prăbuşeşte fericirea pământească. Jalnice sunt toate strădanii le omeneşti. Bine îmi este mie că m-ai sme rit, că în păcate şi în căderi mi-ai acoperit toată slăbiciunea şi nimicnicia. Fără de Tine nimic nu putem face, dar nădăjduim că ne vom mântui prin harul Tău, grăind:

Vino dar, Unule Prea înțeleptule Ziditor al vieții;

Vino şi lămureşte-ne căile Tale cele ne înțelese;

Vino precum un fulger şi luminează sfâr şitul vieţii pământeşti;

Vino şi binecuvintează tot începutul bun pe care îl punem;

Vino şi fii nouă ajutător la fapte bune; Vino şi luminează mintea noastră în cea sul descumpănirii;

Vino şi dăruieşte duh de pocăinţă, ca să se risipească prin aceasta scârbele ce stau să vină asupra lumii spre pedepsire;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 9:

Atât a iubit Dumnezeu lumea, că şi pe Fiul Său cel Unul Născut L-a dat, Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fe cioara, şi şi-a întins pe Cruce mâinile Sale de Ziditor al lumii, iar prin sângele Său răs-cumpărat-a din păcat şi din moarte întreaga lume! Pentru aceea, toată zidirea aşteptând libertatea măririi fiilor lui Dumnezeu, cântă Tatălui Care a iubit, Fiului care a răscumpă rat şi Duhului Care sfinţeşte: Aliluia!

Icosul 9:

Duhul Cel Făcător de viață, Care S-a po gorât asupra lui Hristos la Iordan, în chip de porumbel a odihnit şi asupra mea, când mă aflam la scăldătoarea Sfântului Botez; s-a în tunecat însă lucrarea bunătății Sale din pri cina greşelilor mele. Pentru aceea, precum aşteaptă zorii drumețul rătăcit noaptea în pădure, aşa şi eu însetez de razele tale, Bu nule, ca să nu pier cu totul:

Vino dar, la cel Pecetluit cu numele Tău cel înfricoşat;

Vino dar şi uşurează cugetul chinuit şi pârjolit fără cruțare;

Vino şi înnoieşte întru mine chipul Tău ce S-a întunecat;

Vino şi risipeşte nălucirile cele născute din păcat;

Vino şi mă învață să împărtăşesc dureri le cele străine;

Vino şi pleacă-mă să iubesc întreaga Ta zidire;

Vino şi dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 10:

Duhul Sfânt naşte a doua oară pe om spre viața veşnică. Duhul Sfânt însufleţeş te pe mucenici, sfinţeşte preoții, încununea ză pe cei drepți, face din pâine şi vin însuşi Dumnezeiescul Trup şi Sânge. O, adâncul bogăției şi înțelepciunii lui Dumnezeu! Dă-ne cununa darurilor Tale: Dragostea veşni că şi atotiertătoare, care se întristează pen tru vrăjmaşi şi vrea ca toți să fie mântuiți, ca lămuriți fiind prin ea, ca nişte fii ai luminii să strigăm: Aliluia!

Icosul 10:

Cine ne va despărți de dragostea lui Dum nezeu? Scârba, sau strâmtoarea, sau prigoana, sau foamea, sau golătatea, sau nevoia, sau sa bia? Dacă ne vom lipsi chiar de toate cele de pe pământ, avem moştenire nepieritoare în ceruri: ci dă-ne, Doamne, să Te iubim nu cu cu

vântul sau cu limba, ci cu fapta nemincinoasă şi cu nevoința întregii vieți:

Vino, Atotputernicule Duh, şi ne sporeş te credința atotbiruitoare;

Vino şi ne dă îndrăzneala în rugăciune;

Vino si încălzeşte inimile,7 ca să nu se răceaşcă dragostea noastră din pricina prea multor fărădelegi;

Vino şi dă-ne să nu cădem în vreme de prigoană şi de batjocorire a credinței;

Vino şi ne păzeşte de ispite peste puteri si de sminteli;

Vino şi înviază inimile noastre prin înrourarea Ta;

Vino, tămăduieste-ne, sfinteste-ne si ne ridică, Bunule, cu harul Tău;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi te sălăşlueşte întru noi!

Condacul 11:

Acestea zice Domnul: „Vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, şi fiii şi fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voştri visuri vor visa, iar tinerii voştri vor vedea vedenii". Duhu-

le Prea Dorit, dă-ne doar o fărâmitură de la masa fiilor celor aleşi ai Mângâierilor Tale, celui care cu umilință strigăm: Aliluia!

Icosul 11:

Acolo unde ai răsărit, fie şi doar pentru o clipă, în locul cel de taină al sufletului, stră lucind ca un fulger, neuitată este frumuse țea descoperirii Tale, prin care se preschim bă, cu preschimbare dumnezeiască şi înfri coşată cuviință, făptura cea din tină. învred-niceşte-ne Bunule Mângâietor, încă din via ța pământească să Te vedem cu inima cura tă, noi, cei care strigăm:

Vino, Fulger Dătător de lumină veşnici ei;

Vino şi luminează-ne cu strălucirea cea neînserată;

Vino,7 Vistiernicul smereniei si/ Veselia celor blânzi;

Vino, Apă Vie, răcoreşte-ne arşița pati milor;

Vino, că departe de Tine nu aflăm liniş te si/ tihnă;7

Vino, că împreună cu Tine pretutindeni este împărăția Cerurilor;

Vino şi întipăreşte-ne în suflet chipul Tău cel ca de soare;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 12:

Râu nesecat al harului, Cel Ce ierți pă catele, Duhule Sfinte! Primeşte rugăciu nea noastră pentru întreaga lume, pentru cei credincioşi şi pentru cei necredincioşi şi pentru fiii neascultării; şi pe toți adună-i în împărăția Sfintei Treimi, ca să se ruşine ze de Tine şi cel din urmă vrăjmaş - moar tea - iar lumea, renăscută din focul cel cură-titor, să cânte cântarea cea nouă a nemuri-rii: Aliluia!

Icosul 12:

Văd cu duhul cetatea lui Dumnezeu - Ie rusalimul Ceresc - ca pe o mireasă împodo bită, cu chip de soare, în sărbătoare. Aud săi-

tarea drepților la Cina Domnului, aud gla surile îngerilor şi pe prea luminatul nostru Domn între aleşii Săi, iar durerea, întrista rea şi suspinarea fug. împărate Ceresc, Du-hule Sfinte, învredniceşte-ne prin înşepti-ta cunună a darurilor Tale să ne împărtăşim în Domnul de bucuria veşnică, noi, cei care strigăm:

Vino,7 Bunule,7 si trezeşte în noi setea de viață de dincolo de mormânt;7

Vino şi aprinde în inimile noastre dori rea vieții veacului celui adevărat;7

Vino şi ne descoperă bucuria împărăției celei ce va să vină;

Vino şi dă-ne strălucirea ca zăpada a curătiei;7

Vino şi umple-ne cu strălucirea Dumnezeirii;

Vino si ia-ne la nunta mielului;7

Vino şi ne învredniceşte să împărățim în slava Ta cea veşnică;7

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul 13:

(acest condac se zice de trei ori)

0, noian purtător de lumină al iubirii ce lei mântuitoare,7 Duhule Făcător de viață!/ încălzeşte cu suflarea venirii Tale neamul omenesc cel înghețat întru fărădelegi, gră beşte pieirea răului cu nepătrunsele Tale ju decăți şi ne descoperă cum să prăznuim în veşnicie/ adevărul cel Dumnezeiesc,7 astfel ca să fie Dumnezeu totul întru toate,7 si/ cele ce-reşti şi cele pământeşti şi cei izbăviți din iad, dimpreună să cânte: Aliluia!

Acest condac se zice de trei ori.

Apoi se zice iarăşi **Icosul** 1: îngerii cu fețe luminoase... şi **Condacul 1:** Veniți toți credincioşii să preaslăvim... Apoi se face ot-pustul.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREA SFÂNTUL DUH-DUMNEZEU

O, Duhule Sfinte! Cel ce umpli întrea ga lume şi dăruieşti viaţă tuturor, îndepăr-tându-Te de oamenii cei întinaţi. Cu umi linţă mă rog Ţie: nu Te mânia de necurăţia sufletului meu, ci vino si Te sălăsluieste în-tru mine şi mă curăţeşte de toată întinăciu-nea păcatului ca, prin ajutorul Tău, să petrec cealaltă vreme a vieţii mele întru pocăinţă şi în lucrarea faptelor celor bune, şi aşa să te preamăresc împreună cu Tatăl şi cu Fiul, în vecii vecilor. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI

SFIN TITULUIj MUCENIC CIPRIAN

(Izbăvitor de farm ece, vrăji, deochiuri şi alte lucrări diavoleşti)

C el ce m ai înainte a fost vrăjitor, apoi s -a arătat A rhiereu slăvit prin cinstita fecioară Iustina

- POVĂȚUIRE -

Diavolul, din cele mai vechi timpuri, a avut oamenii săi apropiați, a avut slujito rii săi. Aceşti slujitori apropiați ai satanei sunt vrăjitorii. Ei s-au lepădat de bunăvoie de Dumnezeu pe păm ânt şi s-au închinat sa tanei. Pe satana l-au întronat ca dumnezeu. Vrăjitorii nu se mai roagă lui Dumnezeu, ci lui satana. Satana fiind spirit şi având puteri foarte mari, l-a rugămintea vrăjitorului înde plineşte fe l d e fe l de răutăți asupra oam eni lor. Vrăjitorul, cu puterea diavolului, poate să fa că următoarele răutăți asupra oamenilor:

să despartă pe soț de soție, să fa că pe cineva căsătorit să-şi urască soția şi să se apropie de altă fem eie prin preacurvie, să fa că pe cineva să cadă într-o patim ă ca beție, curvie, mânie, ură etc.; să lege pe cineva să nu mai aibă re lații conjugale cu fem eia sa; poate să întune ce mintea unui om până la nebunie; poate să fa că să vină pagube foarte mari asupra unei familii, să om oare sau să îmbolnăvească ani male; poate să fa că să dispară ceva din casă; poate să fa c ă rău aşa de m are încât să ajun gă până la crimă, să-i tulbure mintea cuiva până la sinucidere; poate să fa că numai tul burare într-o fam ilie aşa încât viața fam iliei să fie un calvar.

Deci vrăjitorul, cu puterea satanei, p oa te să fa că foa rte mult rău. De ce numai rău? Pentru că diavolul este izvorul răului, este răul prin excelență. Se înşală foa rte mul ți când socotesc că prin vrăjitorii pot fa ce şi bine, justificându-se prin magia albă. Adică magia albă fa c e bine omului, iar magia nea gră fa ce rău, spun ei. însă realitatea este cla ră; diavolul niciodată nu are iubire, nu are dragoste fa ță de nimeni, ci caracteristica lui

principală este răutatea.

Orice bine aparent este un rău mascat. Zicea cineva odată că s-a dus la un vrăjitor

pentru a fa c e bine cuiva, pentru a practica o magie albă, respectiv să-l fa că să se căsă torească pe acel om care înaintase în vârstă şi nu era căsătorit. Au procedat după rețeta vrăjitorului şi după puțin timp a făcu t o per soană de l-a îndrăgit aşa de mult încât îl obli ga să se căsătorească, manifestându-i o dra goste ieşită din comun. După o scurtă peri oadă s-au căsătorit. După căsătorie persoa na respectivă nu a mai mers la vrăjitor pen tru a-i susține căsătoria tot cu puterea dia volului. Trecând aproximativ 3-4 luni de că sătorie, la un moment dat, persoana respec tivă parcă se trezise dintr-un somn, parcă îi luase cineva o ceață de pe ochi şi a realizat fapta pe care o săvârşise. Imediat, a doua zi, s-a şi despărțit. Iată ce putere m are are dia volul prin vrăjitoriile sale, încât îl fa c e pe om să nu mai judece normal. Paradoxal, toată lu mea observă obiectiv mersul rău al unui om vrăjit, pe câtă vreme omul respectiv socoteş te că este foarte normal, că oamenii aceia se

însală. Normalul îi devine anormal si invers. în concluzie, trebuie să ne ferim ca de fo c a merge la diferiți vrăjitori care induc oam e nii în eroare promițându-le că îi vor ajuta cu puterea lui Dumnezeu. Ajutorul adevărat şi binele adevărat vine numai de la Dumnezeu. Diavolul îi dă omului numai aparențele aces tei realități.

Toate relele care vin din farm ece şi vră jitorii au efect asupra unui om sau a unei f a milii numai dacă este necredință asupra lor.

Dacă oamenii se vor spovedi regulat, vor ține post în casă miercurea şi vinerea, vor merge la sfintele slujbe duminica şi în sărbă tori, se vor ruga zilnic acasă, vor fa c e sfeşta nii şi slujbe acasă, cu siguranță farm ecele şi vrăjitoriile nu vor putea să le fa că rău. Dar dacă nu se vor fa ce toate aceste lucruri, vrăji-le au efect în casă.

Una din rugăciunile cele mai puternice împotriva vrăjitoriilor este Acatistul Sfântu lui Ciprian.

Atunci când cineva observă că i s-au făcu t farm ece de către unii oameni răi, să fa că ur m ătoarele lucruri pentru a scăpa:

- să m eargă la cel puțin 3 mănăstiri sau biserici unde se fa ce slujbă zilnică şi să dea un acatist cu numele celui care are farm ece; - să citească 40 de zile la rând Acatistul Sfântului Ciprian. Dacă farm ecele suntfoarte puternice, cel mai bine ar fi să postească toa te cele 40 de zile dacă nu, cel puțin luni, mier curi şi vineri;

- unde există înțelegere în familie, acest acatist poate fi citit de mai mulți din casă - atunci are putere mai mare;

- să cheme un preot sau doi acasă şi să-i fa că sfeştanie, să le citească toate rugăciuni le din Moliftelnic;

- să fa că tot posibilul să nu aibă nici un contact cu persoana pe care o bănuieşte că i-ar fi făcu t farm ece, să nu primească nimic de la ea şi să nu-i dea nimic;

- dacă s-a ajuns într-un grad foarte avan sat de vrăjitorii, iar casa şi persoana care îi fa ce acest rău este aproape sau vecină cu ea, să fa c ă tot posibilul de a părăsi locul respec tiv m ăcar o perioadă de timp;

- să se spovedească sincer, din toată ini ma la un duhovnic bun, să fa că o spovedanie

gen erală;

- postul este foa rte important în scoate rea diavolilor.

Mântuitorul Iisus Hristos a spus ucenici lor că „acest soi de diavol nu poate fi scos afa ră decât numai cu post şi rugăciune".

Aşa cum am amintit mai înainte, trebu ie să postim luni, miercuri şi vineri. Iar când vrea să fa c ă o perioadă de 40 de zile de citire a acatistului să țină toate aceste zile de post şi să dea şi la alții să se roage în acel timp.

Nu trebuie lăsat niciodată prea mult timp când observăm că avem făcu te farm ece în casă, deoarece cu cât trece mai mult timp, cu atât mai mult va fi necesar un efort mai m are pentru a scăpa de ele.

Pentru izbăvirea de farm ece iarăşi sunt recom andate metaniile. Spre exemplu f a cem 20-50 metanii la Sfinții Ciprian şi Ius tina, cu form ula „Sfinților Ciprian şi Iustina rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcăto sul şi depărtați, sfinților, toate vrăjile satanei de la mine".

Alți sfinți izbăvitori de farm ece mai sunt Sfinții Haralambie şi Marina care au călcat

pe diavol în picioare.

De asemenea, este indicat să se fa că cât mai multe metanii, 30-50 sau mai multe, la aceşti sfinți, cu form ula: „Sfinte Sfințite Mu cenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul, ajută-mă, Sfinte şi de părtează toate farm ecele şi vrăjitoriile, toate duhurile satanei care sunt asupra m ea".

Iar la Sfânta Marina zicem: „Sfântă Muceniță Marina roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul, ajută-mă, Sfântă, şi depăr teză de la mine toate duhurile satanei, toa te farm ecele şi vrăjitoriile care sunt asupra m ea".

Pentru izbăvirea de farm ece mai este re comandabil Sfântul Maslu.

Să se fa c ă cel puțin 7-9 sau 12 Masluri la cel care are farm ece asupra sa. Dacă nu p oa te să fie prezent, m ăcar să aibă pomelnic pen tru a fi pomenit.

Să aibă acasă apă sfințită şi ulei de la Sfântul Maslu. Cu uleiul să se ungă în fiecare dimineață şi cu apa, de asemenea, să ia în fie care dimineață pe nemâncate, să stropească prin casă şi pe haine.

Atunci când cineva observă un lucru ciu dat făcu t care are făcu te farm ece asupra lui să nu-l atingă, să-l stropească cu apă sfințită şi să-l arunce evitând atingerea lui. Dacă ob servăm aruncat la uşă ceva suspect, de ase menea, să procedăm la fel, stropind cu apă sfințită.

în concluzie, farm ecele se prind în fam ilia şi în casa unde nu există o credință puterni că. Dacă vom fa c e toate recomandările Bise ricii, vom scăpa.

Se citesc mai înainte Rugăciunile de la începutul Acatistului Sfântului Acoperământ
(vezi pag. 149).

Condacul 1:

Cela ce mai înainte ai fost învățător rău tății, şi te-ai arătat Arhiereu prin cinstita fe cioară Iustina, şi ca un păstor înțelept, din spinii înşelăciunii ai înflorit ca o floare prea frumoasă, şi pe noi credincioşii, ne-ai um plut cu miresmele tămăduirilor şi de raze le minunilor tale,7 întăreste/ -ne ca să-ti/ cân-tăm ție: Bucurăte, sfințite mucenice Cipria-

ne, pururea slăvite!

Icosul 1:

Minunată s-a arătat viața ta, Sfinte, că din pruncie slujirii idoleşti ai fost închinat, dar cunoscând Domnul râvna ta după cunoaşte rea cea adevărată, ți-a descoperit ție prin-tr-o fecioară curată pe Hristos-singur-Ade-vărul, de care taină şi pronie dumnezeiască minunându-ne, cu credință cântăm tie:

Bucură-te, cel ce ai înfrânt slujirea idolească;

Bucură-te,7 că ai vădit înşelăciunea$_J$ diavolească;

Bucură-te,7 că de cunoştința$_{JJ}$ adevărului ai râvnit;

Bucură-te, cel ce şi în păgâneasca cunoş tință$_j$ te-ai arătat iscusit;7

Bucură-te, cel ce diavoleşti meşteşuguri şi vrăjitorii ai cunoscut;

Bucură-te, că toate acestea mai apoi de ocară le-ai făcut;

Bucură-te, că poți să ne scapi de ispita diavolească;

Bucură-te,7 că ne izbăveşti/ de rătăcirile eretice;

Bucură-te, că ne arăți calea spre adevăr;

Bucură-te, că rugăciunile tale de tot răul ne scapă;

Bucură-te, ajutorul celor înviforați; Bucură-te, că lumina ta tuturor o împărți; Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 2:

Cu meşteşugurile vrăjilor tale, multe pa gube şi răutăți ai săvârşit la început; dar apoi la cunoştința adevărului venind, ai răs cumpărat vremea, aducând din rătăcire pe mulți la Hristos, si învătându-i să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

Cartagina, Antiohia şi Egiptul te-au hră nit din pruncie cu cunoştința diavolească şi cu spurcata învățătură a slujirii idoleşti, dar Domnul cu negrăită milostivirea Sa cea ne

biruită de păcatele omeneşti, printr-o fe cioară curată ți-a rânduit întoarcerea; pe care milostivire slăvindu-o, ție, celui ce te-ai învrednicit a o dobândi,7 îti_j cântăm:

Bucură-te, că Dumnezeu te-a întors de la păgânească slujire;

Bucură-te, că aşa ai cunoscuta Sa milostivire;

Bucură-te, îți aducem noi, închinătorii lui Hristos;

Bucură-te, căci întorcându-te, pe mulți la Dumnezeu i-ai întors;

Bucură-te, că şi azi eşti pildă vie celor rătăciți; Bucură-te, că luminezi calea celor de eresuri orbiți;_j7

Bucură-te, că păzeşti Biserica oilor cu vântătoare de rătăcire;

Bucură-te, că o aperi pe Ea de dosădire;

Bucură-te,7 îti_j cântăm tie_j cu umilință;_j7

Bucură-te, izbăvitorule de vrăjmaşul cel rău;

Bucură-te, tămăduitorule al celor ce ca ută sprijinul tău;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 3:

în chip minunat ți-a rânduit Dumnezeu întoarcerea de la slujirea păgânească, Sfin te, că mai întâi a ales o fecioară curată cu nu mele Iustina care, prin propovăduirea dia conului Prailie, aflând taina întrupării lui Hristos si Sfânta Sa învățătură, de la păgâ-nătate a venit la creştineasca credință, în-vățându-se a slăvi pe Dumnezeu şi a-I cân ta Lui: Aliluia!

Icosul 3:

Ca într-un pământ bun căzând sămânța propovăduirii lui Hristos în inima Iustinei a adus mult rod, căci aceasta împreună cu pă rinții săi a venit la Hristos, slujindu-I Lui în rugăciune, în post şi în înfrânare, pe care lu cru minunat văzându-1 ne uimim, si întele-gând în ce chip tainic orânduieşte Dumne zeu întoarcerea celor aleşi ai Săi la lumină, şi cântăm ție, celui ce îndelungă vreme ți s-a pregătit cărare:

Bucură-te, că Domnul te-a cunoscut pe

tine a fi vas ales;

Bucură-te, că mai întâi Iustina, fecioara cea curată, pe calea Domnului a purces;

Bucură-te, că printre-însa ți s-a pregătit cărarea întoarcerii la Hristos;

Bucură-te, că Iustina întâi pe părinții săi de la păgânească slujire i-a întors;

Bucură-te, că Iustina Mireasă aleasă a lui Hristos s-a dovedit;

Bucură-te, că Lui în post şi multă rugă ciune I-a slujit;

Bucură-te, că sufletul ei s-a arătat pă mânt cu multă rodire;

Bucură-te,7 că ne-a învătat$_{J}$ a ne închina Ziditorului, nu la a Sa zidire;

Bucură-te,7 că si$_{J}$ azi dati$_{J}$ lumină celor îndoielnici;

Bucură-te, că la voi aleargă cei ce în cre dință$_{j}$ se arată şovăielnici;$_{j}$7

Bucură-te şi împreună cu Iustina roa-gă-te pentru noi;

Bucură-te, că prin rugăciunile voastre ne izbăvim din nevoi;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 4:

Văzând râvna cea mare a fecioarei către Hristos, căci pe mulți începuse a-i întoarce de la păgânească slujire, urătorul de bine şi al oamenilor, a pornit asupră-i cumplit răz boi al răutătii, dar ea întărindu-se cu Sem-nul Crucii, prin rugăciune zdrobea puterea diavolului, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Cu multă iscusință a socotit vrăjmaşul neamului omenesc a o abate pe Iustina de la calea mântuirii, dar nu a priceput vicleanul că astfel lucra întoarcerea spre mântuire şi spre dumnezeiasca slujire încă şi a altor vase ale lui Dumnezeu, si cursă înşelătoare cu meşteşug întinse ei, prin tânărul Agla-id Scolasticul voind a o vâna pe dânsa spre petrecerea cea în necurăție. Dar, întărită fi ind de puterea lui Hristos, păzită a fost de toată spurcăciunea, pentru care şi noi, ui miți de înțeleptele orânduiri ale lui Dum nezeu, grăim ție:

Bucură-te, că nimic nu au izbutit cursele diavoleşti asupra fecioarei celei curate;

Bucură-te, că prin Aglaid Scolasticul, buna ta râvnă trebuia să se arate;

Bucură-te, că asa orânduieste Dumne-zeu cărările mântuirii;

Bucură-te, că ne înveți pe noi a fi tari şi statornici la vremea ispitirii;

Bucură-te, că fecioara de uneltiri viclene nu s-a arătat ispitită;

Bucură-te, că prin darul cerescului ei Mire, de tot răul a fost păzită;

Bucură-te, că meşteşugitele curse nu au înselat-o;

Bucură-te, că mieluşeaua lui Hristos, statornică buna sa râvna a arătat-o;

Bucură-te, că pilda ei trebuie să ne stea înainte;

Bucură-te, Sfinte că ai prețuit curățenia ei cuminte;

Bucură-te, că prin ale voastre rugăciuni, suntem apărați de multe ispite;

Bucură-te şi ale noastre rugăciuni fă-le înaintea Domnului bine primite;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 5:

Neputând Aglaid nici cu ademeniri vi clene şi nici cu sila a o atrage pe fecioară de la păzirea curăţiei sale, a alergat la tine, Ci-priane prea slăvite, care pe atunci erai cu noscut ca jertfitor idolesc şi mare vrăjitor şi fermecător,7 căci asa/ orânduise Dumnezeu taina întoarcerii tale la Hristos, de care ne grăită înţelepciune, noi minunându-ne, cân tare aducem Lui: Aliluia!

Icosul 5:

Cu necurata putere a vrăjilor tale ai în cercat atunci, Cipriane, a ispiti curăţia fe cioarei Iustina, ca să o pleci pe ea spre do rirea cea aprinsă, spre necurăţia lui Aglaid, şi s-a tulburat sufletul curat al fecioarei de războiul pe care diavolul îl ridicase asupra ei; dar întărindu-se cu semnul Crucii Sfin te şi cu puterea rugăciunii, a biruit săgeţi le aprinse, cele pornite împotrivă-i. De care lucru aflând, amar te-ai întristat, dar noi cântăm ţie:

Bucură-te, Cipriane, că întristarea aceas ta spre bucurie s-a arătat roditoare;

Bucură-te, că s-a păzit curăția neprihă nitei fecioare;

Bucură-te, că s-a frânt boldul satanei prin Cinstita Cruce;

Bucură-te, că şi azi rugăciunea ta biruin ță împotriva diavolului aduce;

Bucură-te, că si nouă credința Iustinei spre pildă ne sta înainte;

Bucură-te, că şi ție însuți, spre ajutor s-a făcut, Sfinte;

Bucură-te, că aşa ai cunoscut amăgirea vrăjilor idoleşti;

Bucură-te, că acum, cu rugăciunile tale, toată puterea celui rău biruieşti;

Bucură-te, că pe voi sfinților Ciprian şi Iustina, vă chemăm în ajutor;

Bucură-te, că v-ați făcut biruitori asupra tuturor rătăcitilor;

Bucură-te, că prin tine s-a vădit zădărni cia credințelor păgâneşti;

Bucură-te, că si azi farmece si descânte-ce ca spurcate vrăjitorii le vădeşti;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 6:

Văzând biruindu-se meşteşugirea vrăji-lor tale cu puterea Crucii ți-ai înnoit atacuri le împotriva fecioarei Iustina, căci aşa a voit Domnul ca să se vădească marea neputin ță şi înşelăciunea uneltirilor diavoleşti, şi să se arate puterea Numelui lui Hristos, ca vă zând minunea, toți să-L lăudăm pe El, cân tând: Aliluia!

Icosul 6:

Smerindu-şi trupul său cu postul şi ru găciunea, cu haină aspră îm brăcându-se, Iustina a biruit atacurile pe care mai vâr tos diavolul le pornise împotriva ei. Iar el, uneltind cu vicleşug ca şi oarecând pe Eva să o amăgească, sub chipul unei fe mei venind, cu amăgitoare vorbe încerca să o ispitească ca şi cum ar fi voit să ur meze vieții şi curăției ei. Dar acest chip de ademenire înțelegându-1 Iustina, a bi ruit uneltirile lui, pentru care noi grăim:

Bucură-te, Cipriane, că stăruind în pri

gonirea fecioarei ai vădit puterea rugii;

Bucură-te, că fecioara nu s-a amăgit de duhul înşelăciunii;

Bucură-te, că prin stăruința ta în prigoni re, ca şi oarecând Pavel, statornic te-ai arătat;

Bucură-te, că statornicia ta în rău, înde lung iubitorul de oameni Dumnezeu a răbdat;

Bucură-te, că mai înainte a cunoscut Domnul că vei fi statornic si în credință;

Bucură-te,7căci ca si Pavel ai vădit că cele rele le lucrai doar din neştiință;jj7

Bucură-te, că prin fecioara cea curată Hristos te-a luminat;

Bucură-te, că prin ea *Calea, Adevărul* şi *Viața* ai aflat;

Bucură-te, că şi pe cei ce sunt întru întu nericul rătăcirii, îi luminezi;

Bucură-te, că acum în lumina cerească te desfătezi;

Bucură-te şi ne întoarce pe noi din ori ce rătăcire;

Bucură-te, îți cântăm ție, căutând prin tine mântuire;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 7:

Aflând că prin acea vicleană uneltire ni mic nu a sporit diavolul împotriva curăției Iustinei, ai voit să afli cu ce putere îl biru-ieşte ea, zdrobind toate meşteşugurile lor şi ți s-a adeverit că nu poate diavolul nici a privi spre semnul Crucii, căci foc ce-1 arde şi departe îl goneşte ea este împotrivă-i; ast fel ai început, o, Cipriane a înțelege puterea cu care se înarmează toți închinătorii Crucii când aduc ei cântarea de laudă: Aliluia!

Icosul 7:

Scârbit ai fost mai întâi, o Sfinte, când ai văzut că puterea vrăjilor diavoleşti, pe care le credeai neînvinse încă din pruncia ta, este biruită de o fecioară neputincioasă cu firea; dar apoi mintea ta cea doritoare de desă vârşita cunoaştere a început să se lumine ze prin cunoştința Adevărului; de care bu-curându-ne îți cântăm:

Bucură-te, vas primitor de adevarată lumină;

Bucură-te,7 că ai venit la cunoştința$_{JJ}$ ade-

vărului printr-o fecioara creştină; Bucură-te, cel ce din pruncie ai dorit cu
noaşterea cea adevărată;

Bucură-te, că astăzi dracii de frica ta tresaltă;

Bucură-te, că ai înfrânt puterea cu care
ei odinioară te-au supus;

Bucură-te, că lumea de uneltirile diavo leşti e păzită;

Bucură-te, că prin aceasta credința noas tră e întărită;

Bucură-te, corabie, ce ai înfruntat marea cea înfiorată;

Bucură-te, că lumina lui Hristos, ca un far în furtună ti-a fost arătată;

Bucură-te, că şi pe noi, păcătoşii, ne aduci la liman liniştit;

Bucură-te, că pe mulți să smulgi, din al patimilor noian, ai izbutit;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 8:

Voind să te amăgească diavolul cu unel tirile lui a iscodit altă înşelăciune şi mai vi

cleană ca să vă amețească pe toți. Astfel s-a prefăcut luând chipul Iustinei şi a intrat la Aglaid; acesta crezând că nălucirea e adevă rata a strigat-o pe nume, dar minune: numai la auzul numelui fecioarei nălucirea s-a ri sipit. Şi noi înspăimântați fiind, cântăm lui Dumnezeu Celui ce a dat o așa putere oame nilor bineplăcuți Lui: Aliluia!

Icosul 8:

Cu spaimă cumplită a alergat Aglaid la tine, Cipriane, spunându-ți cele petrecute, iar tu, ruşinat, fiindcă se vedea zădărnicia si amă-girea vrăjilor tale, ai încercat nenumărate alte chipuri de asemănare ca să-l poți face pe Agla id sau pe tine însuți să vă puteți apropia de casa Iustinei. Dar fiind voi cu cuget necurat ni mic nu ati izbutit, căci însusi Mirele Cel Ceresc păzea curăția prea înțeleptei fecioare; pentru care noi cu umilință cântăm:

Bucură-te, că nu ai amăgit-o nicidecum pe fecioara cea curată;

Bucură-te, că prin statornica Iustina multe taine s-au vădit;

Bucură-te, că mai întâi puterea diavolu lui a fi neputincioasă s-a dovedit;

Bucură-te, că puterea nebiruită a lui Hristos si al Crucii Sale s-a arătat;

Bucură-te,7 că ai cunoscut cum întăreşte/ Dumnezeu pe Sfinții Săi în chip minunat;

Bucură-te,7 că si/ azi credințele/ rătăcite din lume izgoneşti;

Bucură-te şi ne înarmează pe noi prin credință împotriva celui rău;

Bucură-te şi ne dă biruință împotriva dia volului, nouă, celor ce chemăm numele tău;

Bucură-te şi împreună cu fecioara cea curată scăpa-ne de ispitele cele neaşteptate; Bucură-te şi cursele lui Veliar sfarâmă-le si/ fă-ni-le nouă arătate;7

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 9:

Neizbutind nimic împotriva credinței ce lei neclintite a Iustinei şi a curăției ei prin în cercarea de a o arunca în prăpastia iubirii de plăceri trupeşti, ai căutat a o supune pe dân

sa prin ispitirile durerii pornind asupră-i, ca şi oarecând asupra lui Iov, mulțime de nenoro ciri; dar ea neîncetat rugându-se ca şi David grăia: Nu voi muri, ci vie voi fi şi voi povesti lu crurile Domnului. Şi pentru toate proslăvea pe Dumnezeu cântându-I: Aliluia!

Icosul 9:

Dar nu numai asupra ei, ci şi asupra ru deniilor ei şi a toată cetatea slobozind bles temul, ai adus, o, Cipriane, vătămare, din mânia cea neîmblânzită şi din ruşinea cea multă ce ti se făcuse, încât mulți cetăteni au mers la Iustina voind a o sili pe ea să nu se mai împotrivească lui Aglaid, pentru a izbă vi cetatea de mulțimea vrăjilor tale; dar ea nu prin însoțire necurată, ci prin curate şi fierbinți rugăciuni, a izbăvit pe toți de tot răul, batjocorind meşteşugurile vrăjitoreşti; pentru aceea cu toți văzând minunea lău dăm pe Dumnezeu şi cântăm ție:

Bucură-te, că nici iscoadele cele rele la rău nu au înduplecat-o;

Bucură-te, că Iustina s-a dovedit slujirii lui Hristos vas plecat;

Bucură-te,7 că mulțiJ din aceia au cunos-cut pe Hristos, prin minunata ei tămăduire;

Bucură-te, că întreaga cetate a luat prin-tr-însa izbăvire;

Bucură-te,7 că mulțiJ au venit atunci la credința;j7

Bucură-te,7 că tu însutiJ ai fost zdruncinat în întreaga ta ființă;

Bucură-te, că pentru a doua oară ai fost puternic cutremurat;

Bucură-te, că încrederea în puterea vră-jilor tale ți s-a destrămat;

Bucură-te,7 că asaJ a binevoit Dumnezeu prin minunata fecioară a-ți lucra mântuirea;

Bucură-te, că ne înveți pe noi a răbda în delung când suntem ispitiți;

Bucură-te, că ne întăreşti pe noi a rămâ ne în credință statornici si neclintiți;

Bucură-te, sfințite mucenice, Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 10:

Ruşinat fiind, Cipriane, de înfrângerea ce ai suferit-o printr-o tânără fecioară, tu, cel

mult învățat şi iscusit foarte în lucruri vră jitoreşti şi înştiințându-te că toate meşteşu gurile viclene cu puterea Crucii şi cu nume le lui Hristos au fost biruite,7 ti/-ai venit întru simțire şi întru cunoştința Adevărului şi ai început a dosădi pe draci, slăvind pe Dum nezeu şi cântându-1 Lui: Aliluia!

Icosul 10:

Văzând că te-ai trezit din somnul şi în tunericul neştiinței şi cu mânie sfântă îl ocărăşti, acum şi pe tine, slujitorul idoleş-tii închinări şi al diavoleştilor meşteşuguri vrăjitoreşti, ca să te piardă s-a pornit dia volul cu putere multă, încercând să te uci dă şi, neavând tu nici un ajutor de la nimeni să te izbăvească,7 ti/-ai adus aminte de sem-nul Crucii, prin care se împotrivea Iustina şi, chemând numele lui Hristos ai biruit pu terea diavolului, de care lucru prea minu nat,7 cutremurati/ fiind,7 cântăm tie:/

Bucură-te, Cipriane, ca prin fecioara Iustina ai venit la chemarea Numelui lui Hristos;

Bucură-te, că întru Numele Lui ai zdro bit pe diavolul ce se pornise împotriva ta mai vârtos;

Bucură-te, că ai aflat Lumina cea adevărată;

Bucură-te, împreună cu fecioara cea cu rată;

Bucură-te, că spre spurcată însoțire n-ai putut să o pleci;

Bucură-te, că în Lumina lui Hristos, acum împreună cu ea petreci;

Bucură-te, şi ne întăreşte şi pe noi în chemarea Numelui lui Hristos;

Bucură-te, că ni L-ai arătat nouă a fi dar prea luminos;

Bucură-te, că şi prin tine a sporit Biseri ca cea biruitoare;

Bucură-te, că te-a câştigat la credință Iustina, cea curată ca o floare;

Bucură-te, şi ne învață şi pe noi a păzi curăția;

Bucură-te, şi izbăveşte din nevoi pe cei ce iubesc fecioria;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 11:

Arzându-ți toate cărțile tale cele vră jitoreşti înaintea credincioşilor, ai alergat la Episcopul creştinesc, cerându-i lui să te unească prin Botez cu Dumnezeul Iustinei şi

având tu inimă înfrântă şi cu multă plânge re pentru toate relele ce le-ai făptuit în via ța ta de până atunci, primit ai fost în turma lui Hristos; căci a cunoscut Episcopul buna ta râvnire. Şi precum te-ai arătat odinioară grabnic la rău, te-ai dovedit apoi aprig râv-nitor şi slujitor vrednic al Dumnezeului Ce lui adevărat, neprididing a-I aduce Lui neîn cetat cântarea: Aliluia!

Icosul 11:

Cu mare osârdie ai alergat, Cipriane, pe calea cea strâmtă şi anevoioasă, după ce ai aflat că Hristos este calea cea adevărată, dorind să răscumperi vremea petrecută în spurcata slujire idolească şi totdeauna plân gând pentru faptele cele rele de mai înain te. Drept aceea ai mers din putere în pute re şi din bunătate în bunătate, încât degrabă te-ai învrednicit a primi nu numai Botezul, ci ai păşit din treaptă în treaptă până la cin stea de Episcop, păstorind cu râvnă turma lui Hristos. Iar pe fecioara Iustina, diaconi-ță şi igumenie într-o mănăstire de fecioare

ai făcut-o. Pe care cinstită înălțare văzând-o cu bucurie cântăm ție:

Bucură-te, Cipriane, că așa răsplătește Dumnezeu inima curată;

Bucură-te, că a cunoscut Dumnezeu râv na ta după cunoștința cea adevărată;

Bucură-te, că asa miluieste Dumnezeu pe cei ce îndelungi ispitiri suferă;

Bucură-te,7 că asaȷ te-ai arătat Arhiereu prea sfințit;

Bucură-te, că și pe Iustina vrednică diaconiță slujirii lui Hristos ai înălțat-o;

Bucură-te, că igumenie și povățuitoare siȷ altor fecioare ai dat-o;7

Bucură-te, că ai păstorit turma lui Hris tos cu multă râvnă siȷ silire;7

Bucură-te, că și noi alergăm la tine, ca la un adevărat păstor, cu multă dorire;

Bucură-te și ne povățuiește pe noi pe ca lea mântuirii;

Bucură-te și fii lângă noi mereu în cea sul ispitirii;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 12:

Prin râvna ta şi a fecioarelor cele cura te povățuite de înțeleapta Iustina se deşăr-ta slujirea idolească, iar slava lui Hristos se înmulțea. 0 viață ca aceasta a ta şi sârguin-ța cea pentru slujirea lui Hristos şi pentru mângâierea sufletelor omeneşti văzând-o diavolul, scrâşnea împotrivă-ți voind cu ori ce chip să te piardă. însă nu ştia pierzătorul că o şi mai mare şi nepieritoare slavă îți pre gătea şi sălăşluire cu cetele Sfinților; ca îm preună cu ei pururea să cânți lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul 12:

Neştiind pierzătorul în ce chip să te piar dă, căci se temea de puterea Crucii, a în demnat pe păgâni să te clevetească înaintea ighemonului, că ai părăsit păgânească în chinare şi slujire idolească, venind la creşti neasca închinare a lui Hristos, şi că pe mulți depărtezi de la spurcata slujire la idoli, spo rind turma lui Hristos. Acestea auzind ighe-

monul şi neputând a te zăticni prin cuvin te meşteşugite, te-a dat la muncire cumplită împreună cu fecioara Iustina. Iar voi, toate răbdându-le şi neplecându-vă la închinarea idolească, ighemonul a poruncit să vă ucidă pe voi prin tăiere de sabie. Iar împreună cu voi s-a învrednicit de cununa muceniceas-că si evlaviosul creştin Teoctist, care văzând moartea voastră cea nevinovată, a mărtu risit şi el pe Hristos. Pentru aceea laude ca acestea aducem ție:

Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi al tur mei lui Hristos păstor nebiruit;

Bucură-te, că şi Iustina fecioara, nevoindu-se alături de tine s-a sfintit;

Bucură-te, că de vicleanul ighemon n-ați fost amăgiți;

Bucură-te,7 că v-ati*j* arătat mărturisitori ai lui Hristos neclintiti;*j*7

Bucură-te, că astfel de cununa mucenicească ati*j* fost învredniciți;*j*7

Bucură-te, că acum prin sfintele tale moaşte*j* multe tămăduiri se dăruiesc;7

Bucură-te, că râuri de daruri se revarsă celor ce te cinstesc;

Bucură-te, că si noi cu mare credință la tine năzuim;

Bucură-te, că prin ale tale sfinte moaşte ajutor şi mântuire nădăjduim;

Bucură-te, şi te roagă pentru noi împre ună cu Sfânta Iustina si Sfântul Teoctist;

Bucură-te, şi primeşte de la noi jertfă de laudă acest smerit acatist;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 13:

O, Prea Sfințite Cipriane, Ierarhul cel cinstit al lui Dumnezeu, nevoitorule prea tare, împreună cu Sfânta muceniță Iustina şi Sfântul mucenic Teoctist, roagă-te lui Hris tos Dumnezeu pentru cei ce pururea te cin stesc şi cu cântări măresc sfântă pomenirea ta şi cu rugăciunile tale, îmblânzeşte pe Stă pânul Hristos, pentru toți mijlocind iertare de greşeli şi izbăvire de toate cursele şi ispi tirile diavoleşti, ca mântuindu-ne să-I cân-tăm împreună cu tine, în vecii nesfârşiți, cântarea îngerească: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori)

Apoi se zice iarăşi **Icosul 1:** Minunată s-a arătat viaţa ta... şi **Condacul 1:** Cela ce mai înainte ai fost învăţător răutăţii...

După aceea zicem această rugăciune:

Rugăciunea Sfântului Ciprian

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Dum nezeul nostru,7 Creatorule si, Chivernisitoru-le a toate, Sfânt şi slăvit eşti; împăratul îm păraţilor şi Domnul domnilor, slavă Ţie. Tu Cel ce locuieşti în lumina cea nepătrunsă şi neapropiată, pentru rugăciunea mea, a sme ritului şi nevrednicului robului Tău, depăr tează demonii şi stinge viclenia lor de la ro bii Tăi; revarsă ploaie la bună vreme peste tot pământul şi fă-1 să-şi dea roadele lui; co pacii şi viile să-şi dea deplin rodul lor; feme ile să fie dezlegate şi eliberate de nerodirea pântecelui; acestea şi toată lumea mai întâi fiind dezlegate, dezleagă şi toată zidirea de toate legăturile diavoleşti. Şi dezleagă pe ro bul Tău (numele) împreună cu toate ale ca sei lui de toate legăturile satanei, ale magi

ei, ale farmecelor şi ale puterilor potrivnice, împiedică Tu, Doamne Dumnezeul părinți lor noştri toată lucrarea satanei, Tu Cel ce dai dezlegare de magie, de farmece, de vrăji şi de toate lucrările sataniceşti şi de toate le găturile lui, şi distruge toată lucrarea viclea nă prin pomenirea Prea Sfântului Tău nume.

Aşa, Doamne, Stăpâne a toate, auzi-mă pe mine nevrednicul slujitorul Tău şi dezlea gă pe robul Tău de toate legăturile satanei şi dacă este legat în cer, sau pe pământ, sau cu piele de animale necuvântătoare, sau cu fier, sau cu piatră, sau cu lemn, sau cu scriere, sau cu sânge de om, sau cu al pasărilor, sau cu al peştilor, sau prin necurăție, sau în alt chip s-au abătut asupra lui, sau dacă din altă parte au venit, din mare, din fântâni, din mormin te, sau din orice alt loc, sau dacă a venit prin unghii de om, de animal, sau gheare de pasă re, sau prin şerpi (vii sau morți), sau prin pă mântul morților, sau dacă a venit prin stră pungere de ace, dezleagă-le pentru totdeau na, în ceasul acesta, Doamne, cu puterea Ta cea mare.

Tu Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu

noşti şi ştii toate, dezleagă, sfărâmă şi dis truge, acum, lucrările magiei, iar pe robul Tău (numele) păzeşte-1 cu toți ai casei lui de toate uneltirile diavoleşti.

Zdrobeşte cu însemnarea cinstitei şi de viață făcătoarei Cruci toate puterile potrivni cilor. Pustieşte, distruge şi depărtează pentru totdeauna toate lucrările magiei, vrăjitoriei şi fermecătoriei de la robul Tău (numele).

Aşa, Doamne, auzi-mă pe mine păcăto sul slujitorul Tău şi pe robul Tău cu toți ai casei lui, şi dezleagă-1 de demonul de amia ză, de toată boala şi de tot blestemul, de toa tă mânia, nenorocirea, clevetirea, invidia, farmecele, nemilostivirea, lenea, lăcomia, neputința, prostia, neînțelepciunea, mân dria, cruzimea, nedreptatea, trufia, şi de toate rătăcirile şi greşelile, ştiute şi neştiu te, pentru sfânt numele Tău, că binecuvân tat eşti în veci. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC PANTELIMON

(Izbăvitor de boli şi suferințe)

- POVĂȚUIRE -

Există boli trupeşti şi boli sufleteşti. Boli le sufleteşti sunt antem ergătoare celor tru peşti. Ele se vindecă cu Taina Sfintei Spove danii, cu multă căință, zdrobire de inimă şi multă rugăciune. Bolile trupeşti, pe lân g ă terapia medicală, pot fi vindecate prin-tr-o terapie spirituală. Orice boală trupeas că are rădăcini spirituale. Un om poate fi bolnav din mai multe cauze. Cauzele sunt: păcatele părinților lui, pe care nu le-au spo vedit sau nu au prim it dezlegare de ele, şi nu le-au alungat din arborele genealogic al neamului respectiv şi s-au răsfrânt asu pra copiilor. O altă cauză sunt păcatele pe care nu le-au spovedit, n-au prim it dezlega

re de ele; sau dacă le-au spovedit, n-au f ă cut canonul pentru ele. Şi o altă explicație ar fi tainele ascunse ale lui Dumnezeu. Câte odată Dumnezeu ne dă câte o boală pentru a ne smeri şi pentru progresul nostru spiritual, dintr-un tact pedagogic.

în concluzie, boala şi suferința trupească au antecedente şi cauze de ordin spiritual.

Pentru a ne putea izbăvi de boli şi a ne fa c e sănătoşi, trebuie îndeplinite aceste mini me rânduieli:

- să ne spovedim din copilărie, toate p ă catele vieții noastre, cu multă sinceritate si multă căință în suflet;

- să facem o dezlegare m are cu părinții şi toți cei care mai trăiesc din arborele gen ealo gic al neamului nostru, deoarece poate ne-au blestemat, sau ei s-au blestem at unul pe al tul în viață, cu voie sau fă ră voie, şi acel bles tem s-a repercutat asupra unui descendent din fam ilie;

- să se facă în mai multe reprize câte 7 - 9 sau chiar 12 Sfinte Masluri, mai ales în posturi. Cel mai mare efect îl are Maslul asupra unei persoane când se face în post. Trebuie să pos

tească atât preoții care fa c Maslul, cât şi cei la care se face cu toată casa lor. Pe un bolnav din familia noastră îl putem ajuta cu rugăciunile noastre, mai ales când postim pentru el;

- dacă Sfântul Maslu nu se poate fa ce per sonal asupra bolnavului din diferite motive, atunci să vină la Slujba Sfântului Maslu cine va din fam ilia lui cu hainele celui bolnav, iar dacă nu se poate nici aşa, m ăcar să aibă p o melnic la Sfântul Maslu;

- dacă există posibilități m ateriale mai bune pentru cel bolnav, este foarte indicat a avea cât mai multe pomelnice la Sfântul Mas lu la cât mai multe mănăstiri şi biserici (cel puțin trei), mai ales acolo unde se fa c e slujbă zilnică şi se face Sfântul Maslu cu mai mulți pre oți;

- cel bolnav să aibă acasă ulei sfințit de la cât mai multe Sfinte Masluri, să-l am estece şi să se ungă cu el pe rănile exterioare, sau p oa te chiar să înghită câteva picături pe nemân cate, acolo unde există boli interne;

- pe lângă aceste rânduieli cu referire la Sfântul Maslu, cel bolnav mai poate să citeas că zilnic (m ăcar 40 de zile la rând) Acatis

tul Sfântului Mucenic doctor fă r ă de arginți Pantelimon;

- dacă cel bolnav poate să postească, dacă îi permite boala, atunci este foarte recom an dat a posti în acele zile. Dacă cel bolnav nu poate să postească, atunci să postească cei din fam ilia sa: părinți, frați şi toți cei care țin la cel bolnav.

Acatistul Sfântului Pantelimon, după cum s-a scris, ca la toate celelalte acatiste, este bine a se citi în reprize sau perioade din an de câte 40 de zile sau cel mai recomandat în cele 4 pos turi mari de peste an. Efectul cel mai mare este când se face în post şi cu multă încredere în Dumnezeu şi în Sfântul Pantelimon.

Bolnavul care poate fa c e metanii este foarte important să fa c ă zilnic câte metanii poate (30 - 5 0) la Sfântul Pantelimon, cu ur m ătoarea form ulă pe care o rosteşte la fieca re metanie: „Sfinte Mucenice Pantelimon roa-gă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul şi ajută-mă, Sfinte, a mă tămădui de boală".

Pentru bolile sufleteşti şi trupeşti mai pu tem cere milostivire cu metanii la Sfinții doc tori fă ră de arginți Cosma şi Damian, Chir şi

Ioan, Samson şi Diomid etc. cu aceeaşi form u lă ca la Sfântul Pantelimon.

De asemenea, pentru boli ne putem ruga la Maica Domnului şi la toți sfinții. Fieca re boală si necaz care ne vin în viată, trebuie să o primim ca de la Dumnezeu. Să nu acuzăm pe nimeni că ne-arfi cauzat boala, ci tot deauna să ne acuzăm pe noi şi să ne smerim. Smerenia şi răbdarea, numai ele, ne pot adu ce vindecarea sufletească şi trupească.

Vezi începutul obişnuit de la Acatistul Sfântului Acoperământ (vezi pag. 149).

Apoi:

Condacul 1:

înaintea celui cu chip şi nevinovăție în gerească, a vrednicei slugi a Domnului nos tru, care prin nestrămutată credință s-a în vrednicit a sta alături de scaunul nemurito rului împărat, Pantelimon, ridicăm rugăciu nile noastre şi cerem să ne asculte durerile şi cu puterea ce-i este dată de la Dumnezeu ca un doctor fără de arginți, să ne cerceteze degrabă şi să înlăture de la noi bolile sufle

teşti şi trupeşti, ca izbăviţi cu platoşa bună tăţii sale, în tresăltări de bucurie, să-i cân tăm: Bucură-te,7 Mare Mucenice si*j* tămădui-torule Pantelimoane!

Icosul 1:

Din pruncie ţi-ai păstrat sufletul curat, mucenice, căci maica ta cu mare grijă ţi-a să dit în inimă credinţa în dulcele Iisus, pe care mai târziu bătrânul Ermolae, stropind-o cu apa cea vie, pe care şi el o avea de la împăra tul nemuritor, ai părăsit păgânătatea şi ţi-ai deschis larg sufletul să primeşti pe Hristos; pentru care îţi cântăm:

Bucură-te, sfinte cu adâncă judecată;

Bucură-te, că dreaptă ţi-a fost credinţa urmată;

Bucură-te, al pieritorilor zei disprețuitor;

Bucură-te, al blândului Iisus următor;

Bucură-te, că după Domnul ai însetat;

Bucură-te, că dreaptă răsplătire ai căpătat;

Bucură-te, că n-ai ţinut la bogăţii pă mânteşti;*j*7

Bucură-te,7cel ce ti*j*-ai adunat comori cereşti;*j*7

Bucură-te, cel ce stai între cetele sfinților;

Bucură-te, ajutătorul năpăstuiților; Bucură-te, podoaba creştinilor cea ne prețuită;

Bucură-te, mângâierea noastră mult dorită;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si/ tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 2-lea:

De mic rămas fără mamă, sfinte, ai fost dat de tatăl tău la învățătură păgânească şi la meşteşugul vindecărilor cu puterea zei lor; dar ca o trestie neînfrântă ai rămas în mijlocul vânturilor vrăjmaşe şi nu ai găsit alinare până ce n-ai aflat calea Dumnezeu lui celui adevărat, Căruia îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Adânc fiind rănit de dragostea în Hris tos,7 când veneai de la Ermolae si/ ai întâlnit pe copilul muşcat de viperă, atunci întâia oară te-ai rugat în genunchi lui Dumnezeu, de la care a şi venit mântuirea, căci copilul a

înviat, vipera a murit, iar tu ai primit bote zul şi te-ai împărtăşit cu trupul şi cu sângele Domnului; pentru care te lăudăm aşa:

Bucură-te, tinereţe închinată lui Hristos;

Bucură-te, nădejdea bolnavilor cea cu folos;

Bucură-te, cel ce stii să înalţi la ceruri rugăciuni;

Bucură-te, cel ce peste noi reverşi minuni;

Bucură-te, că Domnul putere ţi-a dat;

Bucură-te, cel ce copilul ai înviat; Bucură-te, bucuria multor îndureraţi; Bucură-te,7uimirea multor învăţaţi;*jj*7 Bucură-te, ostaş neînvins al lui Hristos; Bucură-te, că ai aprins credinţa creştină în inimile multora;

Bucură-te, întoarcerea multor rătăciţi;

Bucură-te, mângâierea celor amărâţi;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si*J* tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 3-lea:

Deşi cu trup omenesc pe pământ, sufle tul ţi l-ai înălţat spre cer. Pentru aceasta, cu

dreptate te privesc credincioşii ca pe o stea cerească, de unde vine raza mântuirii în toa te necazurile; drept care împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Râvnă multă ai pus, sfinte, ca să întorci de la închinarea de idoli către Domnul chiar pe tatăl tău, dar el tot păgân a rămas, până ce a văzut tămăduirea pe care ai dat-o, în nu mele lui Hristos, unui orb şi atunci împreu nă cu acela, a primit botezul. Pentru aceasta primeşte de la noi laudă ca aceasta:

Bucură-te, cercetător al durerilor; Bucură-te, vindecător al orbilor; Bucură-te, cel ce dai lumină ochilor tru
peşti şi celor sufleteşti;

Bucură-te, sfărâmător al curselor dia
voleşti;

Bucură-te, al sufletului tău vânător;

Bucură-te, al doctorilor doctor; Bucură-te, că lucrezi cu puterea lui Dum
nezeu;

Bucură-te, că în tine nădăjduim şi noi;

Bucură-te, stăvilar al potrivnicilor;
Bucură-te, lauda îngerilor; Bucură-
te, a păgânilor mirare; Bucură-te,
bucuria mamei tale;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si/ tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 4-lea:

Ca norul ce umbrea pe evrei în pustie, astfel te-ai arătat Nicomidiei şi apoi între gii lumi, căci oricine aleargă la tine cu cre dință găseşte alinare, fiind împuternicitul şi alesul Domnului, Căruia pentru darul ce ți-a dat îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ca fulgerul s-a răspândit vestea bunătă-tii si a minunilor tale, sfinte, făcând să se îngrijoreze învățătorii păgâni, care îndată au cerut împăratului pierderea ta, ca a unuia ce eşti părtaşul lui Hristos, iar tu neabătut ai rămas în credință; pentru care îți cântăm:

Bucură-te, cel ce ți-ai împărțit moşteni

rea săracilor;

Bucură-te, cel ce prin case şi închisori milostenie şi tămăduiri aduci celor necăjiți;

Bucură-te, îngrozirea păgâneştilor con ducători;

Bucură-te, că deşertăciunea păgânească vrei să omori;

Bucură-te, cel ce împăratului ai fost îm potrivi tor;

Bucură-te, că Hristos în luptă ți-a fost în tăritor;

Bucură-te, că mulțime de chinuri ti-au pregătit;

Bucură-te, cel ce cu răbdare chinurile ai suferit;

Bucură-te, că mulți, privindu-te, cu tine au crezut;

Bucură-te, cel ce Domnului noi mucenici ai făcut;

Bucură-te, cel ce simți bucurie în chinuri;

Bucură-te,7 cel de la care moştenim/ frumoaşe pomeniri;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si/ tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 5-lea:

Cele ce pentru păgâni erau de preț pen tru tine erau fără de preț; şi cele fără de preț la ei erau de mare preț la tine; căci ai dispre țuit dregătoriile şi bogățiile vremelnice cu care erai ispitit, pentru a câştiga bunătățile nepieritoare de la Dumnezeu, Căruia îi cân tăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Neînduplecat văzându-te, împăratul a poruncit să fii spânzurat gol pe lemn, cu fia re să fii sfâşiat şi cu făclii ars, dar nepierito rul împărat neatins te-a păstrat, spre uimi rea tuturor;7 de care lucru si/ noi minunân-du-ne, cântăm:

Bucură-te, că ai dovedit împăratului pu terea lui Dumnezeu;

Bucură-te, că un vechi slăbănog s-a tă măduit prin darul tău;

Bucură-te, că păgânătatea de ruşine a rămas;

Bucură-te, că vrăjmaşii ți-au cerut noi torturi într-un glas;

Bucură-te, sfinte, care ți-ai pus trupul spre chinuri;

Bucură-te, cel pătruns de credință adâncă;

Bucură-te, că, gândindu-te la Domnul, te-ai mângâiat;

Bucură-te, că Hristos, în chipul lui Ermolae, ți s-a arătat;

Bucură-te,7 că fiarele cu care erai sfâsiat/ ca ceara s-au muiat;

Bucură-te, că de pe lemnul chinurilor să nătos ai fost slobozit;

Bucură-te, că făcliile cu care erai ars s-au stins;

Bucură-te,7că înfocată credință/ în inimile multora ai aprins;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si/ tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 6-lea:

Pe gânduri ai pus pe cei ce te chinuiau, sfinte,7 si/ încruntati/ la fată/ si/ la suflet,7 se în-trebau de unde ai atâta putere şi de ce zeii nu te pierd? Atunci au iscodit noi chinuri, pe care tu, primindu-le încrezător în puterea lui Dumnezeu, cântai: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Plumb mult într-un cazan punând şi sub limbile focului topindu-1, ai fost aruncat în această văpaie cu nădejdea deşartă că acum se va sfârşi cu tine, dar tu, viteazule muce nic, iarăşi nevătămat ai rămas, precum mai înainte Dumnezeu păzise pe măritul apostol Ioan. Pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, floarea nădejdilor către Dum nezeu;

Bucură-te,7în boli si, în necazuri izbăvito-rul meu;

Bucură-te, pentru noi, păcătoşii, al lui Dumnezeu îmblânzitor;

Bucură-te, al rugăciunilor noastre către Domnul purtător;

Bucură-te, tare sprijinitor al copiilor noştri;

Bucură-te, îndestularea cea bună a case lor noastre;

Bucură-te, rouă ce inimile răcoreşti;

Bucură-te, cel ce de asupriri ne izbăveşti;

Bucură-te, vindecarea celor ce de la oa meni nu-şi găsesc alinare;

Bucură-te, că din valurile deznădejdilor

prin tine aflăm izbăvire;

Bucură-te, cel ce văpaia plumbului ai răcorit;

Bucură-te, cel ce cunună neveştejită ţi-ai pregătit;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si/ tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 7-lea:

Zile de-a rândul ai fost chinuit, sfinte, dar acestea mai multă răsplătire ţi-au adus si mulţumirea mai multti-a crescut, când cu chinurile tale, dor mare ai aprins în inimi le multora, să părăsească zeii şi să treacă la Hristos, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Piatră ţi-au legat de gât, Pantelimoane, şi în mare ai fost aruncat, dar Stăpânul mă rilor şi pe tine şi piatra a făcut-o uşoară şi plutitoare, căci ai mers pe luciul apei, ie şind/ la mal. Deci,7 bucurându-ne si/ minunân-du-ne,7îti/ cântăm:

Bucură-te,7cel ce nu te înfricoşezi_/ de chinuri, viteazule;

Bucură-te, cel înarmat cu bărbăție si credință, alesule;

Bucură-te, al puterii firii înfrângător;

Bucură-te, al adâncului mării stăpânitor;

Bucură-te, plutitor deasupra apelor;

Bucură-te, viețuitor deasupra ispitelor;

Bucură-te, tinere plin de mireasmă du hovnicească;

Bucură-te, dobânditor de slavă cerească;

Bucură-te, liman al celor îngreuiați;

Bucură-te,7mulțumirea_j celor îndurerați;_j7

Bucură-te, răspânditorule al credinței;

Bucură-te, iubitorule al umilinței; Bucură-

te,7 Mare Mucenic si_/ tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 8-lea:

Nici tinerețea, nici nevinovăția şi nici puterea minunilor tale, n-au schimbat inimile chinuitorilor, ci mai rău sporind în mânie, îți iscodeau alte pătimiri crezând că pot pune lumina sub obroc; iar tu făclie mai luminoa

să te arătai, spre bucuria lui Dumnezeu cân tând: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Neîncetat ai fost ispitit cu bunătăți şi cinstiri lumeşti, dar ca pe nişte curse în ca lea către cer judecându-le, ai fost aruncat în mijlocul leilor şi neliniştiți te-au privit, do rind să-ți vadă trupul sfâşiat; dar Stăpânul tuturor gurile fiarelor a închis; pentru care îți cântăm:

Bucură-te, cel ce esti cu nevinovăție încununat;

Bucură-te, că pentru nevinovăție la chi nuri ai fost dat;

Bucură-te, că lupta cea bună ai luptat;

Bucură-te, că Dumnezeu minunat te-a arătat;

Bucură-te, lumină ce sub obroc nu s-a putut pune;

Bucură-te, viețuitor plin de fapte bune;

Bucură-te,7 cel ce bunătățile$_J$ lumeşti$_J$ curse le socotesti;$_j$7

Bucură-te,7 că te-ai făcut asemenea osti$_J$-lor cereşti;$_j$7

Bucură-te, noule Daniele, aruncat în mij locul leilor;

Bucură-te, că fiarele s-au făcut aseme nea mieilor;

Bucură-te, că vrăjmaşii doreau să te piardă;
Bucură-te, că Hristos nevătămat te-a păzit;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si/ tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 9-lea:

Văzând tăria ta, sfinte, mulți din păgâni au crezut în Hristos, pentru care lucru îm păratul de mânie a fost cuprins, iar tu, Pan telimoane, te veseleai pentru vânări de noi suflete,7cu care si/ noi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Şi pe roată cu cuie ai fost chinuit, dar roata s-a sfărâmat, lovind pe mulți necre dincioşi/ si/ fermecător socotindu-te,7 ai mărit pe preotul Ermolae, dascălul tău. Atunci cu trei ostaşi te-au însoțit, sfinte, spre a-1 adu

ce împăratului care şi lui îi dorea sfârşitul. Deci pentru noua jertfă ce prin tine se pre găteşte grăim:

Bucură-te, propovăduitorul dumneze ieştii credințe;

Bucură-te, cel ce înfrunți mâniile aprinse;

Bucură-te, că pe roată ai fost strunjit;

Bucură-te, că de creştinătate eşti preamărit;

Bucură-te, cel ce ai fost socotit fermecător;

Bucură-te, căci cu Hristos te-ai arătat bi ruitor;

Bucură-te, al lui Ermolae de mucenicie vestitor;

Bucură-te, căci cu dascălul tău eşti păti-mitor;

Bucură-te, că ucenici ai lui Ermolae, Er-nip şi Ermocrat s-au arătat;

Bucură-te, că la moartea lor, pământul s-a cutremurat;

Bucură-te, cel ce Treimii pe pământ ai slujit;

Bucură-te, că prin vindecări doctor al Domnului te-ai dovedit;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si/ tămăduito-rule Pantelimoane!

Condacul al 10-lea:

Zadarnice au fost chinurile păgânilor, sfinte, căci drumul ți-a fost drept către Hris tos; pentru aceasta te-ai învrednicit de da rul tămăduirilor ce-1 verşi tuturor celor ce cu credință vin la tine cu rugăciuni şi cu care cânți lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Cine nu te va lăuda, văzându-te cu ochii minții, că ai fost împins şi izbit ca un rău făcător, spre marginea Nicomidiei, unde ți se hotărâse tăierea capului şi tu mai liniştit şi mai vesel te-ai arătat. Pentru aceasta din nou primeşte această laudă:

Bucură-te, cel ce loviri ca Domnul ai primit;

Bucură-te, că pentru Iisus toate ai suferit;

Bucură-te, că în chinuri Domnului slavă dădeai;

Bucură-te, că împărăția cerească cu dor o căutai;

Bucură-te,7 că numele din Pandoleon ti$_J$-a fost schimbat;

Bucură-te, că glas din cer Pantelimon te-a chemat;

Bucură-te, că după nume eşti mult-miluitor;

Bucură-te, că după fapte eşti mult-îndurător;

Bucură-te, că faţa ca de înger ţi s-a făcut;

Bucură-te, că chinuitorii în lături s-au abătut;

Bucură-te, că spre lovire călăii ai în demnat;

Bucură-te, că abia îndrăznind capul ţi-au tăiat;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si/ tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 11-lea:

Cu durere drept-credincioşii au privit sfârşitul tău, Pantelimoane; căci tu le-ai fost flacără nestinsă a dreptei credinţe, miluitor al celor lipsiţi şi vindecător al celor bolnavi, dar ne mângâiem că te-ai suit la Dumnezeu, de unde nu încetezi a privi spre mulţimea ce te cheamă în rugăciuni şi, izbăvind-o de du reri,7cânţi/ lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Senin la suflet şi blând la chip ţi-ai pri mit sfârşitul, trecând astfel în împărăţia ce reascâ, unde eşti întâmpinat de Sfânta Tre ime şi aşezat de-a dreapta Sa, mărit de sfin ţi şi de puterile cereşti; pentru care laudă ca aceasta îţi aducem:

Bucură-te, mireasmă ce până la cer te-ai ridicat;

Bucură-te, că duhul tău Treimii l-ai în credinţat;

Bucură-te, mult-plânsule de credincioşii pământului;

Bucură-te, mult-lăudatule de puterile cereşti;

Bucură-te, a lui Ermolae, Ernip şi Ermocrat bucurie;

Bucură-te, cu înaintaşii mucenici împreună-vietuire;

Bucură-te, că de pământ nicidecum nu te-ai depărtat;

Bucură-te, că în rugăciuni pe orice cre dincios ai ascultat;

Bucură-te, albină ce te-ai îmbogăţit în

fapte bune;

Bucură-te, că ai fost încoronat cu nepie ritoare cunune;

Bucură-te, piatră la temelia creştinătăţii;
Bucură-te, înfrângător al păgânătăţii;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si*j* tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 12-lea:

Lupta cea bună ai luptat, credinţa ai păs trat,7 multumindu*j*-ti*j* sufletul,7 că ai urmat lui Hristos, iar pentru noi ai rămas vrednică pil dă, ca, privind la tine, să-ţi urmăm credinţa şi în ispite să ne înarmăm cu armele tale şi biruitori să mulţumim*j* lui Dumnezeu,7 cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Şi după moarte ai săvârşit minuni, Pan telimoane, căci în loc de sânge lapte a curs din grumazul tău şi măslinul de care ai fost legat spre tăiere, în vederea tuturor s-a um plut de roade; de aceea iarăşi auzi de la noi:

Bucură-te, bucuria Tatălui;

Bucură-te, lauda Fiului;

Bucură-te, desfătarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, miluirea celor de pe pământ;
Bucură-te, izvor nesecat de tămăduiri;
Bucură-te, izbăvitor de chinuri; Bucură-te, doctor sufletesc şi trupesc; Bucură-te,

alesule al Tatălui ceresc; Bucură-te,7cel ce

linişteşti sufletele;7 Bucură-te, cel ce
îmblânzeşti cugetele; Bucură-te, cel ce
scapi de urgia duşmanilor; Bucură-te, cel
ce înlături norul suspinelor; Bucură-te, cel
ce primeşti gândurile şi
puterile;

Bucură-te,7 Mare Mucenice si tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 13-lea:

Sfinte Mare Mucenice si tămăduitorule,7 Pantelimoane, tie îți vărsăm durerile noas-

tre de multe feluri si tu fără întârziere,7 cu puterea ce o ai de la Dumnezeu, spre Care ne eşti mijlocitor, auzind suspinuri înăbuşi te în noapte, în zi, în pat de suferință, în că

lătorii, fi celor ce se roagă ție, după nevoi le fiecăruia: celor neliniştiți, liniştitor, celor asupriți, apărător, celor în primejdii, izbăvi tor, celor învăluiți în păcate, scutitor, rătăci ților îndrumător, bolnavilor deplin vindecă tor, orfanilor tată, văduvelor părinte, soților întăritor în căsnicie, celor porniți cu răutate, îmblânzitor şi ne întăreşte în fața necazuri lor, căci suntem slabi si istoviți, sfinte, si astfel cu puterea ta, descătuşați de amărăciuni le noastre, să petrecem în mulțumire, cân tând lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi iarăşi se zice **Icosul 1:** Din prun cie ți-ai păstrat sufletul curat... şi **Condacul** 1: înaintea celui cu chip şi nevinovăție înge reasc㠄... şi otpustul.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI "PO TIRUL NESECAT"

(Izbăvitoare de beție)

- POVĂȚUIRE -

Una din patimile cele mai groaznice care macină omenirea este beția,j' care dă naşteJ - re la rândul ei la alte păcate şi patimi: b ă tăi, scandaluri în casă, despărțiri, desfrânare, ucidere şi crime, boli, întunecarea minții, în jurături şi blesteme etc.

Această patim ă a beției iese foa rte greu din om, este câteodată nevindecabilă.

Câteva povățuiri pentru îndepărtarea acestei patimi:

- să se spovedească curat şi sincer din co pilărie;

- să fa c ă tot posibilul de a părăsi locul is pitirii cu băutura;

- să fie pusă la pomelnic persoana respec-

ti vă la cât mai multe mănăstiri si j biserici unde se fa c slujbe zilnice;

Exemplu:(numele) - izbăvire de patima beției j.

Tot timpul când facem un pomelnic cu membrii fam iliei să specificăm în dreptul fie căruia problem a ce-l frăm ântă şi de care are. Exemplu: căsătorie, călătorie, boală, reuşită la examene, izbăvire de farm ece etc.

Pentru a ne izbăvi de patim a beției, pu tem fa c e orice rugăciune la orice sfânt ar fi. Cel mai important lucru este ca rugăciunea aceea să fie făcu tă din toată inima, cu cât mai multă insistentă j si J cât mai des.

Pe la anul 1878, în Rusia, s-a descoperit o icoană făcătoare de minuni numită „Poti rul Nesecat", după care s-a făcu t acest acatist „Potirul Nesecat" care este special pentru de părtarea şi izbăvirea de patim a beției.

Descoperirea sfântului chip al icoanei s-a petrecut la 1878 în Rusia. Un țăran din ju dețul Efremov, gubernia Tuia, militar în re zervă, era cuprins de patima beției. îşi băuse toată pensia, tot ceea ce era în casă, până ce a ajuns cerşetor. Din cauza băuturii fă ră m ă

sură, picioarele au încetat să-l mai ajute, dar el continua să bea. Si iată că acest om decă-zut visează odată un vis neobişnuit. Este vi-zitat de un cuvios stareț care îi spune: „Mer gi în oraşulSerpuhov, la Mănăstirea Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu. Acolo este icoana Ei, Potirul Nesecat. Să ți se fa c ă o sluj bă înaintea ei si atunci te vei însănătosi atât sufleteşte cât şi trupeşte".

Neavând niciun ban şi neputându-sefolo si de picioare, țăranul nu a îndrăznit să por nească la drum. însă cuviosul staret i s-a ară-tat în vis a doua şi a treia oară, poruncin-du-i cu atâta stăruință să îndeplinească cele cerute, încât nenorocitul bețiv a pornit târâş la drum. într-o localitate a făcu t un popas. Pentru a-i uşura durerea, bătrânica ce îlgăz-duise i-a frecționat picioarele şi l-a culcat pe cuptor. Noaptea, călătorul a simțit o senzație plăcută în picioare şi, încercând să se scoale, deşi foarte greu, se putea ține totuşi pe ele. în noaptea următoare i s-a făcu t mai bine. Ast fel, sprijinindu-se mai întâi pe două toiege, iar apoi pe unul, a ajuns la Serpuhov.

Ajungând la mănăstire şi povestind vise

le sale, cel suferind a cerut să i se fa că o sluj bă, însă nimeni de acolo nu cunoştea icoana Maicii Domnului cu un astfel de nume. Atunci s-au gândit dacă aceasta nu cumva este icoa na din coridorul ce fă cea legătura dintre bi serică şi veşmântărie, pe care era zugrăvit un copil. Şi nu mică a fo st m irarea tuturor atunci când au descoperit pe spatele icoanei inscripția „Potirul Nesecat". Tot ca un semn a fost şi faptul că țăranul suferind l-a recunos cut în persoana cuviosului Varlaam, ucenicul Prea Sfințitului mitropolit Alexie, pe starețul din vis. Fostul bolnav s-a întors apoi acasă pe deplin sănătos.

Vestea cu privire la preaslăvirea în chip minunat a icoanei Maicii Domnului s-a răs pândit cu repeziciune nu numai în Serpuhov, ci, se poate spune, în toată Rusia. Cei cuprinşi de patima beției, rudele şi apropiații lor, se grăbeau să-şi înalțe rugăciunile către Maica Domnului, pentru vindecarea de răul ce îi cu prindea şi mulți, foarte mulți veneau pentru a-I mulțumi îm părătesei Cerului pentru mi lostivirea Ei.

Ce înfățişează această icoană? Din punct

de vedere iconografic, icoana fa ce parte din imaginile cele mai vechi ale Maicii Domnului, „Oranta", cu singura deosebire că dumneze iescul Prunc este zugrăvit stând în potir.

Care a fostgândul evlavios al aceluia care a zugrăvit-o astfel? Fără îndoială că el se re ferea la Taina Euharistiei. Potirul cu Pruncul dumnezeiesc binecuvântând reprezenta Poti rul împărtăşaniei, din care izvorăsc, spre cei ce se apropie de el cu credință, toate binecu vântările dăruite păcătosului neam omenesc prin lucrarea mântuitoare a Domnului nos tru Iisus Hristos. Acest potir este într-adevăr nesecat sau de nebăut până la sfârşit, pentru că Agnețul„se mănâncă pururea şi niciodată nu se sfârşeşte". Iar Maica Domnului, cu prea cinstitele Ei mâini ridicate mijloceşte, ca un Mare Preot, această jertfă către Dumnezeu, la Altarul Ceresc, pe Fiul Său Cel înjunghiat pentru mântuirea lumii, pe Cel Care şi-a luat trup din sângiuirile Ei preacurate, dându-L spre a fi m âncare celor credincioşi.

Ea se roagă pentru păcătoşi şi doreşte ca toți să se mântuiască; şi pentru ca oamenii să nu mai fie stăpâniți de nişte patimi josnice,

aducătoare de pieire, Ea îi cheam ă la Izvorul Nesecat de bucurie duhovnicească si¡ de aii-nare, vestindu-le că Potirul Nesecat al ajuto rului ceresc şi al milei este pregătit pentru fi ecare dintre cei care sunt în nevoi.

Din punct de vedere al subiectului şi al conținutului de idei, icoana Maicii Domnu lui „Potirul Nesecat" este foa rte apropiată de icoana din Niceea, care s-a proslăvit prin mi nuni în anul 304, în cinstea căreia Părinții în tâiului Sinod Ecumenic au hotărât să se cân te în fa ța ei: „Pântecele Tău s-a făcu t masă sfântă pe care se află Pâinea cea cerească, Hristos, Dumnezeul nostru..."

Sărbătorirea icoanei Maicii Domnului „Potirul Nesecat" se sărbătoreşte la 18 mai pe stil nou. Din toate colțurile Rusiei vin la mănăstirea Serpuhov aceia care au nevoie de ajutorul plin de har al Maicii Domnului, în vremurile mai vechi, „Frăția abstinenților nealcoolici Alexandr Nevski" din Serpuhov săvârşea în fiecare duminică o slujbă cu aca tist în fa ța icoanei Maicii Domnului „Potirul Nesecat". Acest obicei a fo st reintrodus la m ă năstirea Nisotk, înființată de curând la Ser-

puhov. în fiecare duminică, la sfârşitul Sfintei Liturghii aici se săvârşeşte o slujbă cu acatist şi sfinţirea apei, în timpul căreia sunt pom e niţi cei care suferă de împătimire pentru b ă utul fă ră măsură al paharului celui aducător de pieire şi au nevoie de ajutorul plin de har al Stăpânei Prea Curate.

Pentru prima dată în anul 1997, Acatistul „Potirul Nesecat" a fo st tradus şi în limba ro mână, fiind de o m are însemnătate şi binecu vântare pentru noi românii.

Pentru toţi cei ce sunt stăpâniţi de pati ma beţiei este recom andat acest Acatist „Po tirul Nesecat" să-l citească 40 de zile la rând cu post şi în mai multe reprize, în mai multe rânduri într-un an. Mai ales este recom anda bil în cele 4 posturi de peste an.

Dacă vor avea această icoană „Potirul Nesecat" a Maicii Domnului la ei tot timpul şi se vor ruga ei din toată inima să fie izbă viţi, cu lacrimi fierbinţi, Maica Domnului se va milostivi şi îi va izbăvi de această patimă.

A se citi mai întâi rugăciunile de la începutul Acatistului Sf. Acoperământ, Rugăciunile începătoare (vezi pag. 149).

Troparul Icoanei Prea Sfintei Născătoa re de Dumnezeu - „Potirul Nesecat":

Veniți, dreptslăvitorilor creştini, la dum nezeiescul şi minunatul chip al Prea sfintei Născătoare de Dumnezeu, care satură ini mile celor credincioşi din Potirul Nesecat al milostivirii Sale şi arată minuni poporu lui celui binecinstitor. Acestea văzând şi au zind, cu duhul prăznuind, cu căldură să-I strigăm: Stăpână Prea Milostivă tămăduieş te neputințele şi patimile noastre, rugând pe Fiul Tău, Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre!

Condacul 1:

Cinstitul tău chip, Stăpână de Dumne zeu Născătoare, ne-a fost dăruit ca o izbăvi re aleasă şi minunată , căci prin descoperi rea Lui ne slobozeşte de neputințele sufle teşti şi trupeşti şi de întâmplările cele mâh-nicioase, pentru aceasta laudă de mulțu mire îți aducem, Apărătoare Prea milosti vă. Tu, dar, Stăpână, numită de noi Potirul Nesecat, aplecându-te cu bunăvoință către

suspinele şi strigătele noastre cele izvorâte din inimă,7 dăruieşte, izbăvire celor ce suferă de boala beţiei, ca să-Ti cântăm cu credinţă: Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea cea duhovnicească!

Icosul 1:

Ostile îngereşti şi cetele drepţilor Te slă vesc neîncetat, împărătească de Dumnezeu Născătoare, mijlocitoarea multpăcătosu-lui neam creştinesc, pe care văzându-1 cu fundat în nelegiuiri şi în păcate, îi dăruieşti spre mângâiere şi mântuire milostivire prin deosebitele tale icoane făcătoare de minuni, care precum stelele cerului, pot fi văzute în tot pământul. Căzând noi către aceea dintre ele numită Potirul Nesecat, din adâncul su fletului te chemăm astfel:

Bucură-Te, sălaşul Dumnezeirii cel neajuns;

Bucură-Te, mirarea cea neîncetată a oa menilor;

Bucură-Te, Ceea ce prin întristări tămă-duieşti neputinţele noastre;

Bucură-Te, căci prin întristări tămădu-

ieşti neputinţele noastre;

Bucură-Te, căci prin descoperirea lor în veseleşti inimile noastre cele mâhnite;

Bucură-Te, împăcarea prea minunată a oamenilor cu Dumnezeu;

Bucură-Te,7că ne trimiti, de sus milostivire prin icoanele Tale făcătoare de minuni;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 2:

Văzând, Prea Sfântă Stăpână, întrista rea inimii, chinurile duhovniceşti şi pocă inţa nemincinoasă a celor ce sunt supuşi patimii celei pierzătoare a beţiei, ai bine voit să arăţi oraşului celui plăcut lui Dum nezeu, Serpuhov, milostivirea Ta, prin des coperirea icoanei Tale prea minunate , Po tirul Nesecat, pentru ca toţi cei care cad la ea cu credinţă, si, cu inimă smerită,7 dobân-dind vindecare de cumplita lor boala să îi strige din adâncul inimilor lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

înțelegând, prin întreita arătare în vis a cuviosului Varlaam, porunca de a merge în oraşul cel iubit de Dumnezeu, Serpuhov, un oarecare om, supus patimii beției, a aflat acolo în mănăstire sfânta ta icoană, numită *Potirul N esecat.* Drept aceea, văzând atâ ta purtare de grijă pentru noi, păcătoşii, cu evlavie îți grăim unele ca acestea:

Bucură-Te, că prin oamenii cei evlavioşi ne descoperi mărirea minunilor Tale;

Bucură-Te, călăuză clarvăzătoare, care la arăți*j* unora ca aceştia*j* calea mântuirii;7

Bucură-Te, îndrumătoarea noastră cea bună, care cu dragoste ne apropii de Tine;

Bucură-Te,7 căci ne îndemni la recunos*j* - tință pentru binefacerile Tale;

Bucură-Te, ceea ce preschimbi întrista rea noastră în bucurie;

Bucură-Te, că ne înveseleşti cu nădejde neclintită;

Bucură-Te, căci nimiceşti patimile noas tre cele pierzătoare;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 3:

Puterea Celui Prea înalt şi harul Stăpâ nei l-au întărit pe un oarecare om cuprins de patima beției atunci când, având picioa rele slăbănogite, mergea în oraşul Serpu hov, împlinind astfel porunca Maicii Dom nului, vestită lui în vis de către cuviosul Var-laam, starețul mănăstirii de acolo; ajungând el în acest oraş, a aflat icoana Prea Curatei, care l-a vindecat îndată de suferința sa du hovnicească şi trupească, plecându-1 să îi strige din adâncul sufletului, cu mulțumire, lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Având ca izvor pururea curgător potirul cel Nesecat al râurilor cereşti, nu numai ere-dincioşii din Serpuhov, ci şi dreptslăvitorii creştini din alte oraşe si locuri, care au ve-nit către minunatul Tău chip, numit Potirul Nesecat, primind înaintea lui tămăduire, Ți s-au închinat cu graiuri pline de recunoştin ță ca acestea:

Bucură-Te, scăldătoare în care se afundă toate necazurile noastre;

Bucură-Te, potirul prin care primim bu curia mântuirii;

Bucură-Te, Ceea ce vindeci neputințele noastre duhovniceşti şi trupeşti;

Bucură-Te, că ne stingi patimile prin pu terea rugăciunilor Tale;

Bucură-Te,7că dai cele de folos celor ce îți/ cer ajutorul;

Bucură-Te,7 că dăruieşti/ tuturor daruri nenumărate;

Bucură-Te, că ne deschizi comoara mi lostivirii;

Bucură-Te, că ai inima plină de milă față de cei căzuți;¡7

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 4:

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine, dar cu pocăință sinceră venind la nespusa Ta milostivire, cei cuprinşi de pati ma beției capătă tămăduire şi, din adâncul inimii, spun Celui Născut din Tine, Mântui torul nostru: Aliluia!

Icosul 4:

Auzind Domnul mâhnirea adâncă, vaie tele şi plânsul soțiilor şi mamelor, copiilor şi rudelor celor tulburați cu firea de patima beției, le-a dăruit, Stăpână, icoana Ta, prin care toți cei care se apropie, capătă mângâ iere duhovnicească şi-Ți grăiesc cu lacrimi unele ca acestea:

Bucură-Te,7 Mieluseaua, care ai născut Mielul Cel ce a ridicat păcatele lumii;

Bucură-Te, potir ce, pentru noi, te umpli de bucurie din Izvorul Cel fără de moarte;

Bucură-Te, că eşti mângâierea mamelor celor cuprinse de mâhnire;

Bucură-Te, nădejdea celor fără de nădejde;

Bucură-Te, apărătoarea plină de har a celor ce vin la Tine;

Bucură-Te, bucuria şi înveselirea celor necăjiți;

Bucură-Te, Ceea ce potoleşti patimile cele izvorâte din beție;,7

Bucură-Te, că întinzi mâna celor ce au nevoie de ajutorul Tău;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 5:

Ca pe o stea de la Dumnezeu purcezătoare, ne-ai arătat nouă, o împărătească a lumii, prea cinstita Ta icoana, pe care văzând-o, ne rugăm din inimă, cu credință, grăindu-ți: Născătoare de Dumnezeu,7 tămăduieşte/ be-ția şi orice altă boală sufletească şi trupeas că a celor aflați în suferință, iar pe cei cre dincioşi învață-i să îi aducă lui Dumnezeu cântare de laudă: Aliluia!

Icosul 5:

Văzând, Maica de Dumnezeu Născătoa re, minunile preaslăvite şi semnele uimitoa re venite nu numai de la icoana Ta cea des coperită în oraşul Serpuhov, ci şi de la cele zugrăvite întocmai cu această icoană, cădem la ele cu smerenie şi zicem:

Bucură-Te, grabnică mijlocitoare, ajută toarea celor ce aleargă la Tine cu sârguință;

Bucură-Te,7Ceea ce asculți/ cu bunăvoință/ rugăciunile noastre;

Bucură-Te,7Ceea ce ai luminat oraşul/ Ser-

puhov cu binecuvântarea Ta;

Bucură-Te, că împrejurimile Moscovei au arătat slava minunilor Tale;

Bucură-Te, Comoară Nesecată de tămă duiri pentru toți cei aflați întru nevoi;

Bucură-Te, Ocrotitoare atotputernică a celor ce lucrează pentru dobândirea trezvi-ei;

Bucură-Te, Bună ajutătoare a celor ce se luptă împotriva lumii, a trupului, a diavolu lui si a beției;

Bucură-Te, Apărătoare grabnică a drept-credincioşilor celor ce trăiesc în lume; Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 6:

Propovăduind, Născătoare de Dumne zeu, minunile săvârşite prin icoana Ta cea numită Potirul Nesecat, Te rugăm cu la crimi: 0, Prea Curată, izbăveşte-ne pe noi toți de patima băuturii fără de măsură a vi nului, de căderea în păcat şi învață-ne înfrâ-narea pe noi, cei ce ne sârguim să îi cântam lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6:

Străluceşti de lumina slavei dumneze ieşti, Fecioară, Pruncă Dumnezeiască, uitân-du-Te cum Copilul, Dumnezeu Cel mai înain te de veci, Domnul nostru Iisus Hristos stă în cupă ca într-un potir Nesecat, precum Te vedem zugrăvită în icoana "Potirul Nese-cat"care este sortită ca, în chip tainic, să dă ruiască izbăvire de patima beţiei celor ce cu credinţă vin să I se închine. De aceea, cu la-crimi îţi aducem aceste rostiri neîncetate:

Bucură-Te, cea de care se bucură şi pe care o prăznuieşte neamul omenesc;

Bucură-Te, că slava Ta este mai mare de cât ţi-o pot aduce laudele celor pământeşti si celor cereşti;

Bucură-Te, că prin chipul tainic al Fiu lui în potir, ne descoperi taina Dumnezeieş tii Euharistii;

Bucură-Te, Ceea ce ne arăţi în chip minu nat Mielul Cel ce se mănâncă pururea şi ni ciodată nu se sfârseste;*jj*7

Bucură-Te,7 Potir al vieţii*;* si*;* al nemuririi,7 care ne duci la porţile vieţii veşnice;

Bucură-Te, că adăpi sufletele noastre cele însetate din izvorul nestricăciunii şi al bucuriei;

Bucură-Te, căci în bunătatea Ta nemăr ginită nu lepezi nici pe cei mai disprețuiți şi mai prigoniți;

Bucură-Te, căci din milostivirea Ta îi ră peşti din groapa pieririi pe cei fără de nă dejde;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 7:

Vrând un oarecare om să îți mulțumeas că, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, pentru vindecarea de suferința beției, a împodo bit icoana Ta prea minunată ce se găseşte în oraşul Serpuhov, cântând din toată inima sa: Aliluia!

Icosul 7:

Minune nouă vedem, Stăpână, prin sfân ta Ta icoană, căci un oarecare om, cuprins

de suferința beției, robul lui Dumnezeu Ștefan, venind la mijlocirea Ta cea de Maică, s-a izbăvit de boala lui cea grea, pentru aceasta, cu mulțumire, Ți-a împodobit icoana cu da ruri de mult preț şi cazând la ea, cu lacrimi grăia unele ca acestea:

Bucura-Te,7 că estij izvorul cel dătător de Viațăj al vindecărilor;7

Bucura-Te, Potirul ceresc al darurilor dumnezeieşti;j7

Bucura-Te, râu de vindecare cel de-a pu rurea curgător;

Bucura-Te,7 că estij marea care îneci toate patimile noastre;

Bucura-Te, Ceea ce cu mâinile Tale de Maică ridici pe cei ce cad zdrobiți de greuta tea păcatului beției;

Bucura-Te, că primeşti darurile recunoş tinței;j7

Bucura-Te,7 căci înveselestij inimile celor binecredinciosi;j7

Bucura-Te, că împlineşti toate cererile noastre cele bune;

Bucura-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 8:

Străin lucru şi cu anevoie de crezut le este celor necredincioşi să audă că la sfânta Ta icoană Potirul Nesecat se săvârşesc mi nuni şi tămăduiri dumnezeieşti. Noi însă bi-nestiind cuvântul Tău, ce l-ai rostit către în-tâia icoană ce Te înfăţişa,*jj*7 anume că: "Harul Celei Ce s-a născut din Mine şi al Meu vor fi cu această icoană",7 credem că si*j* cea numită Potirul Nesecat izvorăşte harul Tău. De ace ea, plecându-ne cu evlavie, o sărutăm, cân tând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8:

Toata nădejdea lor în Tine şi-o pun, Stă până, cei ce suferă de patima beţiei. Pogoa-răte spre neputinţele şi patimile noastre, căci cine ne va scoate pe noi, păcătoşii, din groapa pieririi, a sărăciei duhovniceşti şi trupeşti, fără numai Tu, Stăpână. De aceea, plecându-ne genunchii în faţa preacuratului Tău chip, îţi grăim unele ca acestea:

Bucură-Te,7 Ceea ce nu iti*j* întorci fata*j* de la rugăciunile păcătoşilor;

Bucură-Te, căci trimiți ajutorul Tău ce resc celor ce Te cheamă;

Bucură-Te,7 Ceea ce arăți/ adâncimea milostivirii Tale către toți păcătoşii;

Bucură-Te, Ceea ce îi îmbărbătezi pe cei fără de nădejde şi cu totul deznădăjduiți;

Bucură-Te, căci întinzi mână de ajutor celor supuşi patimilor pricinuite de beție;

Bucură-Te, căci prin daruri pline de har îi mângâi pe cei ce suferă cu răbdare;

Bucură-Te, Ceea ce vindeci neputințele noastre sufleteşti şi trupeşti;

Bucură-Te,7 că ne-ai învățat/ să socotim întru nimic bucuriile cele deşarte ale aces tei lumi;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 9:

Toata firea îngerească se minunează, Doamne, de lucrarea Ta cea plină de milos tivire, căci ai dăruit mult păcătosului neam omenesc, o Apărătoare şi ajutătoare prea puternică. Ea se pleacă spre neputințele

noastre şi ne slobozeşte de groaznica pati mă a beţiei, învăţând pe cei credincioşi să îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 9:

Ritorii cei înţelepţi nu ştiu, Stăpână să laude după cuviinţă slăvită descoperire a icoanei Tale. Cu atât mai mult noi, păcăto şii, cu buzele noastre întinate, nu vom putea să aducem Apărătoarei noastre laude după cuviinţă. însă văzând nenumăratele minuni înfăptuite prin icoana Ta, bucurându-ne cu duhul si cu inima, îti zicem:

Bucură-Te,7 Ceea ce izvorăsti, minuni de la sfântul Tău chip;

Bucură-Te, că degrabă ne izbăveşti de nenorociri si, de întristări;7

Bucură-Te, că îi ruşinezi pe cei ce nu Te primesc;

Bucură-Te, că îi păzeşti de orice rău pe cei ce cad la Tine;

Bucură-Te, Ceea ce cu blânda Ta strălu cire izgoneşti întunericul păcatului şi ceata patimilor noastre;

Bucură-Te, Ceea ce umpli sufletele noas tre de iubire pentru Tine şi pentru Fiul Tău; Bucură-Te, că ne îndreptezi cu înțelep ciune pe calea pocăinței;

Bucură-Te, că ne eşti mijlocitoare osârdnică pentru răspunsul cel bun înaintea Dreptului Judecător;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 10:

Vrând să mântuiesti, o Maică a lui Dumnezeu, mulțimea ce suferă de boala beti-ei, neai dăruit icoana Ta cea preaminuna-tă, pentru ca toți cei cuprinşi de această pa timă să poată veni la chipul Tău făcător de minuni şi primind lecuire, cu umilință să îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

Zid eşti şi pavăză, o Maică a lui Dumne zeu,7 celor ce suferă de boala beției/ si/ tuturor ce vin la Tine cu grăbire şi cinstesc cu evla

vie sfânta Ta icoană. Căci ne-a dăruit-o Dom nul, Dătătorul bunătăților, spre ajutor şi vin decare de patimile aducătoare de moarte îndemnându-ne astfel să îți cântăm acestea:

Bucură-Te, alinarea mâhnirilor noastre şi nădejdea celor deznădăjduiți;

Bucură-Te,7vindecarea suferințelor/ noastre sufleteşti şi trupeşti;

Bucură-Te, Ceea ce prin curăția Ta cureți întinăciunea noastră;

Bucură-Te, căci prin harul Tău luminezi nemernicia noastră;

Bucură-Te, că îmbraci în nestricăciune stricăciunea noastră cea trupească;

Bucură-Te, Ceea ce prin mijlocirea Ta ne întăreşti în rugăciune;

Bucură-Te, că întăreşti toată neputința noastră;

Bucură-Te, că grabnic risipeşti norul pa timilor ce ne înconjoară;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 11:

Cântarea noastră, ce cu smerită dragos te si osârdie o aducem Tie, n-o trece cu ve-derea, Prea Curată si nu-Ti întoarce fata de la cei fără nădejde ce pătimesc din pricina beției, ci ajută-I pe ei şi pe noi să ne curățim de toata întinăciunea păcatului şi să putem cânta cu vrednicie şi cu dreptate lui Dumne zeu: Aliluia!

Icosul 11:

Făclie dătătoare de Lumină Te vedem, Prea Sfântă Fecioară, căci sfântul Tău chip go neşte cu razele harului Tău ceata păcatelor şi ne îndrumă spre calea luminoasă a virtuții pe noi, cei ce cu credință îți grăim acestea:

Bucură-Te, căci prin acoperământul Tău ne izbăveşti de deşertăciunea acestei lumi mult răzvrătite;

Bucură-Te, că ne ajuți să alungăm neli nştea patimilor trupeşti;

Bucură-Te, Ceea ce pui în inimile noastre gândurile cele bune;

Bucură-Te, că aduci lumina în cugetul cel întinat;

Bucură-Te, că îi izbăveşti pe cei cuprinşi de suferința chinuitoare a beției;

Bucură-Te, că îi chemi pe aceştia la pocă ință nefățarnică şi la înțelepciune;

Bucură-Te, Ceea ce îmbunezi sufletele celor înrăiți;

Bucură-Te, că mântuieşti pe cei ce Te cheamă în ajutor şi slăvesc numele Tău;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 12:

Harul lui Dumnezeu, care este dăruit prin icoana Ta, Potirul Nesecat, îi apropie de ea, Stăpână, pe toți cei întristați şi oropsiți: văduve, bătrâne, şi mai ales pe toți cei cu prinşi de suferința beției, care niciodată nu pleacă deşerți de la Tine, Prea Curată, de la Potirul Nesecat al darurilor Tale Dumneze ieşti, o, Prea milostivă, şi vindecare deplină primind de la chipul Tău făcător de minuni, îi cântăm cu mulțumire Domnului: Aliluia!

Icosul 12:

Cântând minunile şi marea Ta milostivire arătată celor cuprinşi de patima beției, Te ru găm, Stăpână, mântuieşte şi povățuieşte-ne pe cărarea cea dreaptă şi nu ne lăsa pe noi, cei ce căutăm ocrotirea Ta şi îți zicem acestea:

Bucură-Te, Ceea ce chemi pe toți la înfrânarea de la beție;

Bucură-Te, că prin roua milostivirii Tale îi slobozeşti pe aceştia de patima băutului fără măsură a vinului;

Bucură-Te, Ceea ce esti tămăduirea vesnică a celor ce suferă din pricina greului pă cat al beției;

Bucură-Te, Ajutătoare grabnică a celor ce se chinuiesc din pricina patimilor;

Bucură-Te, îmbărbătarea minunată a ce lor împuținați cu duhul;

Bucură-Te, că eşti bucuria negrăită a ce lor buni la suflet;

Bucură-Te, că îi smereşti pe cei trufaşi;

Bucură-Te, Ceea ce ridici pe cei smeriți şi le doreşti tuturor mântuirea;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 13:

0, Prea milostivă Maică a Prea dulcelui nostru Domn Iisus Hristos! Ascultă aceas tă rugăciune a noastră şi ne izbăveşte de toate nevoile sufleteşti şi trupeşti, dar mai ales slobozeşte-i pe cei cuprinşi de suferin ța beției, pe robii Tăi (numele), ca să nu pia ră aceştia cuprinşi de rău, ci, mântuiți fiind prin Tine, să îi aducă lui Dumnezeu cânta rea: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăşi **Icosul 1:** Ostile înge reşti... şi **Condacul 1:** Cinstitul tău chip...
După aceea zicem această rugăciune:

RUGĂCIUNE

0, Prea milostivă Stăpână! Pentru a do bândi apărarea Ta cădem acum la Tine. Ca ută spre rugăciunile noastre, auzi-ne cu mi lostivire pe noi: soțiile, copiii, maicile celor împătimiți de boala cea grea a beției, frații şi surorile noastre, care din această prici nă sunt căzuți de la Maica noastră, Biserica

lui Hristos, si deci de la mântuire si-i tămăduieşte pe aceştia! 0, milostivă Maică a lui Dumnezeu atinge-te de inimile lor şi scoa-te-i degrabă din căderile de păcate, adu-i la înfrânarea cea mântuitoare. Roagă-1 pe Fiul Tău, Hristos Dumnezeul nostru, să ne ierte greşelile, să nu îşi întoarcă milostivirea de la zidirea Sa şi să ne întărească în trezvie şi în ţelepciune. Primeşte, Prea Sfântă Născătoa re de Dumnezeu, rugăciunile maicilor ce re varsă şiroaie de lacrimi pentru copiii lor, ale soţiilor ce plâng pentru soţii lor, ale copii lor, orfanilor şi neputincioşilor părinţi şi ale noastre, ale tuturor celor ce cădem la icoa na Ta, pentru ca să ajungă, prin rugăciuni le Tale, acest strigăt al nostru la Tronul Ce lui Prea înalt. Acoperăne şi ne păzeşte ca să nu fim robiţi de cel viclean şi de toate curse le vrăjmaşilor, ajută-ne în ceasul cel cumplit al morţii, ca, prin rugăciunile Tale, să trecem vămile văzduhului. Izbăveşte-ne de osânda cea veşnică şi mijloceşte ca milostivirea lui Dumnezeu să ne acopere în vecii vecilor cei nesfârşiţi. *Amin!*

ACATISTUL SFINȚILOR PĂRINȚI

*

IOACHIM SI ANA

*

(A jutători pentru căsătorie, pentru naştere de prunci şi pentru întem eierea unei fam ilii binecuvântate de Dum nezeu)

- POVĂȚUIRE -

Sfinții Ioachim şi Ana sunt exemplele ide ale de viețuire creştină pentru căsătoriți. Au fost neroditori de prunci până la adânci b ă trâneți şi, datorită rugăciunii lor curate şi in sistente înaintea lui Dumnezeu, le-a fo st dă ruit un prunc înainte de sfârşitul vieții lor, Fecioara Maria, Maica Domnului nostru Iisus Hristos. Sfinții Ioachim şi Ana au primit cea mai m are binecuvântare pe care a primit-o vreodată un pământean prin această naştere. După cum Dumnezeu le-a dat această mare binecuvântare, tot aşa şi ei ajută pe tot creş tinul care nu are prunci şi se roagă fierbin

te şi sincer înaintea lor. De asemenea, Sfinții Ioachim şi Ana ajută pe cei care nu s-au căsă torit şi doresc să întemeieze o fam ilie creşti nă binecuvântată de Dumnezeu. Pentru înde plinirea acestor dorințe, Sfinții Părinți au al cătuit Acatistul Sfinților Drepților Dumneze ieşti Părinți Ioachim si Ana.

Acest acatist este folositor, după cum am spus, pentru o căsnicie fericită şi binecuvân tată de Dumnezeu.

Observăm astăzi în lume cum foa rte mul te perechi de tineri căsătoriți se despart fo a r te repede şi foarte uşor după cel mai scurt timp. Explicația este lipsa de educație creş tină, lipsa de rugăciune. Atunci când cine va vrea să se căsătorească, trebuie să con ştientizeze foarte bine acest lucru şi dacă nu cere ajutorul lui Dumnezeu pentru a-i lumi na mintea să-şi găsească persoana potrivită şi se căsătoreşte „la prima vedere", fă ră rugă ciune, fă ră sfatul preotului, desigur că acea căsătorie nu se fundam entează pe o temelie puternică a credinței în Dumnezeu şi nu are o viață lungă.

Acatistul Sfinților Ioachim şi Ana se reco

mandă atât celor necăsătoriți pentru a pri mi binecuvântarea lui Dumnezeu şi a-şi găsi persoana potrivită pentru căsătorie, cât şi pentru cei căsătoriți care nu au copii, pentru naştere de prunci, şi pentru cei ce au copii, pentru a primi ajutorul lui Dumnezeu să aibă înțelegere, pace şi dragoste în casa lor.

Cum se citeştej acest acatist?

Se poate citi zilnic sau când simte omul nevoia. Pentru cei ce au problem e speciale în acest sens, pot să fa că acest acatist 40 de zile la rând în mai multe reprize într-un an.

în cele 40 de zile este recom andat postul: luni, miercuri, vineri sau toate cele 40 de zile la rând. Se poate citi în cele 40 de zile ale Pos tului Crăciunului şi Postul Sfintelor Paşti.

în timpul citirii, fam ilia sau persoana respectivă să aibă pom elnic la m ănăstiri sau biserici unde se fa c e slujba zilnică.

Acatistul trebuie citit de ambii soti împreună sau separat, zilnic.

începutul obişnuit, vezi rugăciunile de la începutul Acatistului Sfântului Acoperământ (vezi pag. 149).

Condacul 1:

însoțirii celei de Dumnezeu alese, dumnezeieştilor părinți Ioachim şi Ana, ca celor ce ați născut pe Maica Vieții noastre, binecu vântată de Dumnezeu Născătoarea şi Puru rea Fecioara Maria, cântări de laudă aducem vouă noi, rugătorii voştri; iar voi, ca cei ce aveți îndrăzneală către Dumnezeu, păziți-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile pe noi, cei ce cântăm: Bucurați-vă, părinți de trei ori fericiți!

Icosul 1:

îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să spună vestirea de bucurie dreptu lui Ioachim, zicând: Ioachime, Ioachime, auzi-tu-sa rugăciunea ta şi iată, femeia ta va naşte ție o fiică de care cerul şi pământul se vor bu cura, lăudându-te pe tine şi zicând:

Bucură-te, Ioachime, mângâierea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, mijlocitorul iertării celui greşit;

Bucură-te, că rugăciunile tale au străbă-

tut cerurile;

Bucură-te, că darul cel mai presus de lume ai dobândit;

Bucură-te, că de aceasta Anei grăbin-du-te ai vestit;

Bucură-te,7 că si$_J$ acesteia de asemenea i s-au descoperit;

Bucură-te, luminătorul cel cu raze veselitoare;

Bucură-te, aducătorule de roadă mântu itoare;

Bucură-te,7 că ai odrăslit din seminție$_J$ împărătească;

Bucură-te, că ai mărit vrednicia arhie rească;

Bucură-te, cel ce ai întrecut cu darul pe Avraam;

Bucură-te, cel prin care întristarea nerodirii s-a pierdut;

Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 2-lea

Văzându-se Dreptul Ioachim defăimat din pricina nerodirii, s-a depărtat în pustie, cu post şi cu lacrimi rugându-se lui Dumne

zeu, de la Care câştigând darul cel mai pre sus de lume, s-a bucurat cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Sfatul cel mai înainte de veci venind să se plinească, a fost trimis de la Dumnezeu Ar hanghelul cel mai întâistătător să vestească bucurie Sfintei şi Dreptei Ana, zicând: Ana, Ana, s-a auzit rugăciunea ta şi iată, vei naş te pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, prin care lumea se va mântui, lăudându-te pe tine şi zicând:

Bucură-te, Ana, aşteptarea cea mult do rită a strămoasei Eva;

Bucură-te, lună care ai risipit negura în tristării;

Bucură-te, grădină de Dumnezeu sădită;

Bucură-te, că ai odrăslit floarea cea ne veştejită;

Bucură-te,7 că de naşterea_/ ta lumea s-a bucurat;

Bucură-te, că prin tine stârpiciunea s-a dezlegat;

Bucură-te, ceea ce ai hrănit pe hrăni-

toarea Vieții;¡'

Bucură-te, mângâierea celor necăjiți;

Bucură-te, bogăția celor lipsiți; Bucură-te,

că prin tine s-a făcut începă

tură Darului;

Bucură-te, că prin naşterea ta s-a stins datoria păcatului;

Bucură-te, Ana, maică prealăudată!

Condacul al 3-lea:

Văzându-se pe sine Sfânta şi Dreapta Ana întru întristarea nenaşterii de prun ci, plângând cu amar în grădina sa se ruga lui Dumnezeu, zicând: Doamne al puterilor, cel ce ştii ocara nerodirii, dezleagă-mi stâr-piciunea, că roada pântecelui meu în dar o aduc tie, lăudându-Te si cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Alergat-a Ioachim în Ierusalim la Bise rica Domnului, după ce i-a grăit lui Arhan ghelul, şi aflând pe soția sa, i-a spus vestirea cea de bucurie; şi au mulțumit împreună lui Dumnezeu pentru mila aceasta, pentru care

şi noi îl lăudăm pe dânsul, zicând: Bucură-te,
bătrânule de Dumnezeu iubit; Bucură-te,
prealăudate părinte al Maicii
lui Dumnezeu;

Bucură-te,7sfesnicul/ lui Dumnezeu cel în fapte bune îmbătrânit;

Bucură-te, cel ce din coapsele tale ai îm bogățit lumea;

Bucură-te, pomul psalmistului ale cărui frunze nu au căzut;

Bucură-te, că întru tine s-a plinit proo rocirea;

Bucură-te, că tu pe toți părinții ai întrecut;

Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi părin te Maicii lui Dumnezeu;

Bucură-te, rădăcina sadului celui dum nezeiesc;

Bucură-te, că ai odrăslit din neamul îm părătesc;

Bucură-te, că ai bineplăcut lui Dumne zeu pe pământ;

Bucură-te, că ai împodobit Ierusalimul cel de sus cu odrasla ta;

Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 4-lea:

înțelegând bătrânul sfatul lui Dumnezeu pentru răscumpărarea neamului omenesc, intrând în biserică împreună cu soția sa, cea de Dumnezeu înțelepțită şi închinându-se, a cântat laudă: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzind rudeniile dumnezeieştilor pă rinți că a mărit Domnul mila Sa față de dân şii, au alergat lăudând într-un glas pe preaîn-țeleapta Ana, zicând:

Bucură-te, ceea ce ai prefăcut în bucurie lacrimile Evei;

Bucură-te, că întru naşterea ta îngerii dăntuiesc întru veselie;

Bucură-te, corabie care porți pe porum bița de la încetarea potopului;

Bucură-te, măslin plin de roadă în casa Domnului;

Bucură-te, ceea ce porți scaunul împă ratului;

Bucură-te, că prin naşterea ta se surpă

împărăția iadului;

Bucură-te, țarină bine roditoare; Bucură-te, holdă hrănitoare a săracilor; Bucură-te, podoaba şi lauda maicilor; Bucură-te, ajutătoarea şi mângâierea ce lor sterpe;

Bucură-te, cămara împărătesei îngerilor;

Bucură-te, vistieria mângâierii celor păcătoşi;

Bucură-te, Ana, maică prealăudată!

Condacul al 5-lea:

Steaua cea cu strălucire dumnezeiască răsărind din pântecele tău cel preafericit, Ana de Dumnezeu iubită,7 vesteste/ bucurie la toată lumea, şi pe toți îi îndeamnă a cânta cu un glas: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând Dumnezeu-Cuvântul zidirea Sa chinuită de tiranul diavol, şi voind a-şi pre găti pe pământ cămară însuflețită, pe tine, Ioachim, te-a chemat la o vrednicie ca aceas

ta, ca din coapsele tale să răsară Mireasa cea preacurată. Pentru aceasta grăim ţie:

Bucură-te,7 sadul crestinătăţii_jj cel prea-strălucit;

Bucură-te, începătorul darului cel prea-mărit;

Bucură-te,7 că din sămânţa_J ta s-a lucrat cortul cel însufletit;_j7

Bucură-te, că acesta mai desfătat decât cerurile s-a arătat;

Bucură-te, meşter înţelept care ai între cut pe Solomon;

Bucură-te, că fiica ta s-a făcut Biserică a lui Dumnezeu;

Bucură-te, rădăcina pomului vieţii; Bucură-te, temelia turnului credinţei; Bucură-te,

râu care ai adus pe mărgări
tarul cel de mult preţ;

Bucură-te, că pe acesta în Sfânta sfinte lor l-ai pus;

Bucură-te, cel ce ai primit făgăduinţa prin Arhanghel;

Bucură-te, că prin aceasta s-a plinit sfa tul cel mai înainte de veci;

Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 6-lea:

După zilele acelea, încredințându-se Ioachim că făgăduința cea dată lui prin Ar hanghel s-a plinit, aducând jertfă şi arderi de tot, a fost binecuvântat de arhiereu, de preoți, de leviți şi de tot poporul că s-a în vrednicit de un dar mare ca acesta şi împreună au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Apropiindu-se zorile mântuirii neamu lui omenesc născut-ai,7 Sfântă si/ Preafericită Ana, pe prunca cea făgăduită ție de la Dum nezeu, pe pururea Fecioara Maria; pentru aceasta te lăudăm:

Bucură-te, ceea ce ai născut pe împără teasa cerului;

Bucură-te, lâna cea preacurată din care s-a țesut cortul împăratului;

Bucură-te, mijlocitoarea iertării şi a darului;

Bucură-te, steaua Nazaretului cea mult luminoasă;

Bucură-te, podoaba Bisericii cea prea-frumoasă;

Bucură-te, lauda patriarhilor şi a dreptților;
Bucură-te, maica nădejdii creştinilor; Bucură-te, chivot purtător de tăblița darului; Bucură-te, cuibul porumbiței raiului; Bucură-te, stâlpul cel neclintit al Bisericii; Bucură-te, reazemul cel nemărginit al credincioşilor;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe cea făgă duită lumii;

Bucură-te, Ana, maică pururea lăudată!

Condacul al 7-lea:

Vrând dumnezeiasca Ana să-şi plineas că făgăduința, a adus pe prunca cea dărui tă ei de Dumnezeu în Biserica Domnului şi în Sfânta Sfintelor a aşezat-o pe ea, ca ziua şi noaptea să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, din dreptul Ioachim răsărind pe înnoitoarea Evei şi mieluşeaua cea mai înainte vestită de prooroci; pentru aceea auzi de la noi aşa:

Bucură-te, păstrătorul tainelor celor ne spuse ale lui Dumnezeu;

Bucură-te, plinitorul sfaturilor Lui celor nepătrunse;

Bucură-te, lucrătorul cămării de mire celei preacurate;

Bucură-te, părintele miresei celei cu to tul neîntinate;

Bucură-te, că fiica ta a născut pe Hristos Domnul;

Bucură-te, că tu pentru aceasta de toată lumea esti lăudat;

Bucură-te, plinitorule al Legii; Bucură-te, începătorule al darului; Bucură-te, grabnic ajutător al celor ne roditori;

Bucură-te, călduros mijlocitor al păcătoşilor;

Bucură-te, temelia cea neclintită a Bisericii;

Bucură-te, pavăza cea nebiruită a credinței;

Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 8-lea:

Văzând naştere din făgăduința dăruită de Dumnezeu lui Ioachim si Anei, să ne ri

dicăm mintea la cer şi să cântăm cu bucurie laudă Celui ce a arătat cele preaslăvite, zi când: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul după legile firii a fost naşterea ta, Ana prealăudată; dar fiica ta, născând pe Dumnezeu-Cuvântul a rămas fecioară; pen tru aceasta te lăudăm pe tine, zicând:

Bucură-te, ceea ce ai născut pe lauda fe cioriei;

Bucură-te, că prin fiica ta s-a plătit dato ria strămoasei;

Bucură-te, că ai purtat în brațele tale pe fiica Părintelui ceresc;

Bucură-te, că printr-însa s-a făcut mân tuirea neamului omenesc;

Bucură-te, că din sânii tăi ai hrănit pe împărăteasa făpturii;

Bucură-te, ceea ce ai născut după făgă duință pe Maica luminii;

Bucură-te, liman de scăpare a celor cre dincioşi;

Bucură-te, grabnică tămăduire a celor neputincioşi;

Bucură-te, lauda cea preamărită a drept-credincioşilor;

Bucură-te, podoaba preastrălucită a ar hiereilor;

Bucură-te, munte înalt care nu te as cunzi de la năzuința noastră;

Bucură-te, acoperământul celor ce se roagă ție cu credință;

Bucură-te, Ana, maică pururea lăudată!

Condacul al 9-lea:

Nu pricepem de unde vom începe a-ți aduce laudă, maică preafericită, sau cu ce cununi te vom încununa pe tine, care ai năs cut pe împărăteasa cerului şi a pământului; numai să lăudăm cu umilință pe Dumnezeul minunilor, cântând: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Zicerile sfinților prooroci cele din des coperire dumnezeiască văzându-le plinite şi stând lângă scaunul Dumnezeirii, prea-feri-cite Ioachim, auzi-ne pe noi, care grăim ție:

Bucură-te, că te desfătezi cu heruvimii în lumina cea necuprinsă;

Bucură-te, că vezi scaunul cel preaînalt dăruit fiicei tale;

Bucură-te, că dânsa a fost învrednicită a şedea de-a dreapta Fiului său;

Bucură-te, locuitorul Ierusalimului celui de sus;

Bucură-te, cel ce nu ne uiți pe noi rude nia ta cea de jos;

Bucură-te, cel ce petreci cu arhanghelii;

Bucură-te, împreună-vorbitorule cu apostolii;

Bucură-te,7veselia mucenicilor si/ a cuvi-osilor;j7

Bucură-te, lauda patriarhilor şi a proo rocilor;

Bucură-te, luminătorul Legii şi al darului;

Bucură-te, vestitorule de bucurie celor din ascunzătorile iadului;

Bucură-te, cel prin care începe plinirea făgăduinței de mântuire;

Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiască lumea împodobitorul tuturor, în lume, căreia fusese făgădu it, a venit; şi, întrupându-Se din sângiuirile cele preacurate ale fiicei tale celei cu totul nevinovate, preafericite Ioachime, ne-a răs cumpărat pe noi din robia diavolului; pen tru aceasta cântăm cu bucurie: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid de apărare eşti credincioşilor şi turn de scăpare tuturor celor ce aleargă la tine, Ana, cea cu nume de împărătească; că prin mijlocirea ta se mântuiesc cei ce te laudă pe tine, zicând:

Bucură-te, ceea ce în chip nemijlocit vezi frumusețea Dumnezeirii;

Bucură-te,7 ceea ce necontenit sădesti, pentru noi darul mântuirii;

Bucură-te, că de naşterea ta s-au îngro zit puterile iadului;

Bucură-te, că printr-însa s-au deschis nouă uşile, raiului;7

Bucură-te, că vezi întru veselie pe fiica ta cea preabinecuvântată;

Bucură-te, că născând-o pe ea, de toată lumea eşti prealăudată;

Bucură-te, ceea ce ai crescut pe vița cea adevărată;

Bucură-te, că aceasta a odrăslit pe stru gurele vieții;

Bucură-te, fântână de daruri izvorâtoare;

Bucură-te, rază aducătoare de bucurie;

Bucură-te,7 cea ce ai născut căruța/ cea purtătoare de fulger;

Bucură-te, că ai purtat scaunul cel împo dobit cu chipul Soarelui;

Bucură-te, Ana, maică lăudată!

Condacul al 11-lea:

Pereche preafrumoasă şi însoțire de Dumnezeu aleasă, Ioachim şi Ana, cei ce sunteți acum străluciți cu dumnezeiască lu mină şi vă veseliți cu îngerii şi împreună cu fiica voastră cea de Dumnezeu dăruită, aduceți-vă aminte de noi cei de pe pământ, care cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Sfeşnic purtător de lumină te are Biserica pe tine, dumnezeiescule părinte Ioachim, care îndreptezi spre cunoştința cea dumnezeiască pe toți cei ce cu dor te laudă pe tine, zicând:

Bucură-te, luminătorul celor ce sunt în întunericul necunostintei;

Bucură-te, cârmuitorul cel bun al celor ce înoată în marea vieții;

Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce sunt în primejdii;

Bucură-te, dulce mângâietor al celor întristati;

Bucură-te,7 cel ce uşurezi/ necazurile vie-ții celei grele de purtat;

Bucură-te, ajutătorul cel preaînalt al mântuirii;

Bucură-te, nădejdea neînfruntată a celor ce te cheamă pe tine;

Bucură-te, îndemnătorul celor însoțiți către fapte bune;

Bucură-te,7 temelia însoțirii/ celei de Dumnezeu rânduite;

Bucură-te,7 rădăcina mlăditei/ celei ne-

veştejite;

Bucură-te, iertarea celor ce mult au greşit;

Bucură-te, ridicarea strămoşilor; Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 12-lea:

Podoabă de mare cuviință a câştigat Bi serica prin pomenirea voastră, prea-lău-dați părinți; pentru aceea vă rugăm, po-meniți-ne pe noi înaintea lui Dumnezeu, şi din toate nevoile izbăviți-ne, pe noi cei ce cu dragoste vă lăudăm pe voi, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Lăudând naşterea ta cu cântări de Dum nezeu insuflate, Ana de trei ori fericită, slă vim pe Cel ce cu un dar ca acesta te-a înv red nicit pe tine şi cu dragoste grăim ție:

Bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe vița Mlă-diței celei neveştejite;

Bucură-te, că ai născut pe Maica Luminii celei de negrăit;

Bucură-te, ceea ce mijloceşti nouă bună tăţile cereşti;

Bucură-te,7ceea ce esti/ dăruitoare îmbelşugată şi de cele pământeşti;

Bucură-te, lauda cea mult-strălucită a fe meilor;

Bucură-te, cununa cea neveştejită a maicilor;

Bucură-te, născătoarea prea lăudată a Maicii lui Dumnezeu;

Bucură-te, soţie bineplăcută lui Dumnezeu;

Bucură-te, ascultătoare blândă a celor ce te cheamă pe tine;

Bucură-te, cea care împlineşti cererile cele bune ale credincioşilor;/7

Bucură-te, bogăţia săracilor şi a văduvelor;

Bucură-te, ceea ce eşti vindecare a nepu tincioşilor/ si/ a bolnavilor;7

Bucură-te, Ana, maică pururea lăudată!

Condacul al 13-lea:

0, preafericită însoţire, a dumnezeieşti lor părinţi Ioachim şi Ana cei ce staţi lângă scaunul Dumnezeirii, primind laudele aces

tea ale noastre, izbăviți-ne cu rugăciunile voastre de chinurile cele veşnice şi de toa tă ispita, ca împreună cu voi să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăşi **Icosul întâi:** îngerul cel mai întâistătător din cer... şi **Condacul întâi:** însoțirii celei de Dumnezeu alese... şi se face otpustul.

Rugăciunea către Sfânta şi Dreapta Ana, mama Preasfintei de Dumnezeu Născătoare si Pururea Fecioara Maria

0, Maică prea fericită! Cine va putea spu ne darurile cu care te-a împodobit pe tine Bunul Dumnezeu? Sau ce laudă vrednică vom aduce noi ție, ceea ce eşti Maica împă rătesei cerului şi a pământului? Căci în ade
văr, de la căderea strămosilor noştri din desfătarea Raiului, următorii lui, moştenind blestemul până la întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, din curatele si feciorestile sfin-

tenii ale Prea binecuvântatei tale fiice, nea-mul omenesc niciodată nu a fost primit, cu atâta mângâiere şi încredințare de răscum părarea din blestem, ca atunci când te-a vă zut pe tine, aplecând pe Maica Izbăvitoru lui. 0, prea fericită Maică! îngerii au lăudat naşterea ta. Proorocii au săltat, văzând prin-tr-însa împlinirea cuvintelor lor. Strămoşii, împreună cu Patriarhii, fiind întru închiso rile cele întunecoase ale iadului, începură a primi aceste vestiri de bucurie. Proorocul şi marele arhiereu Zaharia le-a spus: Eu am primit în Sfânta Sfintelor pe Maria şi după doisprezece ani, am logodit-o cu dreptul Io-sif, spre pază; care va să nască cu chip ne grăit pe cel ce va să prefacă lacrimile noas tre întru bucurie. Sfânta Elisabeta a zis: Eu m-am închinat Mântuitorului, fiind El încă în pântecele cel cu totul nevinovat al Prea Sfintei Fecioare. Sfântul şi dreptul Iosif: Eu, prin descoperirea dumnezeiască, am primit întru logodire pe pururi Fecioara Maria, şi sunt martor nevinovăției ei, întru care a si născut, fără ispită bărbătească şi rămânând fecioară, născând pe Hristos Domnul, în ce

tatea lui David! Sfântul şi Dreptul Simeon: Eu am primit slobozire, din legăturile tru pului, de la însuşi cel ce mi-a dat fiinţă, luân-du-1 în braţele mele.

Apoi, dumnezeiescul Ioan, Mergătorul înainte şi pecetea Proorocilor: Eu am bote zat, în râul Iordanului, pe Mielul lui Dum nezeu, Cel ce ridică păcatul lumii; am văzut Duhul ca un porumbel, pogorându-se pes te Dânsul, şi-am auzit glasul Tatălui, mărtu-risindu-L de sus: Tu esti Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit. Şi, nu târziu după aceasta, strălucind fulgerul Dumnezeirii, în toate cămările iadului, s-a arătat Birui torul morţii zicând: Descoperiţi-vă. Şi, ridi când împreună cu sine pe strămoşii cu toţi drepţii cei ce aşteptau acolo venirea Lui, a zdrobit puterea diavolului, şi după aceea s-a suit, după proorocia lui David, la înălţime; şi stricând robia, le-a dat daruri oamenilor, adică nu numai apropiere slobodă către Bu nul Dumnezeu, pentru a moşteni bunătăţi le cele veşnice, si uşurare de necazurile vie-ţii acesteia, celor ce aleargă cu căldură către plăcuţii săi. Şi unde dar vom căuta noi un iz vor de daruri mai bogat decât la tine, prea

lăudată Ana?

Pentru aceasta, noi smeriţii şi păcăto şii, cu multă umilinţă căzând înaintea ta, ne rugăm ţie: Ridică-ţi sfintele tale mâini, cu care ai îmbrăţişat pe împărăteasa ceru lui şi a pământului, către Părintele îndurări lor şi Dumnezeul a toată mângâierea, ca tre când cu vederea mulţimea păcatelor noas tre, să ne păzească pe noi, moştenirea sa: de foamete, de ciumă, de potop, de foc, de sa bie, de venirea asupră-ne a altor neamuri şi de războiul cel dintre noi; iar mai vârtos, tu Maică, preafericită, prin darul cel dat ţie de la Dumnezeu, potoleşte smintelile Bisericii, dăruieşte pace iubitorilor de Hristos şi ocârmuitorilor ţării acesteia; grăieşte în inimile lor cele bune, pentru sfintele lui Dumnezeu Biserici; vezi sărăcia noastră cea sufletească şi cea trupească şi ne îmbogăţeşte pe noi cu îndoite daruri: Caută cu ochii milostivi asu pra norodului tău, celui ce aleargă la tine cu credinţă; păzeşte pe cei ce te cheamă pe tine de moartea cea fără de veste, vindecă toate bolile lor, goneşte de la dânşii pe toate du hurile cele făcătoare de rău, apără-i de toţi

vrăjmaşii văzuți şi nevăzuți, împacă neînțe legerile vieții casnice, sprijineşte pe cei ne putincioşi, luminează mintea celor căzuți întru adâncul păcatelor, ca să se întoarcă la pocăință. Pe cei depărtați de la dreapta cre dință întoarce-i iarăşi la adevărata credință; si, în vremea ieşirii noastre din viata de aici, apără-ne pe noi de cei ce se silesc a vâna su fletele noastre şi ne fă parte cu turma cea aleasă a tuturor celor ce din veac bine au plăcut lui Dumnezeu. Cu care, întru desfă tarea cea fără de sfârşit, să lăudăm neînce tat pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Trei mea cea de o Ființă şi nedespărțită, fericind, împreună cu tine, pe fiica ta, Preacurata de Dumnezeu Născătoare şi Pururi Fecioara Maria, în vecii vecilor. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI SFINTITULUI MUCENIC MODEST

*

(O crotitorul gospodăriei, anim alelor şi holdelor)

- POVĂŢUIRE -

De multe ori în viaţă suferă animalele, se strică recoltele şi se distruge gospodăria da torită păcatelor noastre.

De pildă, stricăciunea holdelor şi boa la animalelor, vin de cele mai multe ori când omul nu respectă ziua de odihnă, adică atunci când lucrează în gospodărie şi pe câmp Du minica si în sărbători. Făcând acest lucru omul cade direct sub blestemul lui Dumne zeu. El crede că lucrează într-o zi de odihnă să recupereze, însă pagubele îi vin din altă parte fă ră să-şi dea seam a ce se întâmplă şi spor nu are.

Este groaznic şi cutremurător când omul lucrează Duminica si la sărbători mai ales din necredinţă şi indiferenţă fa ţă de Dumne

zeu. Atunci omul se situează sub stadiul ani malic. Animalul se conduce din instinct după legile firii naturii, însă omului (când nu res pectă Poruncile Domnului) îi dispare şi in stinctul, raţiunea nu mai lucrează, i se întu necă de către satana pentru a-l câştiga de partea sa.

Chiar dacă nu îi vine palmă de la Dumne zeu atunci, însă el trebuie să se aştepte cândva pentru încălcarea acestui păcat, sau el nu tre buie să se mire de ce îi vine o palmă câteodată.

De asemenea, şi bolile peste animale vin tot din cauza păcatelor omului.

Când avem boli în animale sau în păsări să mergem la biserică cu nişte sare şi făin ă de porumb pentru a ne fa c e preotul o slujbă pentru acele alimente după care să le dăm la animale şi păsări.

De asemenea, să luăm apă sfinţită şi să stropim în iesle la animale, să stropim nutre ţul, şi să le punem chiar şi în vasul din care beau apă. La păsări la fel. Pe câmp atunci când semănăm şi recoltăm să stropim cu apă sfinţită. Unde este posibil să chemăm chiar preotul pentru a fa c e o slujbă a tâ tla anima

lele bolnave cât si¡ la holdele semănate.

Dacă există o asem enea conştiinţă religi oasă la omul care are animale şi păm ânt pen tru lucru şi îndeplineşte aceste minime condi ţii cu siguranţă Dumnezeu îi va ajuta şi îi va binecuvânta gospodăria.

Când există ispite foa rte mari peste o gos podărie, se recomandă, pe lângă cele spuse mai înainte, a se citi Acatistul Sfântului Mo dest şi Rugăciunea Sfântului Trifon.

Să se citească în fiecare seară de către toţi ai casei. Se poate întâmpla ca multe necazuri să se abată asupra unei gospodării datorită rău tăţii unor oameni care au făcutfarm ece din in vidie şi ură asupra gospodăriei respective.

Pentru farm ece, de asem enea se reco mandă atât slujba de către preot în gospodă rie, peste animale şi holde, cât şi rugăciunea particulară - acest Acatist al Sfântului Mo dest, făcu t de către toţi ai casei cu post cât mai multe zile, pentru a alunga duhurile rele trimise prin farm ece peste fam ilia şi gospo dăria respectivă;

- Să se ţină post Miercurea şi Vinerea în casă şi celelalte posturi mari.

- Să se m eargă Duminica şi la sărbători la biserică.

- Să se fa că sfeştanie acasă.

- Să se spovedească toți ai casei.

De asemenea, se pot face metanii la Sfân tul Modest când avem necazuri mari cu formu la: „Sfinte Sfintite Mucenice Modest roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul, ajută-mă sfinte şi depărtează toate duhurile necurate care s-au năpustit asupra gospodăriei".

Vezi rugăciunile de la începutul Acatistu lui Sfântului Acoperământ, Rugăciuni înce pătoare (vezi pag. 149).

Apoi:

Condacul 1:

Pe ierarhul şi Mucenicul lui Hristos, pe marele Modest veniți credincioşi la preacin stita lui pomenire, să-l lăudăm cu dumne zeieşti cântări, că fiind plin de dragoste de Dumnezeu şi de toată făptura lui, s-a făcut plin de darul tămăduirii a toată boala dobi toacelor celor necuvântătoare. Prin aceasta

fiind nouă oamenilor mare ajutor în scârbe şi nevoile noastre, al celor ce-1 rugăm cu credinţă şi cu smerită mulţumire îi cântăm: Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Icosul 1:

Din părinţi bine credincioşi fiind născut, dăruit lor de Dumnezeu la bătrâneţe prin rugăciune, ca pe Samuil cel de demult, Anei, lucru minunat care ne îndeamnă pe noi credincioşii a lăuda pe Dumnezeul minunilor, iar către tine, Sfinte Modeste, a zice unele ca acestea:

Bucură-te, rod câştigat prin rugăciune;

Bucură-te, odrasla luminoasă a familiei creştine;

Bucură-te, rod dăruit de Dumnezeu;

Bucură-te, naştere de bucurie tatălui tău;

Bucură-te, veselia Teodulei, maicii tale;

Bucură-te, cel ales de Dumnezeu a fi pas tor oilor Sale;

Bucură-te, fiu de părinţi care cu muceni cii s-au numărat;

Bucură-te,7 odrăslire creştină, în cetatea Sevastiei;

Bucură-te, a bunilor tăi părinți bucurie; Bucură-te,7cel sfintit, mai înainte de naştere;,7 Bucură-te, că te-ai făcut lăcaş Duhului Sfânt; Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi

lor şi a mucenicilor!

Condacul 2:

Numai câteva luni aveai, când tatăl tău, Evsevie, a fost pârât că este creştin, lui Maximian, împăratul roman şi păgân de atunci, care a poruncit îndată să fie legat şi aruncat în temniță. Şi aşa părintele tău a început la bătrânețe a pătimi pentru Hristos, căruia îi cântăm: Aliluia!

Icosul 2:

Umplându-se de râvnă iubitoare de Hris tos, şi mama ta, Teodula, n-a vrut să rămână despărțită de nevoința tatălui tău. De aceea te-a luat în brațe şi a mers la dânsul în închi soare, unde a fost oprită şi ea. Şi acolo îm

preună rugându-se şi-a dat sufletul în mâi nile lui Dumnezeu, iar tu, Sfinte Modeste, ai fost găsit de paznicii închisorii, viu, lângă trupurile reci ale părinților mucenici, gân-gurind, prunc nevinovat, orfan şi lipsit de ajutorul părintesc de la 5 luni. Gândind la o privelişte tristă ca aceasta, nu ne pricepem ce vom zice decât unele ca acestea:

Bucură-te, naştere a celor cu rod însutit;

Bucură-te, fiu de neam blagoslovit;

Bucură-te, cel plin de dorul Duhului;

Bucură-te, cel păstrat viu ca să slujeşti Domnului;

Bucură-te, că din faşă ai urmat lui Hristos;

Bucură-te, că de mic crucea lui ai luat;

Bucură-te, cel ales a fi plăcut Domnului;

Bucură-te, că odată cu viața ai început a pătimi pentru Domnul;

Bucură-te, că fiind despărțit, prin moar te, de părinții tăi, Domnul te-a luat;

Bucură-te, că ai rămas în grija Celui ce te-a dat;

Bucură-te, că pentru numele lui Hristos, n-ai avut când striga numele părinților tăi;

Bucură-te, că pentru Hristos n-ai avut

vreme de a-i cunoaşte pe ei;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 3:

Auzind împăratul de moartea părinți lor tăi, a poruncit păzitorilor închisorii să te aducă la el şi, văzându-te prunc frumos, te-a dat spre creştere unui sfetnic împărătesc, cu gândul să te facă slujitor zeului cel mincinos la care se închina el; însă tu ajungând la vâr sta de 12 ani şi aflând că părinții tăi au mu rit în închisoare, pentru că erau creştini, ai voit să ştii ce este creştinătatea şi ai aflat tai na aceasta tot de la un creştin. Aşa ai urât păgânătatea şi ai iubit creştinătatea cântând Dumnezeului cel Adevărat: Aliluia!

Icosul 3:

Aflând cât de mare şi mai presus de toa te este credința creştină, ai început a te gân di cum să ieşi dintre păgâni şi aflând prilej bun, ai fugit la mormântul părinților tăi, ru-

gându-te lor cu lacrimi, să te scoată cu rugă ciunile lor, cele către Dumnezeu, din aduna rea necredincioşilor învrednicindu-te lumi năriı cu Sfântul Botez. Fericim buna înțele gere şi râvna ta cea din tânără vârstă şi lău dăm pe Dumnezeu, Cel ce ți le-a dăruit, iar ție îți grăim unele ca acestea:

Bucură-te, înțelepțitule de Dumnezeu;

Bucură-te, că ai cunoscut pe făcătorul tău;

Bucură-te, că ai crescut ca un trandafir între spini;

Bucură-te, că de închinarea la idoli ai fugit;

Bucură-te, că închinarea cea adevărată ai iubit;

Bucură-te, că la părinții tăi mucenici, cu rugăciune ai alergat;

Bucură-te, că ei de închinăciunea idoleasc te-au scăpat;

Bucură-te, că te-ai făcut vas curat, plin de darul Duhului;

Bucură-te, bun alergător pe urmele Domnului;

Bucură-te, cel ce ai ales calea cea mai bună;

Bucură-te, înțeleptule, iubitor de lumină;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 4:

Când ai ieşit din curtea împărătească nu te-ai întors înapoi, căci din purtarea de gri jă a lui Dumnezeu, te-ai întâlnit cu un creş tin argintar, care aflând dorința ta, te-a adus si te-a dat Arhiereului crestinesc din Atena, ca să te învețe credința creştină şi să te lu mineze cu Sfântul Botez pe care şi primin-du-1, cu mare bucurie ai cântat lui Dumne zeu: Aliluia!

Icosul 4:

Când ai primit Sfântul Botez, Modeste, un stâlp de foc din cer s-a văzut peste ca pul tău, umplându-te de darul facerii de mi nuni; căci îndată numai cu atingerea mâinii, ai vindecat pe fratele argintarului, de o boa lă foarte cumplită, asemenea şi pe un om în drăcit. Pentru aceasta ne minunăm de vred nicia ta, primitorule de daruri mari de la Dumnezeu şi grăim către tine aşa:

Bucură-te, luminatule cu Sfântul Botez;

Bucură-te, că Sfântul Duh te-a luminat

cu a Sa umbrire;

Bucură-te, că ai primit darul Duhului Sfânt;

Bucură-te, că îndată ai început a vindeca boli şi neputințe;

Bucură-te, frumosule la suflet şi luminat;

Bucură-te, vas curat şi prealuminat;

Bucură-te, că îndată ai început a da da rul pe care de la Dumnezeu l-ai primit;

Bucură-te, că Dumnezeu s-a preamărit prin tine;

Bucură-te, că ai vindecat pe cel chinuit de boală grea;

Bucură-te, că ai izgonit duhul cel rău din cel îndrăcit;

Bucură-te, cel plin de dar dumnezeiesc;

Bucură-te, grabnic ajutător al celor ce pătimesc;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 5:

Pentru credincioşia ta, argintarul acela, te-a făcut moştenitor averii sale, la fel cu fiii

săi, prin testament; însă aceia s-au umplut de zavistie şi te-au vândut ca pe un rob, unui necredincios de la care, timp de şapte ani, multe necazuri ai pătimit. însă tu, prin răb dare şi rugăciune neîncetată către Dumne zeu, l-ai adus la credință scăpându-1 de foa metea cea sufletească,7 ca si*j* oarecând Iosif pe frații săi de foametea cea trupească, căci s-a botezat, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 5:

Prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, prin neîncetata rugăciune, ai adus la mântu ire sufletul necredinciosului, căci darul Du hului Sfânt era cu tine. Roagă-te, Sfinte Mo deste, şi pentru noi, cei ce suntem necăjiți de ispitele şi de vrăjmăşia duhurilor răută ții; fă rugăciune cu dinadinsul pentru uşu rarea noastră din nevoi, ca să strigăm din adâncul inimii către tine:

Bucură-te,7învățător*j* de tainele credinței;*jj*7
Bucură-te, luminarea celor din adâncul necunostintei;*jj*7
Bucură-te, îndreptare celor rătăciți;

Bucură-te, lauda celor prin tine mântuiți;

Bucură-te,7 lăcaşul/ luminii celei Dumnezeieşti;/7

Bucură-te, îndrumător în cele duhovniceşti;

Bucură-te, grabnic ajutător al celor asupriți;

Bucură-te, risipitor întristării de la cei ce te cheamă în ajutorul lor;

Bucură-te, şi a noastră nădejde de scăpare;

Bucură-te,7 cel ce esti/ în durerile noastre alinare;

Bucură-te, împlinitorul dorințelor celor bune ale fiecărui om, care la tine aleargă;

Bucură-te, scăpare din nevoi a celor ce cu credință se roagă;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 6:

După trecerea din viața aceasta a stă pânului tău, devenit, prin truda şi darul lui Dumnezeu, fiu duhovnicesc, ai mers la Ieru salim ca să te închini Sfintelor locuri şi apoi te-ai retras în Muntele Sinaiului, unde ai fă cut multe minuni, mai ales tămăduind do

bitoacele; că ai primit de la Dumnezeu mai mult acest dar, pentru că în tinerețe păstor de dobitoace fiind, către ele milostiv te-ai arătat înțelegând durerile lor. Deci, petre când în preajma necuvântătoarelor făpturi ale Ziditorului a toate, te minunai de lucru rile Lui, cântând: Aliluia!

Icosul 6:

Urmând Domnului în bunătate, ai dorit a veni în ajutor oamenilor; de aceea ai ce rut de la Dumnezeu darul vindecării de boli la animalele de care ei se folosesc în viața cea de toate zilele, mai ales a acelora care cu credință te cheamă în ajutor. Deci, ajută-ne şi nouă, Sfinte Modeste, dând sănătate vite lor noastre, căci nu vom tăcea vestind tutu ror minunile tale şi către tine vom grăi aşa:

Bucură-te, al lui Dumnezeu plăcut; Bucură-te, al lui Hristos iubitule; Bucură-te, că poți ajuta celor ce te chea
mă pe tine;

Bucură-te, mângâiere celor ce te cin stesc
pe tine;

Bucură-te, cel ce încetezi bolile cu rugă ciunile tale;

Bucură-te, cel ce potoleşti febra cea de trupuri stricătoare;

Bucură-te, că prin tine dobândim ajuto rințele cerute;

Bucură-te, că ne poți cere nouă de la Dumnezeu si$_j$ bunătătile$_j$ cele nevăzute;7

Bucură-te, cel plin de milostivire şi de bunătate;

Bucură-te, că pentru tine ne dă Dumne zeu nouă si vitelor noastre sănătate;

Bucură-te, cel dăruit de Dumnezeu cu dar de a izgoni mâhnirea din popor;

Bucură-te, mare rugător pentru noi că tre Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 7:

Nu ai stat mult în liniştea muntelui, Sfinte,7 căci trecând din viata$_J$ aceasta în cea ves$_J$-nică Patriarhul Ierusalimului, Platon, ai fost ales tu - cu minune - în scaunul văduvit; pen

tru că înaintea ta s-au deschis uşile bisericii când te-ai rugat, iar credincioşii au dat slavă lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 7:

Povățuiți*jj* fiind de Dumnezeiescul dar,7 ai mers în biserică, în timpul când cetățenii Ie rusalimului îşi căutau păstor duhovnicesc. Si când au văzut că tu, Sfinte, ai deschis usi-le bisericii cu rugăciunea, îndată te-au ales păstor al lor, ca pe un vrednic de slujire arhi erească, şi bucurându-se de buna aflare, cu un glas laudă pe Dumnezeu, iar către tine, Sfinte, grăiau unele ca acestea:

Bucură-te, cel dăruit nouă de Dumnezeu;
Bucură-te, bunul nostru păstor şi arhiereu;
Bucură-te, cel trimis de sus să ne păs
toreşti;
Bucură-te, bucuria fiilor tăi duhovniceşti;
Bucură-te, lauda şi cinstea ierarhilor;
Bucură-te, luminarea creştinilor; Bucură-te,
sfeşnic în biserică luminos; Bucură-te,7
aducerea celor rătăciti*j* la
Hristos;

Bucură-te, tâlcuire dreaptă a Scripturi lor Sfinte;

Bucură-te, bună păzire a dogmelor celor drepte;

Bucură-te, luminat ierarh al Sionului;

Bucură-te, mare plăcut al Domnului;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 8:

Locuitorii Ierusalimului cei binecredincioşi, văzând minunile ce le făceai şi ajuto rul cel grabnic ce dobândeau prin mijlocirea ta, se minunau şi lăudau pe Dumnezeu, cân tând: Aliluia!

Icosul 8:

între cetățenii Ierusalimului erau şi ne credincioşi care cereau dovezi, voind a sti cu a cui putere faci minuni, şi unii îndrăz neau a zice că nu cu puterea lui Dumnezeu le faci; iar tu, Sfinte, le-ai împlinit dorința căci în fața lor şi a mult popor - chemând nu

mele Domnului - ai omorât un balaur mare. Atunci ei au crezut că eşti mare plăcut al lui Dumnezeu şi cu puterile lui faci minunile si împreună cu cei credincioşi te lăudau zi când:

Bucură-te,7 întărirea în credinţă/ a celor rătăciti;/7

Bucură-te,7 bucuria si/ lauda celor mântuiti;/7

Bucură-te, stâlp al dreptei credinţe bine întărit si/ neclintit;7

Bucură-te, că prin mari minuni dreapta credinţă/ ai întărit;7

Bucură-te, că ai fost arătat oamenilor de către Duhul Sfânt;

Bucură-te, că de Duhul Sfânt ai fost ales si/ Sfintit;/7

Bucură-te, cel uns cu undelemnul bucuriei;

Bucură-te, cel primitor de darul tămă duirii;

Bucură-te, că prin credinţă tare şi fapte minunate te-ai făcut lumii arătat;

Bucură-te,7 că Dumnezeu ti/-a dat dar de tămăduiri si/ te-a înălţat;/7

Bucură-te, bucuria celor ce te au părinte;

Bucură-te, rugător fierbinte şi pentru noi către Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 9:

Ajungând vestea minunilor tale, pe care le făceai,7tămăduind dobitoacele si/ mai ales omorârea balaurului, până la împăratul, acela mai întâi s-a mirat, dar mai pe urmă socotind căci prin farmece faci acestea, pen tru că era necredincios, a trimis să te adu că înaintea lui la întrebare. Şi încă pe drum mergând, în faţa ostaşilor ai tămăduit boii unui preot, care pentru tine a preamărit pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 9:

împăratul cel necredincios pentru că nu se pricepea cu ce putere faci mereu între-bându-te, zicea că înşeli oamenii; însă cre dincioşii ştiind că le faci cu puterea lui Hris tos,7 îti/ ziceau în taină unele ca acestea:

Bucură-te, că ai început a-ţi aduce sufle tul ca pe o mireasă lui Iisus;

Bucură-te, că prin aceasta ne întăreşti şi

pe noi, în credința cea în Hristos; Bucură-te, cel plin de dragoste dumne
zeiască;

Bucură-te, cel ce mergi să înmulțeşti ce tele mucenicilor;

Bucură-te, cel ce bucuri în calea ta cete le îngerilor;

Bucură-te, cel ce ne întăreşti pe noi cre dincioşii care lăudăm nevointele tale;

Bucură-te,7 mustrarea necredincioşilor_J care nu pricep faptele şi cugetele tale;

Bucură-te, că pe tiranul împărat îl ruşi nezi cu vorba ta;

Bucură-te,7 că noi credincioşii_J ne bucu-răm de îndrăzneala ta;

Bucură-te, că ai fost chemat să mărturi seşti_J adevărul înaintea oamenilor;7

Bucură-te, că prin această mărturie eşti mare în împărăția Cerurilor;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 10:

Stând înaintea necredinciosului împărat şi răspunzându-i, l-ai mustrat pentru orbi

rea lui sufletească în care se afla; iar el, mâniindu-se, a poruncit ostaşilor să te lege de nişte asine sălbatice, care fugind, să te târas că şi să te omoare; însă tu, Sfinte, numai atingându-le pe ele, te-ai dezlegat şi ai cântat cu mare glas lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

A doua oară legându-te slujitorii de asi ne, le sileau să meargă; şi în cale un om a început a te ruga să-i dai înmulțirea vitelor sale. Deci milostivindu-te spre el, Sfinte, ai oprit asinele şi ai binecuvântat turma lui să aibă rod îndoit, iar el câştigându-şi cele ce rute,7 s-a dus bucurându-se. Si/ cei ce au vă-zut cele făcute de tine, îți grăiau:

Bucură-te, mângâierea noastră şi ajuto rul nostru;

Bucură-te, visteria facerii de bine; Bucură-te, comoară plină de milostivire; Bucură-te, că, şi în munci fiind, de alții te îngrijeşti;

Bucură-te, că poți cu rugăciunea, turme le lor să înmultesti;jj7

Bucură-te, că acum toți te ştiu ca grab nic ajutător;

Bucură-te, al celor ce se ostenesc întăritor; Bucură-te, mângâietorul săracilor; Bucură-te, bun chivernisitor al văduvelor; Bucură-te, dăruitor de bucurii orfanilor; Bucură-te, înzestrătorul fecioarelor; Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi
lor şi a mucenicilor!

Condacul 11:

Văzând împăratul muncitor, că nimic n-a sporit asupra ta, cu asinele, pentru că ele fi ind dezlegate de tine, cu puterea lui Dum nezeu, s-au întors de unde au plecat, a po runcit să fii muncit cu alte munci cumplite, de către slujitorii care ți-au bătut piroane şi te-au silit să mergi pe țepuşi de fier puse pe pământ, te-au bătut cu pietre, apoi te-au pus într-un vas de aramă cu plumb fierbin te; însă tu, Sfinte, cu ajutorul lui Dumnezeu, din toate acestea ai ieşit nevătămat, cân-tând: Aliluia!

Icosul 11:

Neputând tiranul să te biruiască, nici cu muncile acelea, a poruncit să ți se taie ca pul; iar tu, Sfinte, auzind de acea hotărâre, te-ai bucurat mult şi cu veselie mare ai mers la locul rânduit de tăiere,7 unde iarăşi/ te-ai rugat Domnului, ca să-ți dăruiască darul cel dat mai înainte, al tămăduirii dobitoace lor tuturor acelora care vor cinsti muceni cia ta cea pentru Hristos; iar noi, după pute rea priceperii noastre, ne străduim a-ți adu ce laude ca acestea:

Bucură-te, Sfințite Modeste, mare făcă tor de minuni;

Bucură-te, că totdeauna sunt primite de Domnul Sfintele tale rugăciuni;

Bucură-te, cel ce ai fost chemat, de la turmele dobitoacelor, la păstorirea oilor ce lor cuvântătoare din Ierusalim;

Bucură-te, că eşti părinte al nostru, care cu credință cinstim pomenirea ta;

Bucură-te, că atât de mult ai iubit oame nii, că ai cerut de la Dumnezeu dar, ca să-i poți ajuta în nevoi;

Bucură-te, că având dragoste de fraţi, ai iubit pe Hristos, Care S-a jertfit pentru noi;

Bucură-te, că, pentru Hristos, piroane ascuţite în picioarele tale ai suferit;

Bucură-te, că pentru Hristos, ţi s-a tur nat pe trup smoală şi plumb topit;

Bucură-te, că şi alte munci pentru Dân sul ai răbdat;

Bucură-te, că darul lui Hristos din toate acelea te-a scos nevătămat;

Bucură-te, că, pentru Hristos, la urmă de toate capul ţi s-a tăiat;

Bucură-te,7 că asa/ cu cununa muceni-ceaşcă te-ai încununat;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 12:

Am auzit, Sfinte, în ce fel ţi-ai petrecut viaţa pe pământ, de minunile şi de ajuto rul cel dat credincioşilor;¡7 ba unii din noi am şi primit ajutorul tău de multe ori, când te-am chemat. De aceea,7acum cu credinţă/ si/ cu smerenie te rugăm să fim izbăviţi de orice

necaz, primejdie, sau boală ce ar veni asu pra dobitoacelor noastre, pentru păcatele noastre, sau din răutatea diavolului, ca fiind păziți de orice rău, cu rugăciunile tale, să preamărim pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 12:

Minunându-ne de minunile multe pe care le-ai făcut şi pe care şi acum le faci cu cei care te roagă cu credință, preamărim pe Dumnezeu cel ce ți-a dat asemenea dar, Sfințite Modeste; ajută-ne nouă acum, ca să-ți strigăm ție:

Bucură-te, părintele nostru, al celor ce cu credință alergăm la tine;

Bucură-te, cel ce ne umpli pe noi de face rile tale de bine;

Bucură-te,7 cel ce ai luat dar si/ în dar ne dai nouă, cu milostivire;

Bucură-te, că tu ai câştigat multă îndrăz neală către Dumnezeu;

Bucură-te, că Dumnezeu iți ascultă rugă ciunea ce o faci pentru noi;

Bucură-te, că pentru solirea ta, îndată ne

scoate din nevoi;

Bucură-te, că toți alergăm la folosința ta, ca la un liman de liniște;

Bucură-te, că tu ne poți scăpa dobitoace le noastre de boli şi de ale vrăjmaşului ispite;

Bucură-te,7 că numai cât te numim si/ dobândim izbăvire de tot răul;

Bucură-te,7 că numele tău este înfricosă/ - tor duhurilor celor rele;

Bucură-te, grabnic Izbăvitor din primej dii, celor ce cu credință ți se roagă;

Bucură-te, cel ce întâmpini cu alinare pe cei ce aleargă la folosința ta;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhi lor şi a mucenicilor!

Condacul 13:

0, Preasfințite Modeste, primeşte acum de la noi, smeritele noastre rugăciuni şi la ude, pe care ți le aducem astăzi în cinstea sfârşitului mucenicesc, pe care l-ai primit pentru mărturisirea credinței în Hristos, şi cere pentru noi, de la Dumnezeu, ierta re de greşeli şi izbăvirea de toată primejdia,

de boli şi de tot răul ce vine asupra noastră, pentru păcatele noastre, ca fiind izbăviți cu rugăciunile tale, să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăşi **Icosul 1:** Din părinți bine credincioşi fiind născut... şi **Condacul** 1: Pe ierarhul şi Mucenicul lui Hristos...

După aceea zicem această rugăciune:

Rugăciunea Sfântului Modest

Care se zice pentru animale

Doamne Iisuse Hristoase, Ziditorul lu mii, învredniceşte-ne pe noi împărăției Tale, că numai pe Tine singur, Stăpâne, Te-a do rit sufletul meu şi pentru Numele Tău n-am socotit moartea si muncile. Deci, iubitoru-le de oameni, să nu mă judeci pe mine ne vrednic bunătăților tale, ci auzi-mă pe mine robul Tău şi primeşte această rugăciune a mea, si care va chema numele meu si va să-vârşi pomenirea mea, a smeritului, fi lui aju tor, Doamne, şi nu-1 părăsi pe el, ci umple-1

pe el de tot binele, şi dăruieşte-i milele Tale cele bogate. Şi cine va citi mucenicia nevo-inţelor mele, blagosloveşte-1 pe el, Doamne, şi toată averea lui, şi depărtează şi goneş te pentru numele robului Tău, Modest, de la toate

dobitoacele lui,7 toată vătămarea si$_j$ boala. Aşa, Stăpâne, caută din Sfânt lăcaşul Tău spre rugăciunea mea, şi binecuvântează şi înmulţeşte dobitoacele lui, şi goneşte pen tru numele robului Tău, Modest, de la toa te

dobitoacele lui,7 toată vătămarea si$_j$ boa-la. Aşa, Stăpâne, caută din Sfânt lăcaşul Tău, spre rugăciunea mea, şi binecuvântează şi înmulţeşte dobitoacele lui, precum ai bine

cuvântat si$_j$ ai înmultit$_j$ turmele lui Avraam,7 ale lui Isaac şi ale lui Iacob şi ale tuturor ce lor ce au slujit Ţie. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. *Amin!*

pjgi^H (^n)

ALTĂ RUGĂCIUNE A SFÂNTULUI MODEST

Ce se zice la toată boala luptătoare de moarte a boilor, a cailor, a asinilor, a mularilor, a oilor, a caprelor, a albinelor şi a celorlalte dobitoace.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu cel milostiv şi preabun. Cel ce ai făcut întru înțelepciune toată făptura cea întâi să şi simțită. Cel ce verşi îndurările Tale pes te toate cele făcute de Tine. Cel ce cu pronia Ta cea preabună, toate mai înainte le rându-ieşti şi porți grijă tuturor făpturilor Tale, ce lor materialnice si; nematerialnice,' cuvântă-toare si necuvântătoare, însufletite si neîn-suflețite, de la cele mai dintâi până la cele mai de pe urmă. Căci nimic nu este nepre văzut, nici fără purtarea cea de la Tine, Fă cătorul şi Purtătorul de grijă a toate. Că Tu eşti cel ce deschizi mâna Ta şi umpli pe tot cel viu de bunăvoință. Tu eşti Cel ce răsări iarbă dobitoacelor şi păşune dându-le spre păşune oamenilor. Tu eşti Cel ce de demult ai păzit turmele dobitoacelor lui Israel, mai presus de rana cea purtătoare de moarte a

dobitoacelor întâi născute ale egiptenilor. Tu eşti Care, prin iconomia întrupării Tale ai surpat pe cel ce avea stăpânirea morții, adică pe diavolul, şi prin moartea Ta ai omo rât moartea. Tu eşti Care, prin mine nevred nicul robul Tău, ai omorât şarpele, cel ce cu veninul său a stricat izvorul apei. Iar pe do bitoacele cele ce băuseră dintr-însul şi mu riseră, le-ai înviat cu puterea Ta cea făcătoa re de viață. Şi pe diavolul cel ce împreună cu acesta, jurându-se că niciodată nu va în drăzni a se înapoia, unde se va chema sme ritul meu nume. Ție mă rog, Stăpâne prea bunule şi Făcătorule a toate, şi pe Tine Te chem, Cel ce eşti pricina a toată viața, ascul tă această rugăciune a mea şi goneşte toa tă boala cea purtătoare de moarte şi vătă mătoare de la boii, caii, asinii, mularii, oile, caprele, albinele şi toate celelalte dobitoa ce ce sunt spre trebuința robilor Tăi (nume le) a celor ce te cheamă pe Tine, Dătătorul tuturor bunătătilor, în numele meu. Si dă, Doamne, tuturor celor ce săvârşesc pome nirea mea şi cu credință aleargă la moaştele mele, pace statornică, înmulțire dobitoace

lor, îmbelşugare de grâu, vin şi untdelemn. Şi peste toate, lăsarea păcatelor, sănătatea trupurilor şi sufletelor şi veşnică mântuire. Aşa, Doamne, Iisuse Hristoase, cu obişnui ta Ta milostivire plecându-te, îndură-Te asu pra dobitoacelor acestora ce pătimesc, sece-rându-se de secera morții. Şi care neavând cuvânt, numai prin mugete şi prin tângui toare glasuri fără de graiuri, cu jale îşi ara tă pătimirea şi durerea lor, încât şi pe cei cu vântători îi pleacă spre împreună-pătimirea cu ele. Dacă, „dreptul se îndură spre pătimi rea dobitoacelor sale", după cum este scris, cum nu Te vei îndura tu asupra lor, Cel ce eşti Făcătorul şi purtătorul lor de grijă. Căci Tu, preamilostive, Care şi de dobitoacele cele din corabie Ti-ai adus aminte, bizuin-du-ne pe bunătatea şi îndurarea Ta, milosti-veşte-Te ca prin bună-petrecerea şi înmulți rea boilor si a celorlalte dobitoace, câte au 4 picioare, să se lucreze pământul, iar roduri-le să crească. Si robii Tăi, cei ce cheamă nu-mele Tău, cu îmbelşugare să strângă rodu-rile țarinilor sale, ca din aceasta, toată buna îndestulare având, să prisosească spre tot

lucrul bun. Şi să Te slăvească pe Tine, dătă torul a tot binele, cinstindu-mă şi pe mine, robul Tău, şi fierbintele rugător al împărăți ei Tale cele atotțiitoare.

Că Tie se cuvine toată slava, cinstea si închinăciunea, împreună cu Cel fără de înce put al Tău Părinte, şi cu Preasfântul şi bunul şi de viață făcătorul Tău Duh, acum şi pururi şi în vecii vecilor. *Amin!*

CANON DE POCĂINȚĂ*

CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Cântarea 1

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum mă apropii eu, păcătosul şi împovăratul, către Tine, Stăpânul şi Dumnezeul meu si nu îndrăznesc să mă uit la cer; numai mă uit şi grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înain te ca să-mi plâng faptele mele cu amar.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

0, amar mie, păcătosul, că sunt ticălos, mai mult decât toți oamenii; pocăința nu este în mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă...

Omule nebun şi ticălos, pentru ce-ți

pierzi vremea în lene? Gândeşte-te la via ta ta si te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Şi acum...

Maica lui Dumnezeu Preacurată, caută spre mine păcătosul şi mă izbăveşte de lan ţul vrăjmaşului, îndreptându-mă pe calea pocăinţei, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cantarea 3-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Când se vor pune scaunele la judeca ta cea înfricoşătoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci pă cătoşilor căci se vor trimite la muncă. Deci, aceea ştiind, suflete al meu, pocăieşte-te de faptele tale cele rele.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Drepţii se vor bucura iar păcătoşii vor plânge; ci atunci nimeni nu va putea ajuta nouă, că faptele noastre ne vor osândi spre noi. Drept aceea nu întârzia, ci, mai înainte de sfârşit, pocăieşte-te de faptele tale cele rele.

Slavă...

O, vai de mine cel mult păcătos, care m-am spurcat cu faptele şi cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtoşarea inimii mele; ci acum caută la pământ, suflete al meu şi te pocăieşte de faptele tale cele rele.

Şi acum...

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învață spre bine; iar eu păcătosul pururea fug de cele bune; ci Tu, ca o milostivă, miluieşte-mă ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a 4-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Desfățată şi plăcută este aici calea dez mierdărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărți sufletul de trup. Deci, pocăieşte-te de acestea, suflete al meu, pen tru împărăția lui Dumnezeu.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Pentru ce faci strâmbătate săracului? De ce opreşti plata slugilor? Pe fratele tău nu-1

iubeşti; desfrânarea si amărăciunea iubeşti. Deci, lasă acelea suflete al meu şi te pocăieş-te pentru împărăția lui Dumnezeu.

Slavă...

0,7 nebune om! Până când te vei afunda si/ ca o albină vei aduna bogăția ta, care degrab va pieri ca praful şi ca cenuşa? Ci caută mai vârtos împărăția lui Dumnezeu.

Şi acum...

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, miluieşte-mă pe mine, păcătosul şi mă întăreş te spre fapte bune şi mă păzeşte ca să nu mă răpească pe mine nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povățuieşte, Fecioară, la împă răția lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Adu-ți aminte, ticălosule om, că de păca te eşti robit, cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu neputința, ca de o fiară cumpli tă. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Mi se cutremură mădularele şi cu to tul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile şi cu totul dându-mă pe mine Ghe enei. Suflete al meu păcătos, au doară ace ea ai voit?

Slavă...

Pe desfrânatul şi pe tâlharul, care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu le nea păcatului m-am îngreunat şi de cel rău sunt robit. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Şi acum...

Ajutătoare minunată şi grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie nevrednicului, că sufletul meu cel păcă tos aceasta a voit.

Cântarea a 6-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Pe pământ viaţă desfrânată am vieţuit şi sufletul la întuneric l-am dat; dar acum, Milos

tive Stăpâne, izbăveşte-mă de toată robia vrăj maşului şi mă înțelepțeşte ca sa fac voia Ta.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cine face unele ca acestea, precum fac eu? Precum zace porcul în tină aşa şi eu slu jesc păcatului; ci Tu, Doamne Dumnezeu le,7scoate-mă din trândăvia aceasta si*j*-mi dă mie inima ca să fac voia Ta.

Slavă...

Scoală-te, omule ticălos, aleargă către Dumnezeu mărturisind păcatele tale şi cazi lăcrimând şi suspinând; iar Acela, ca un în durat, va da ție ajutor ca să faci voia Lui.

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu, Fecioara Prea curată, păzeşte-ne pe noi de răutățile celui văzut şi celui nevăzut vrăjmaş şi primeşte ru găciunile noastre şi le du pe acestea Fiului tău şi-mi dă minte ca să fac voia Ta.

Condac

Suflete al meu pentru ce te îmbogă țeşti în păcate? Pentru ce faci voia diavo-

lului? în ce-ți pui nădejdea? Părăseşte-te de acestea şi te întoarce către Dumnezeu strigând: îndurate Doamne, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!

Icos

Gândeşte,j' suflete al meu la ceasul cel amar al morții şi la judecata cea înfricoşă toare a Făcătorului Dumnezeu; că îngerii cei întunecați te vor lua pe tine, suflete, şi te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înain te de moarte te pocăieşte, strigând: miluieş-te-mă, Doamne, pe mine, păcătosul!

Cântarea a 7-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Nu te nădăjdui, suflete al meu, în bogăția cea trecătoare sau în adunarea cea nedreap tă, că toate acestea nu ştii cui le vei lăsa, ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeu le, pe mine păcătosul!

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănăta tea trupească cea trecătoare, nici în frumu seța cea degrab trecătoare, că vezi cum şi cei puternici şi cei tineri mor; ci strigă: Mi-luieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine nevrednicul!

Slavă...

Adu-ti aminte, suflete al meu, de viata cea de veci, de împărăția cerului cea gătită Sfinților, de întunericul cel osebit si de mâ-nia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi şi strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumneze ule, pe mine nevrednicul!

Şi acum...

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumne zeu şi te roagă Ei, că este grabnică ajutătoa re celor ce se pocăiesc, ca să roage pe Hris tos, Dumnezeul nostru, să mă miluiască pe mine nevrednicul.

Cântarea a 8-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cum nu voi plânge când îmi aduc amin

te de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de mărire şi fără de chip. Dar ce aştept? şi în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, pe care te rog, ca mai înainte de sfârşit, să mă îndreptezi.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cu ochiul tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta şi voi fi jude cat, Unule lesne iertătorule!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii şi morţii şi toţi vor sta în a lor rânduială: bătrânii şi ti nerii, conducătorii şi supuşii lor, domnii şi judecătorii, bogaţii şi săracii, femeile şi băr baţii. Oare, cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea strig Ţie: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Şi acum...

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pri meşte rugăciunea mea cea nevrednică, păzeş-te-mă de moartea cea urâtă şi-mi dăruieşte mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Cântarea a 9-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum scap la voi, îngeri, Arhangheli şi toate puterile, care staţi înaintea scaunu lui lui Dumnezeu. Rugaţi-vă către Făcătorul vostru, să fie izbăvit sufletul meu de mun ca de veci.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum plâng către voi, sfinţilor, patriar hilor, împăraţilor şi proorocilor, apostolilor şi arhiereilor şi toţi aleşii lui Hristos, aju-taţi-mi mie la judecată, ca să se mântuias că sufletul meu de întunericul vrăjmaşului.

Slavă...

Acum ridic mâinile mele către voi, sfin ţilor mucenici, pustnicilor, preacuvioşilor şi toţi Sfinţii, care vă rugaţi către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască su fletul meu în ceasul morţii.

Şi acum...

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul în Tine nădăjduiesc şi roagă pe

Fiul Tău, ca să mă pună pe mine nevredni cul, de-a dreapta Sa, când va şedea să jude ce viii şi morții.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumne zeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Se rafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Te mărim.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, Slavă Ție.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. *Amin!*

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR AL VIEȚII *

OMULUI

Cântarea întâi, Glas 8

Irm os: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, Israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel ne adormit, şi folositorul, şi îndreptătorul vie ții mele, pe care te-am dobândit de la Dum nezeu, te laud, Dumnezeiescule îngere al lui Dumnezeu cel atotstăpânitor.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele,
roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine,

păcătosul.

Vrând ca toti¡ oamenii să se mântuiască,' Cuvinte, pus-ai pe Sfinții îngeri îndreptători şi luminați povățuitori oamenilor, care ne povățuiesc pe noi la frica Ta.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins şi cu negura cea împâclită a patimilor fi ind acoperit, cu lumina pocăinței luminea-ză-mă, îndreptătorule, şi folositorule, şi pă zitorul meu.

Slavă...

întunecat de gânduri de ruşine, despăr-țind de la Dumnezeu mintea mea, potop cu tină întru mine izvorăsc; pe care usucă-1, ajutătorul meu.

Şi acum... Al Născătoarei:

Tu eşti, Stăpână, linişte şi adăpostire celor învăluiți în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, învăluit fiind cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a 3-a

Irm os: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşi lor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ființă am de amestec de pământ, de tină şi țărână; pentru aceasta, de pământ m-am li pit. Ci - o, folositorul meu! - şi îndreptătorul, şi izbăvitorul meu, întoarce pofta mea către cele cereşti.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ziua şi noaptea, cu faptele mele cele rele te amărăsc, si te scârbesc, si te întărât; si să voieşti a sta departe, pe tine, apărătorul meu, te silesc.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Supus sunt grijii şi mâhnirii, că nepocăit şi neîndreptat petrec. Pentru aceasta, dăru-ieştemi să mă pocăiesc cu adevărat şi să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă...

Cel ce vezi nevăzută fata¡ lui Dumnezeu,′ Care sade în Ceruri şi Se uită pe pământ cu gândul, şi-l face pe el de se cutremură, pe Dânsul roagă-L să mă mântuiesc, Sfinte în gere.

Şi acum... Al Născătoarei:

Minte, şi cuget, şi cuvânt, darul lui Dum nezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu lucruri bune să îl cinstesc. Iar eu, cu pa timile darul ocărând, pe Dătătorul am defăi mat: Stăpână, mântuieşte-mă.

Sedealna, Glas 4

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Păzitorul sufletului meu şi al trupu lui, cel ales mie de la Dumnezeu, Dumneze-iescule îngere, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, prea-sfinte, toate greşelile su

fletului meu celui ticălos, si mă izbăveşte de cursele cele de multe feluri ale înşelătoru lui, şi fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea la Judecată iertare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu esti, tăria mea,' Doamne;' Tu - si, puterea mea; Tu - Dumnezeul meu; Tu - bu curia mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceas ta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Neaducându-mi aminte de înfricoşata Judecată, Mântuitorule, la care am să stau înainte să dau răspuns pentru tot lucrul şi cuvântul, nici luând în minte moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat. îndreptăto rul meu, nu mă lăsa pe mine.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu de-adinsul toată răutatea am plinit din

tinereţe şi nu am încetat pe tine, apărătorul meu, a te amărî cu cuvinte şi cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai aşteaptă, înţeleptindu-mă, si luminându-mă, si întărindu-mă.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Urmând îndelungii-răbdări a Cuvântului lui Dumnezeu - Care a venit să cheme pe toţi păcătoşii la pocăinţă, şi aşteaptă îndreptare de bunăvoie, şi nu face silă - şi tu, îndreptă torul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare să petreci.

Slavă...

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a le pădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpâ nul meu Iisus m-a primit cu milostivire şi m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta dar al Lui, te scârbesc încă şi pe tine, îngerul lui Dumnezeu.

Şi acum... Al Născătoarei:

Cu adevărat, Domnul S-a făcut împărat cu împărăție care nu cade şi S-a îmbrăcat - precum Psalmistul grăieşte - din tine, Maica

lui Dumnezeu, întru prea-frumoasă podoa bă, în trup sfânt, cu care a luat moartea şi a surpat împărăția ei.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă, şi m-a aco perit întunericul cel străin pe mine, ticălo sul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine păzitor câştigându-te, împreu nă petrecător şi împreună vorbitor, păzin-du-mă, Sfinte îngere, cu mine călătorind, împreună locuind şi cele de mântuire înain te pururea punându-le, ce iertare voi să iau, nerecunoscător fiind?

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu multă îndrăznire stând înaintea Sca

unului Atotstăpânitorului şi împrejur dăn
ţuind, la împăratul făpturii roagă-te, aju tătorul meu,7 să-mi dea iertare de răutătile mele cele multe.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Muncile şi caznele care mă aşteaptă mai-nainte, Sfinte îngere, văzându-le tu - şi împietrirea mea, şi nebunia, şi orbirea - şi făcându-ţi-se milă, suspini, şi te tânguieşti, şi te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvi torul meu.

Slavă...

Nici într-un ceas, nici într-o cirtă, sau şi mai puţin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul şi făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine, si să te veselesti, si să săitezi, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Şi acum... Al Născătoarei:

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce eşti cu totul fără pri hană, Cel ce a pus pădurile cu hotar şi mun ţii cu aşezământul cunoştinţei, Cel ce numă

ră mulțimea stelelor şi picăturile de rouă, şi schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a 6-a

Irm os: Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăți, şi viața mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Păzindu-mă, şi oştindu-te împrejurul meu, şi întorcând înapoi pornirile dracilor şi năvălirile lor cele în chipul fiarelor, şi go-nindu-le de la mine pururea, nu înceta, pă zitorul meu, că pe tine te am cald folositor.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cel ce eşti mir prea-scump şi cu bună mireasmă, nu te scârbi de împuțiciunea mea, nu te depărta de la mine până în sfâr

şit; ci nedepărtat păzitor fii mie pururea, că şi soarele, trecând locurile cele spurcate, nu se spurcă.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe Cel ce a acoperit cu ape prin Cuvânt pe cele mai înalte ale Lui, roagă-L, folosito rul meu, să-mi dea dar izvorâtor de lacrimi, ca să se curățească inima mea cu acelea şi să vadă pe Dumnezeu.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Netrupeşte, ca cel ce eşti curat şi fără materie,7 stând înaintea Celui curat si/ fără materie şi câştigând multă îndrăznire spre Dânsul şi apropiere, pe Acela roagă-L cu de-adinsul să dăruiască sufletului meu mân tuire.

Slavă...

Să acopere înfruntarea şi ruşinea feţele vrăjmaşilor cele întunecate şi împuţite, când se va despărţi de trup sufletul meu cel smerit;

iar pe acesta să-l acopere, îndreptătorul meu, aripile tale cele luminate şi preasfinţite.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce eşti mai sfântă decât Sfinţii în geri şi mai presus de Heruvimi şi de Sera fimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ şi de cele pământeşti râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească şi trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragos tea cea cerească.

Condac, Glas 2

Podobie: Cele de sus căutând...

Slujitorul lui Dumnezeu şi păzitorul meu cel prea ales, fii petrecând pururea împreu nă cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toa tă facerea de rău a diavolilor şi îndreptân-du-mă la cărările cele Dumnezeieşti, spre viaţa cea nestricată, rogu-mă.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce merseseră din Iu-

deea în Babilon de demult,7 cu credința/ Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul Părinților noştri, bine esti cuvântat.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Mulțimile tâlharilor celor nevăzuți ce cad împrejur asupra mea, care caută să tra gă şi să răpească sufletul meu, nu lipsi go-nindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puter nic, ajutătorul meu.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Când va vrea să mă judece Judecătorul şi Dumnezeul meu şi să mă osândească pe mine,7 cel osândit de conştiință// mai înainte de Judecata aceea, nu mă uita, povățuitorul meu, pe mine, robul tău.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Avându-mi eu tina mumă, şi trupul tată,

şi ţărâna strămoş, pentru împrietenirea acestora, în pământ cu totul caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, fără frică să mă uit vreodată si în sus, la frumuseţea Cerului.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Că cel ce eşti frumos cu podoaba şi dul ce, şi veselă minte în chipul soarelui, lumi nat să-mi stai înainte cu veselă faţă şi cu ve dere de bucurie, când mă voi lua de pe pă mânt, îndreptătorul meu.

Slavă...

Pentru milostivirea milei şi pentru mul tă mulţimea¡ iubirii de oameni,' să mă aco-peri pe mine cu acoperământul aripilor tale, când voi ieşi din trup, păzitorul meu, ca să nu văd feţele cele urâte ale dracilor.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce eşti poartă cerească, şi uşă de mântuire, şi scară înţelegătoare pe care Dumnezeu S-a pogorât şi om S-a suit; cu în durările tale, Curată, împărăţiei Cerurilor învredniceşte-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, chinuito rul Haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitori lor de Dumnezeu; şi, văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiți, a strigat: Pe Făcă torul şi Izbăvitorul, Tineri, bine-L cuvântați; preoți, lăudați-L; noroade, preaînălțați-L în tru toți vecii.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

După Dumnezeu, pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, şi povățuitor, şi aju tător, şi apărător, Preasfinte îngere. Pen tru aceasta, nu înceta, rogu-mă, povățuin-du-mă, şi îndreptându-mă, şi învățându-mă să fac cele cuvioase,7 si/ să-mi luminezi min-tea, până ce mă vei pune înaintea lui Hris tos mântuit.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Când se vor pune Scaunele, şi Cărțile se

vor deschide, si Cel vechi-de-zile va şedea, si oamenii se vor judeca, şi îngerii vor sta îna inte, şi pământul se va clătina, şi toate se vor înfricoşa si se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni şi mă izbă veşte de gheena, pe Hristos îmblânzindu-L.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Acum, ca nişte albine fagurul, mă încon joară nevăzut urâții de Dumnezeu, pierzătorii diavoli; ca nişte păsări răpitoare, ca nişte vul pi viclene şi ca nişte mâncători de cruzime, ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, pre cum îşi acoperă vulturul puii săi.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Dă-mi izvoare de lacrimi să curgă neîn cetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creştet până la picioare; ca, îm-brăcându-mă în haina mai albă decât zăpa da a pocăinței, să intru în cămara lui Dum

nezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Casă lui Hristos fiind inima mea, cu pa timile viața râmătorilor celor neînțelegători am săvârşit. Ci mă întăreşte, ajutătorul su fletului meu, curățeşte-o pe aceasta, ca să se cădească, şi să se stropească cu miresme şi cu miruri de rugăciuni şi de curăție, şi să fie iarăşi casă lui Hristos, cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfân tul Duh, Domnul.

îndreptătorul, şi păzitorul meu, şi folosi torul, şi izbăvitorul meu, păzitorul ticălosu lui meu suflet, când mă va scula din pământ la Judecată înfricoşatul glas al trâmbiței, atunci aproape de mine să stai, blând şi vesel, cu nă dejdea mântuirii, luând de la mine frica.

Şi acum... Al Născătoarei:

Cu prea-mulțimea bunătății în dar mă miluieste, ceea ce ai născut izvorul milosti-virii;7 că nu am ce să-ti aduc tie vrednic de milă;7 că bunătătile mele nicicum nu-ti tre-

buiesc, că ceea ce ai zămislit nespus pe dă tătorul de bine si Mântuitorul lumii, ceea ce eşti plină de dar.

Cântarea a 9-a

Irm os: înfricoşatu-s-a tot auzul de ne spusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pen tru aceea, pe Preacurata, de Dumnezeu Năs cătoarea,7 credincioşii, o mărim.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

De-a dreapta sufletului meu celui tică los să te văd, stând luminat şi blând, pe tine, ajutătorul şi folositorul meu, când va ieşi din mine cu anevoie duhul meu, şi gonind pe amarii vrăjmaşi, care caută să mă apuce.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca un Dumnezeiesc slujitor al lui Dum

nezeu, care faci vrerile Lui cele Dumneze ieşti, ai multă îndrăznire către Dânsul, Sfin te îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine; ca, mântuindu-mă prin tine, să laud folosința şi acoperământul tău.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

în toată viața mea întru multă deşertă ciune alergând, de sfârşit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutător şi apă rător nebiruit, când voi trece vămile stăpâ-nitorului lumii celui cumplit.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Greşelile minții mele, rătăcirile, jefuirile, răutățile şi cugetele cele de ruşine ale gându rilor necurate şi spurcate, a le întoarce întru gânduri bune nu înceta, ajutătorul meu, şi în tru cugete curate, roditoare de focul umilinței.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruieşte cu milostivirea Ta mulțimea cea ne măsurată a răutăților mele, cu rugăciunile Dumnezeieşti ale slujitorului tău celui fără de trup, pe care L-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul şi purtătorul meu de grijă, şi apărătorule; fă rugăciune de obşte la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători şi ajutători cetele îngerilor.

Şi acum... Al Născătoarei:

înalță fruntea Creştinilor şi surpă întărârările păgânilor, Născătoare de Dumne zeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare şi mult slăvit se măreşte cu credință si se slăveste.

Stihirile aceluiaşi,$_{j*}$ Glas 2

Podobie: Casa Evfratului...

îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără de mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înce ta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca cel ce ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământ tul aripilor tale, a-1 acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Celui ce mi te-a dat pe tine mare păzitor sufletului meu şi armă asupra vrăjmaşilor mei, cinstitule de Dum nezeu îngere.

învredniceşte-mă şi pe mine să dobân desc împărăția cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfin tei Treimi.

Slavă...

Lumină a doua tu eşti, după Dumnezeu, pă zitorul meu; nu înceta a-mi ajuta, ca să văd şi eu lumina Dumnezeirii celei cu trei străluciri.

Şi acum... Al Născătoarei:

Stăpâna îngerilor şi a oamenilor, Năs cătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fe cioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune către Sfântul înger păzitor, a Sfântului Macarie cel Mare:

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pătima şului meu suflet şi a vieții mele celei ticăloa se, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de la mine pentru necurăția mea; nu da loc dracului celui viclean ca să-mi stă pânească cu silnicie acest trup muritor. în tăreşte mâna mea cea ticăloasă şi proastă şi mă îndreptează la calea mântuirii.

Aşa, Sfinte îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai înaintea sufletului meu celui ticălos şi a trupului, iartă-mi toate cu câte te-am scâr bit în toate zilele vieții mele şi orice am gre şit întru această zi.

Acoperă-mă întru această noapte şi mă păzeşte de toată ispita şi cursa potrivnicului, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu.

Şi te roagă pentru mine către Domnul, să mă întărească întru frica Sa şi vrednic să mă arate pe mine, robul, bunătății Sale. *Amin!*

Şi Otpustul cel mic.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CEREȘTI ȘI CĂTRE TOȚI SFINȚII*

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cuvinte cel fără de început, pentru sfin țitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor ce lor dumnezeieşti, ale îngerilor, Arhanghe lilor, ale Căpeteniilor şi Domniilor, dăruieş-te-ne milele Tale cele mari, ca un iubitor de oameni.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ajută-mi, înaintemergătorule al Dom nului, rugând pe Hristos; şi voi, ceata pro rocilor, adunarea Apostolilor, mulțimea mu cenicilor, rugați pe Stăpânul tuturor să mă

mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă...

Dumnezeieştilor femei care bine aţi pă timit şi aţi postit, soborul arhiereilor, cuvioşilor şi drepţilor, cinstiţilor sfinţi mucenici, rugaţi-vă să dobândim bunătăţile cele veş nice noi,7 cei ce cu credinţă/ vă fericim.

Si/ acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:*

Mintea mea fiind robită de dezmier dările trupeşti, cu totul o izbăveşte, stăpână, ceea ce esti/ una bună,7 si/ credincios mai ade-vărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te slăvesc.

Cântarea 3:

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Rogu-mă, o, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviţi-mă de smintelile vrăjmaşilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune şi Arhangheli, îm preună cu toţi îngerii, rugaţi pe Izbăvitorul

pentru mine, păcătosul.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viața cea făcătoare de bine mie pururea; prorocilor şi cetele mucenicilor, ale Sfinților Apostoli, ale arhiereilor, ale cuvioşilor şi ale sfinților mucenici, care v-ați săvârşit prin sânge, rugați-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă...

Femei care vitejeşte ați pătimit şi lumi nat ați postit şi pe vrăjmaşul l-ați biruit, ru-gați-vă să fim şi noi părtaşi acelei desfătări şi măriri nesfârşite de care voi v-ați învred nicit.

Si¡ acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:*

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toți înțelepții Apostoli, cu sfinții mucenici şi cu proorocii, ca să luăm desăvârşit dezlega re de păcate.

Cântarea 4:

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu ve derea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toa te păcatele, ci, prin rugăciunile tuturor sfin ților Tăi îngeri, cu ale mucenicilor şi cu ale Apostolilor Tăi, miluieşte-mă şi mă mân-tuieşte şi moştenitor împărăției Tale mă arată, ca un milostiv.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Propovăduitorule al lui Hristos, înainte-mergătorule, aprinde acum făclia inimii mele cea stinsă, cel ce ai fost luminător Soa relui celui înțelegător, şi te roagă, împreună cu prorocii şi cu toți sfinții, să trec în caldă pocăință această viață trecătoare.

Slavă...

Străluceşte-mi lumina pocăinţei, Iubitorule de oameni,7 Iisuse,7 si$_J$ mă învredniceşte$_J$

să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ție întru credință, ale sfintelor femei, ale ierarhilor şi ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor şi ale sfinților mucenici.

*Si acum...,a Născătoarei de Dumnezeu: j **

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, ceea ce eşti cu totul sfântă, pe Ace la roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoşătoare şi să ne izbăvească de chi nuri şi să ne învrednicească de viața şi de lu mina cea veşnică, împreună şi cu cei ce bine I-au slujit.

Cântarea 5:

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Puterile cele înțelegătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scau nele, Serafimii şi Domniile, îngerii împreu nă cu Arhanghelii şi cu Căpeteniile; fii mi lostiv poporului Tău şi-l mântuieşte, ca un

îndurat.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Fericite înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină şi singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, iu bitorul de oameni, împreună cu dumne zeieştii proroci, cu apostolii, cu ierarhii şi cu sfintele oşti ale mucenicilor.

Slavă...

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi şi pe sfinții*j* mucenici,′ Doamne,′ si*j* ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vi tejeşte au pătimit; pentru rugăciunile aces tora miluieşte-mă, Cel ce ştii toate greşelile mele, cele fără de număr.

*Si*j *acum...,* a Născătoarei de Dumnezeu:*

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cu vântul, Cel cu totul sfânt, izgoneşte toată mâh nirea şi întristarea sufletului meu şi îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeieşti, ca să te slăvesc cu credință şi cu dragoste.

Cântarea 6:

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, îngeri, Ar hangheli, Căpetenii şi Puteri, rugați pe Stă pânul a toată făptura.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu cetele Apostolilor şi cu ostile mu cenicilor, înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecății.

Slavă...

Sfântă Mucenităj Tecla,ʼ ceea ce estij întâia dintre femeile care tare au pătimit, împreu nă cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu să ne izbăvim de întunericul patimilor şi de ispitele cele de multe feluri.

Si¡ acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, te lăudăm credincioşii, că ai născut cu trup pe Dumnezeul cel lăudat, pe Care roagă-L, ceea ce esti neîntinată, să mântuiască tara aceasta şi poporul ei în pace.

Cântarea 7:

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinților îngeri, cu împărtăşirea cea netrupească şi preabogată v-ați strălucit. Pentru aceasta strig: Luminați mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieții.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ceata cea fericită a Apostolilor, a muce nicilor şi a sfinților proroci, a ierarhilor şi a cuvioşilor, împreună cu fericitul înaintemergător, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greşelile noastre ale tu turor,7 care cântăm Tie:ȷ Bine estiȷ cuvântat,ˈ

Dumnezeul părinților noştri.

Slavă...

Schimbă durerea sufletului meu, Hris toase, şi miluieşte pentru rugăciunile sfin ților*j* mucenici,' ale ierarhilor si*j* ale cuvio-silor Tăi, si să nu mă ruşinezi când voi sta înaintea tronului Tău, că bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

*Si*j *acum...,* a Născătoarei de Dumnezeu:*

Ca un tron în chip de foc porți pe împă ratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, îm preună cu fericitele şi sfintele femei, să mă învrednicească de împărăția Sa pe mine, cel ce cu credință slăvesc ajutorul tău.

Cântarea 8:

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

De şapte ori cuptorul, chinuitorul hal deilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia iz băviți de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri binecuvân

taţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînăl-ţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

0, Heruvimi, cei în chipul focului, Sera fimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii şi Căpetenii, îngeri şi toţi Arhanghelii şi sfin ţite Domnii, rugaţi-vă, împreună cu înainte-mergătorul, cu prorocii, cu Apostolii, cu ierarhii şi cuvioşii şi cu toţi drepţii, ca să ne miluiască pe noi.

Daţi-ne ajutor, Sfinţilor Apostoli: Petre, Pavele, Iacobe, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu împreună cu Luca, Ioane, iu bitul lui Hristos, Simone şi Iuda, cel cu totul fericit,7 si$_J$ marele Matia,7 fiind noi biruiţi$_J$ de ispitele înşelătorului şi rătăciţi.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ştefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceştia să ne luminăm

toți şi să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoți, bine cuvântați, popoare, preaînălțați pe Domnul întru toți vecii.

Si acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:*

Fă să urmez, ceea ce eşti cu totul curată, celor ce cuviincios au viețuit cu viață îmbu nătățită, rănind pe vrăjmaşii cei ce mă mâh nesc fără de milă şi mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupeşti, ca, bucurându-mă, să strig: Popoare, preaînălțați pe Hristos în veci.

Cântarea 9:

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, şi mar ginile pământului s-au minunat, că Dumne zeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pânte cele tău s-a făcut mai desfătat decât ceru rile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi

omeneşti te slăvesc.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

O, dumnezeieşti Stăpânii, Heruvimi, Se rafimi, Domnii, îngeri, Scaune, toate Căpe teniile şi preamărite Puteri şi Sfinţi Arhan gheli, faceţi rugăciune la Dumnezeu ca, bine vieţuind,ȷ' să dobândim mântuire siȷ să ne izbăvim de necazuri.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

înaintemergătorule, ca acela ce ai fost proroc mai ales, împreună cu toţi prorocii, învredniceşte-ne tuturor bunătăţilor şi pe noi, cei îngreuiaţi de patimi şi pururea cu prinşi de ispitele celui viclean şi de înşelă ciunile vieţii,ȷ' ca să vă cinstim cu credinţăȷ.

Slavă...

Dumnezeieşti, cu totul slăviţi, cei doispre zece Apostoli, împreună cu toţi mucenicii, cu preoţii şi cu sfinţii mucenici şi cu fericiţii şi dumnezeieştii proroci, cuvioase şi drepte fe

mei, care tare aţi pătimit, faceţi rugăciuni pen tru noi către Iubitorul de oameni.

Si¡ acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:*

Fecioară, ceea ce eşti iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău Cel bun şi Domnul să tămăduiască şi să mântuiască sufletul meu cel slab şi necăjit pururea de asupririle bala urului celui stricător de suflet şi să-l feri cească împreună cu toate înălţările cele pur tătoare de lumină.

Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori). Părinte, binecuvintează, şi apolisul.

C UPRIN S

1.
2.
3.
4.
5.

6.

7.

f

§
\
R

8. Acatistul Sfântului Acoperământ
al Maicii Domnului
(Ajutătoarea grabnică în necazuri) 148
9. Acatistul Sfintelor şi Mântuitoarelor
Patimi ale Domnului nostru
Iisus Hristos
(Ajutător şi dătător de pocăință,
umilință şi iertare de păcate).....180
10. Acatistul Sfântului Mare
Mucenic Mina
(Descoperitorul furtului).....202
11. Acatistul către Prea Sfântul şi
de viată făcătorul Duh, Dumnezeul
nostru (Aducătorul de multă
înțelepciune, luminarea minții,
învățătură şi reuşită la examene).....237
12. Acatistul Sfântului Sfințitului
Mucenic Ciprian
(Izbăvitor de farmece, vrăji, deochiuri
şi alte lucrări diavoleşti).....263
13. Acatistul Sfântului Mare
Mucenic Pantelimon
(Izbăvitor de boli şi suferințe).....299

14. Acatistul Maicii Domnului
"Potirul Nesecat"
(Izbăvitoare de beție).....325
15. Acatistul Sfinților Părinți
Ioachim şi Ana
(Ajutători pentru căsătorie, pentru naştere
de prunci şi pentru întemeierea unei
familii binecuvântate de Dumnezeu).....355
16. Acatistul Sfântului Sfințitului
Mucenic Modest
(Ocrotitorul gospodăriei,
animalelor şi holdelor).....383
17. Canon de pocăință către
Domnul Iisus Hristos.....415
18. Canon de rugăciune către
îngerul păzitor al vieții noastre.....426
19. Canon de rugăciune către
Puterile Cereşti şi către toți Sfinții.....447